

รายงานการวิจัย

การสร้างแบบขนาดมาตรฐานเสื้อผ้าสตรี
(Making Standard Sizes Patterns for Women)

โดย

พรโพนม วรเชษฐรวาทร์

พันธ์สุด วรเชษฐรวาทร์

687
พ 253
2552

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย ประเภทเงินอุดหนุน ประจำปี พ.ศ. 2552

บทคัดย่อ

การสร้างแบบตัดมาตรฐานเสื้อสตรี เพื่อแก้ปัญหาขนาดเสื้อที่ผลิตในระบบอุตสาหกรรม และกลุ่มชุมชนที่ตัดเย็บเสื้อผ้า จะเห็นได้ว่าเสื้อที่ระบุขนาดเป็น S M L และ XL นั้นแต่ละยี่ห้อสินค้า จะมีขนาดไม่เท่ากัน ถ้าเป็นเสื้อยี่ห้อทางยุโรปหรืออเมริกาขนาดตัวจะใหญ่กว่ากลุ่มคนไทย แบบตัดสำหรับตัดเสื้อผ้าคนไทยต้องเป็นการสำรวจจากขนาดตัวของคนไทย และการสำรวจขนาดตัวต้องมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ เพราะขนาดร่างกายของคนมีขนาดเปลี่ยนแปลงไปตามนิสัยการโภชนาการ การวิจัยนี้ทำโดยสำรวจสัดส่วนร่างกายของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุระหว่าง 22-40 ปี ในจังหวัดสงขลา นำค่าที่ได้ไปกำหนดเป็นระยะช่วง 7 ช่วง จากน้อยไปมาก เพื่อแบ่งเป็นขนาดเสื้อ 7 ขนาด ในแต่ละช่วงนำมาหาค่ากลางเป็นกำหนดเป็นขนาดเสื้อเป็นขนาด คือ XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL นำค่าขนาดที่ได้ไปทำตัวอย่างโดยทดลองทำขนาด L โดยทำเป็นผลิตเสื้อเข้ารูปสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี เพื่อนำไปทดลองสวมใส่ โดยใช้แบบสำรวจความพึงพอใจในการทดลองสวมใส่ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแบบตัดให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชากรที่สำรวจ

ผลการสำรวจขนาดสตรีอายุระหว่าง 22-40 ปี จำนวน 500 คน จำนวน 29 สัดส่วนได้ กำหนดเป็นขนาดมาตรฐาน (Standard Size) เสื้อผ้าสตรี 7 Size คือ XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL โดยมีสัดส่วนที่ใช้สำหรับเสื้อสตรี ขนาด L ดังนี้ รอบคอ 16 นิ้ว รอบอก 36.5 รอบเอว 32 รอบสะโพก 39 ไหล่กว้าง 14.5 นำค่าที่ได้ไปทำแบบตัดเสื้อสตรี โดยมีการบวกเผื่อหลวมจากขนาดมาตรฐาน (Standard Size) และทำการตัดเสื้อเข้ารูปแขนยาว นำไปทดลองสวมใส่ ครั้งแรกมีการปรับปรุงแก้ไขเนื่องจากยังสวมใส่ไม่สบายคืบในส่วน ออก เอว ปรับปรุงแก้ไขแบบเพื่อเพิ่มในส่วนที่คืบ และทำแบบสำรวจทดลองสวมใส่ใหม่เป็นครั้งที่ 3 ทำให้ได้ขนาดแบบตัดที่เหมาะสมกับกลุ่มประชากร ทำให้ได้ขนาดดังนี้ รอบคอ 16 นิ้ว รอบอก 38 รอบเอว 33.5 รอบสะโพก 40 ไหล่กว้าง 15.5 และได้ทำตัวอย่างและทดสอบในกางเกงและกระโปรงสตรี ในกระบวนการเช่นเดียวกัน ผลจากการทำสำรวจจะพบในส่วนของสัดส่วนที่มีขนาดผิดปกติที่สูงกว่าปกติและต่ำผิดปกติต้องมีการ จะต้องมีกระบวนการตัดส่วนที่ผิดปกติออก ทำให้ได้แบบตัดเสื้อ กางเกงและกระโปรงสตรี ใช้ผลิตเสื้อผ้า 7 Size คือ XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL จากกลุ่มประชากรตัวอย่างในจังหวัดสงขลา

ABSTRACT

Designing of cut standard blouse to solve shirt size produced in the industrial and community groups, The garment can be seen that T a specific size is SML and XL that each brand will be less equal when the shirt brand European or American size is larger than Thai patterns for cutting clothes. Thai have a survey of the size of the Thais and a survey of the need to improve constantly their size body of a size change of habits. Nutrition research was made by the body of the survey sample aged 22-40 years in Songkhla province to determine the value periodically during the seven ascending to be divided into seven shirt size for each size range used. Finding the center is defined as a shirt is a size. XS, S, M, L, XL, 2XL and 3XL size which has to be done for example by a trial size L. The production made shirt fit to women pants. Women's skirts and try to be worn. Using satisfaction surveys to try to put the results to improve an appropriate cut to the population surveyed.

A survey of women aged 22-40 years from 29 500 people shares the set as a standard Size Clothing Women 7 Size is XS, S, M, L, XL, 2XL and 3XL. The ratio for Blouse is size L Chest 16 inches around the neck 36.5 waist 39 hip-shoulder widths 32 around 14.5. The values have to cut blouse with a loose provision of a positive standard (Standard Size) and long-sleeve jacket cut to be put on trial. The first revision since the wear on the chest discomfort full waist improve the provision added to the survey full and try wearing a new No. 3. The size cut appropriate population make the size as women follows: Neck 16 "Chest 38 Waist 33.5 around the hips 40 Shoulder width 15.5 and made samples and tested in pants and skirts women in the process Also the results were found that survey, wore found the portion sizes wrong both higher and lower abnormal, must be the process cutting the wrong cause was a Dress pants and skirts women used to produce clothing 7 Size is XS, S, , M, L, XL, 2XL and 3XL sample population in the province of Songkhla.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนโครงการวิจัย ประเภทอุดหนุนทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพื่อใช้ในการทำวิจัยนี้ การทำวิจัยที่สำเร็จลุล่วงไปได้นี้ ได้รับความช่วยเหลือและร่วมมือจากหลายบุคคลขอขอบคุณ บริษัทเจเนียร์การ์เมนท์อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับขนาด รวมถึงสุภาพสตรีทุก ๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย นางสาวทิพสุดา สุขประเสริฐ, นางสาวฤทัยรัตน์ วงศ์เสถียร, นายชาติส ตูลา, นางสาวรัตนภรณ์ สายสหัส, นายหิកหมัด สาคล, นายอภิชาติ จิตโสภา, นางสาวพรรณวษา วัชรพันธุ์ ที่ได้ร่วมช่วยในการเก็บข้อมูลการทำวิจัยในครั้งนี้

พร โปยม วรเชษฐาวาวัตร

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการวิจัย	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
2.1 อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป	4
2.2 รูปร่างของมนุษย์ตามหลักกายวิภาคศาสตร์	5
2.3 กระบวนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป	16
2.4 การลองตัว	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน	
3.1 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน	32
3.2 วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ทำการศึกษา	32
3.3 แผนการดำเนินงาน	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานและวิจารณ์	
4.1 ผลการดำเนินงาน	34
4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลสำคัญของสตรี	34
4.1.2 การสร้างเสื้อสตรี	35
4.1.3 การสร้างกางเกงสตรี	42
4.1.4 การสร้างกระโปรงสตรี	45
4.1.5 การเปรียบเทียบการแก้ไขเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี	47
4.1.6 การปรับขนาดแบบตัดเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี	49
4.1.7 ความต่างในการเกรดไซส์เสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี	50
4.1.8 การทดลองสวมใส่	51
4.1.9 สรุปผลการทดลอง	63
4.2 วิจารณ์	71
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผล	73
5.2 ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสำรวจ	76
ภาคผนวก ข การสร้างแบบเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น	81

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการลงตัว	31
ตารางที่ 3.1 แสดงแผนการดำเนินงาน	33
ตารางที่ 4.1 แสดงค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี้ (Body Size) เสื้อสตรี	34
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี้ (Body Size) กางเกงสตรี	35
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี้ (Body Size) กระโปรงสตรี	35
ตารางที่ 4.4 แสดงการสร้างแบบเสื้อที่ได้จากการบวกเพื่อหลวมเสื้อสตรีครั้งที่ 1	35
ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 1	37
ตารางที่ 4.6 แสดงขนาดที่แก้ไขเสื้อสตรีครั้งที่ 1	37
ตารางที่ 4.7 แสดงการสร้างแบบเสื้อที่ได้จากการบวกเพื่อหลวมเสื้อสตรีครั้งที่ 2	38
ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 2	39
ตารางที่ 4.9 แสดงขนาดเสื้อสตรีที่แก้ไขครั้งที่ 2	40
ตารางที่ 4.10 แสดงตารางการสร้างแบบที่ได้จากการเพื่อหลวมครั้งที่ 3	40
ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 3	42
ตารางที่ 4.12 แสดงการสร้างกางเกงสตรีที่ได้จากการบวกเพื่อหลวมครั้งที่ 1	42
ตารางที่ 4.13 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	44
ตารางที่ 4.14 แสดงขนาดกางเกงสตรีที่แก้ไขครั้งที่ 1	45
ตารางที่ 4.15 แสดงการสร้างกางเกงที่ได้บวกเพื่อหลวมครั้งที่ 2	45
ตารางที่ 4.16 แสดงการสร้างกระโปรงสตรีที่ได้จากบวกเพื่อหลวมครั้งที่ 1	45
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2	47
ตารางที่ 4.18 แสดงขนาดที่แก้ไขกระโปรงครั้งที่ 1	47
ตารางที่ 4.19 แสดงการสร้างกระโปรงสตรีที่ได้จากบวกเพื่อหลวมครั้งที่ 2	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.20 แสดงตารางเปรียบเทียบการแก้ไขเสื้อสตรี Size L	48
ตารางที่ 4.21 แสดงตารางเปรียบเทียบการแก้ไขกางเกงสตรี Size L	48
ตารางที่ 4.22 แสดงตารางเปรียบเทียบการแก้ไขกระโปรงสตรี Size L	49
ตารางที่ 4.23 แสดงการปรับขนาดแบบตัดเสื้อสตรี	49
ตารางที่ 4.24 แสดงการปรับขนาดแบบตัดกางเกงสตรี	50
ตารางที่ 4.25 แสดงการปรับขนาดแบบตัดกระโปรงสตรี	50
ตารางที่ 4.26 แสดงค่าความต่างในการเกรดไซส์เสื้อสตรี	50
ตารางที่ 4.27 แสดงค่าความต่างในการเกรดไซส์กางเกงสตรี	51
ตารางที่ 4.28 แสดงค่าความต่างในการเกรดไซส์กระโปรงสตรี	51
ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้สวมใส่	65
ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อสตรี	66
ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของความพึงพอใจของการสวมใส่กางเกงสตรี	67
ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของความพึงพอใจของการสวมใส่กระโปรงสตรี	67
ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการสังเกตการลองสวมใส่เสื้อสตรี	69
ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนและร้อยละของการสังเกตการณ์ลองสวมใส่กางเกงสตรี	70
ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของการสังเกตการสวมใส่กระโปรงสตรี	71
ตารางที่ 5.1 แสดงขนาดสัดส่วนมาตรฐานของแต่ละ Size	73

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงหน่วยหัวสำหรับรูปร่างสตรี	5
ภาพที่ 2.2 แสดงโครงสร้างและสัดส่วนของร่างกายมนุษย์	6
ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะของรูปร่างสตรี	7
ภาพที่ 2.4 แสดงลักษณะไหล่	8
ภาพที่ 2.5 แสดงลักษณะแขน	9
ภาพที่ 2.6 แสดงลักษณะอก	10
ภาพที่ 2.7 แสดงลักษณะเอว	11
ภาพที่ 2.8 แสดงลักษณะหน้าท้อง	11
ภาพที่ 2.9 แสดงลักษณะสะโพก	12
ภาพที่ 2.10 แสดงลักษณะก้น	13
ภาพที่ 2.11 แสดงลักษณะต้นขา	14
ภาพที่ 2.12 แสดงรูปทรงประเภทต่าง ๆ ของมนุษย์	15
ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะแผ่นหน้ายาวไม่สมดุลกับแผ่นหลัง	27
ภาพที่ 2.14 แสดงแผ่นหน้าสั้นไม่สัมพันธ์กับแผ่นหลัง	28
ภาพที่ 2.15 แสดงการเนาolongตัวครั้งที่ 1	28
ภาพที่ 2.16 แสดงวิธีการแก้ไขเนื้อที่บริเวณไหล่ของเสื้อ	29
ภาพที่ 2.17 แสดงวิธีการแก้ไขขนาดเสื้อผ่าและเนื้อที่เพื่อหลวม	29
ภาพที่ 2.18 แสดงลักษณะความยาวของเสื้อ	29
ภาพที่ 4.1 แสดงรูปแบบเสื้อสตรีครั้งที่ 1	36
ภาพที่ 4.2 แสดงการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 1	36
ภาพที่ 4.3 แสดงรูปแบบเสื้อผ่าครั้งที่ 2	38
ภาพที่ 4.4 แสดงการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 2	39
ภาพที่ 4.5 แสดงรูปแบบเสื้อผ่าครั้งที่ 3	41

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 4.6 แสดงการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 3	41
ภาพที่ 4.7 แสดงรูปแบบกางเกงสตรี	43
ภาพที่ 4.8 แสดงการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีครั้งที่ 1 และ 2	44
ภาพที่ 4.9 แสดงรูปแบบกระโปรงสตรี	46
ภาพที่ 4.10 แสดงการสวมใส่กระโปรงสตรีครั้งที่ 1 และ 2	46
ภาพที่ 4.11 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size XS	52
ภาพที่ 4.12 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size S	52
ภาพที่ 4.13 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size M	53
ภาพที่ 4.14 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size L	53
ภาพที่ 4.15 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size XL	54
ภาพที่ 4.16 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size 2XL	55
ภาพที่ 4.17 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size 3XL	55
ภาพที่ 4.18 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size XS	56
ภาพที่ 4.19 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size S	57
ภาพที่ 4.20 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size M	57
ภาพที่ 4.21 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size L	58
ภาพที่ 4.22 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size XL	58
ภาพที่ 4.23 แสดงผลการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size 2XL	59
ภาพที่ 4.24 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size 3XL	59
ภาพที่ 4.25 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size XS	60
ภาพที่ 4.26 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size S	60
ภาพที่ 4.27 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size M	61
ภาพที่ 4.28 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size L	61

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 4.29 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size XL	62
ภาพที่ 4.30 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size 2XL	62
ภาพที่ 4.31 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size 3XL	63

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

เนื่องจากการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในระบบอุตสาหกรรม จำเป็นต้องมีการวัดขนาดตัวของผู้สวมใส่เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำมากำหนดขนาดมาตรฐานของเสื้อผ้าให้สามารถสวมใส่ได้พอดีกับรูปร่าง ในการจัดทำเสื้อผ้าสตรีมีการจัดทำเป็นขนาดมาตรฐาน (Standard Size) ที่ใช้อยู่มีค่อนข้างที่จะจำกัด โดยส่วนใหญ่ขนาดมาตรฐานของบุคคลที่มีรูปร่างสมส่วนและรูปร่างที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่สำหรับสตรีที่ผอมมากหรืออ้วนจะมีทางเลือกในการสวมใส่เสื้อผ้าได้ยาก จึงต้องหาเสื้อผ้าที่เหมาะสมและปิดบังข้อบกพร่องของรูปร่าง เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เสริมใส่ดูดีขึ้นให้ความสวยงาม การสวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมทำให้เกิดความเชื่อมั่นขึ้น ทำงานได้กระฉับกระเฉง

ผู้จัดทำได้สังเกตเห็นถึงปัญหาการเลือกสวมใส่เสื้อผ้าสำหรับสตรี จึงได้ทำการสำรวจขนาดตัวของสตรี (Body Size) จากข้อมูลสัดส่วนสตรีวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 22-40 ปี ตามสถานที่และหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งในสถานศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาทำการกำหนดขนาดเสื้อผ้า ตามขนาดมาตรฐาน (Standard Size) ซึ่งเดิมจะมี 4 Size คือ S, M, L, XL รวบรวมข้อมูลและกำหนดขนาดเป็น 7 Size คือ XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL เพื่อให้สตรีได้มีโอกาสในการเลือกส่วนใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างของตนเอง

ดังนั้นจึงได้มีการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลสัดส่วนสตรี เพื่อที่จะนำมาวิเคราะห์และกำหนดขนาดมาตรฐาน (Standard Size) เพื่อเป็นข้อมูลในการผลิตเสื้อผ้าอุตสาหกรรมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อสำรวจและเก็บรวบรวมสัดส่วนของสตรีอายุระหว่าง 22-40 ปี
2. เพื่อนำข้อมูลมากำหนดขนาดมาตรฐาน (Standard Size) จำนวน 7 Size เพื่อใช้เป็นขนาดมาตรฐานในการผลิตเสื้อผ้าระบบอุตสาหกรรม

3. เพื่อทำแบบตัดมาตรฐานอุตสาหกรรมในการผลิตเสื้อเข้ารูปสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี แบบละ 7 Size

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวัดตัวสตรีไทยในจังหวัดสงขลา และจังหวัดภูเก็ตวัยระหว่างอายุ 22 – 40 ปี ซึ่งลักษณะรูปร่างที่แตกต่างกันจำนวน 500 คน แล้วนำมารวบรวมข้อมูล สรุปจำแนกเป็นขนาดมาตรฐาน (Standard Size) เป็น 7 Size คือ XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL นำไปผลิตเป็นเสื้อผ้าตัวอย่าง 3 แบบ คือ เสื้อสตรีเข้ารูป กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี แบบละ 7 Size แล้วนำไปทดลองสวมใส่ และแก้ไขแบบตัดจนได้เป็นขนาดมาตรฐานเสื้อผ้าสตรี

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการวิจัย

1. ได้แบบตัดมาตรฐานอุตสาหกรรมเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี
2. มีแบบตัดมาตรฐาน (Standard Size) เสื้อผ้าสตรี XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL ไว้ใช้เป็นมาตรฐานในการเผยแพร่ต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการทำโครงการวิจัย เรื่องการศึกษาแบบตัดมาตรฐานเสื้อผ้าสตรี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบหรืออ้างอิงในการทำวิจัย ดังนี้

- 2.1 อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป
- 2.2 รูปร่างของมนุษย์ตามหลักกายวิภาคศาสตร์
 - 2.2.1 รูปร่างและกรอบนอกของแต่ละบุคคล
 - 2.2.2 ลักษณะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
 - 2.2.3 ประเภทรูปร่างของผู้หญิงตามรูปทรง
- 2.3 กระบวนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป
 - 2.3.1 วางแผน/กระบวนการเตรียมการตัดเย็บ
 - 2.3.1.1 การออกแบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป
 - 2.3.1.2 การกำหนดขนาดเสื้อผ้าสำเร็จรูป
 - 2.3.1.3 การทำแบบตัดเสื้อผ้าสำเร็จรูป
 - 2.3.1.4 การวางแบบตัดเสื้อผ้าสำเร็จรูป
 - 2.3.2 กระบวนการตัด
 - 2.3.2.1 การปูผ้าอุตสาหกรรม
 - 2.3.2.2 การตัดผ้าอุตสาหกรรม
 - 2.3.3 การแยกงานและการจ่ายงานอุตสาหกรรม
 - 2.3.4 การเย็บงานอุตสาหกรรม
 - 2.3.5 การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ
 - 2.3.6 การบรรจุหีบห่อ
- 2.4 การลองตัว
 - 2.4.1 ลำดับขั้นของการลองตัว
 - 2.4.1.1 การลองตัวครั้งที่ 1
 - 2.4.1.2 การลองตัวครั้งที่ 2
 - 2.4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการลองตัว

2.1 อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป

เสื้อผ้าสำเร็จรูป หมายถึง เสื้อผ้าที่เย็บเสร็จแล้ว มีทุกขนาด หลายแบบ ทั้งของสุภาพบุรุษ สตรีและเด็ก ขายในร้านและห้างสรรพสินค้า R.Turner Wilcow (1992 : 283) อุตสาหกรรม หมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีการนำเอาวัตถุดิบ หรือ ทรัพยากรธรรมชาติมารวมกัน หรือ เปลี่ยนแปลงรูปโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่งเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ได้แก่ สินค้าหรือบริการที่มีค่า มีประโยชน์มากกว่าเดิม ซึ่งเรียกว่าการผลิตกรรม (Production) และจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้นๆให้แก่ ผู้บริโภค (Consumer) โดยมุ่งหวังผลกำไร (Profit) หรือผลประโยชน์ตอบแทน อารี เมฆกลบ และ คณะ (2537 : 1) หากรวมค่าทั้งสองเข้าด้วยกันน่าจะหมายถึง การตัดเย็บเสื้อผ้าจำนวนมากมีทั้งของ สุภาพสตรี สุภาพบุรุษ และเด็ก ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องแบบ ขนาด สี เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยมุ่งหวังผลกำไร

ในกลางศตวรรษที่ 18 ได้เกิดการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศอังกฤษ การตัดเย็บเสื้อผ้าจึงได้ขยายตัวเป็นระบบโรงงาน (Factory System) ได้มีการพัฒนาระบบการผลิตพร้อมทั้ง เทคโนโลยีด้านอุปกรณ์การผลิต ระบบโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปได้เจริญก้าวหน้ามา โดยลำดับจนถึงอเมริกา ต่อมาประเทศในแถบยุโรปและอเมริกา มีค่าแรงงาน ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น จึงได้ย้ายฐานการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปมาทางด้านฮ่องกง เกาหลีใต้ และฟิลิปปินส์ และในประเทศ ฮ่องกงนี้เอง ประเทศไทยได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปมาจากประเทศ ฮ่องกงโดยจะเห็นได้จากโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีการพัฒนาการด้านอุตสาหกรรม เสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้า

สำหรับตลาดส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูป ได้แก่ ประเทศยุโรป อเมริกา และญี่ปุ่น สินค้าส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปช่วงบนของร่างกาย โรงงานที่จะผลิตส่วนมากจะอยู่ในกรุงเทพมหานคร สำหรับในประเทศไทยตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 1) ระดับสูง เป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีราคาแพง ตัดเย็บฝีมือประณีตมาก
- 2) ระดับกลาง เป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ผู้บริโภคมิรายได้ปานกลาง หาซื้อมาสวมใส่ ตัดเย็บ ฝีมือประณีตพอสมควร วางขายตามห้างสรรพสินค้าทั่วไป
- 3) ระดับต่ำ เป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูปสำหรับผู้มีรายได้น้อย ฝีมือการตัดเย็บพอใช้ ใช้เนื้อผ้า เหมาะสมกับราคาวางขายตามแผงลอย

2.2 รูปร่างของมนุษย์ตามหลักกายวิภาคศาสตร์

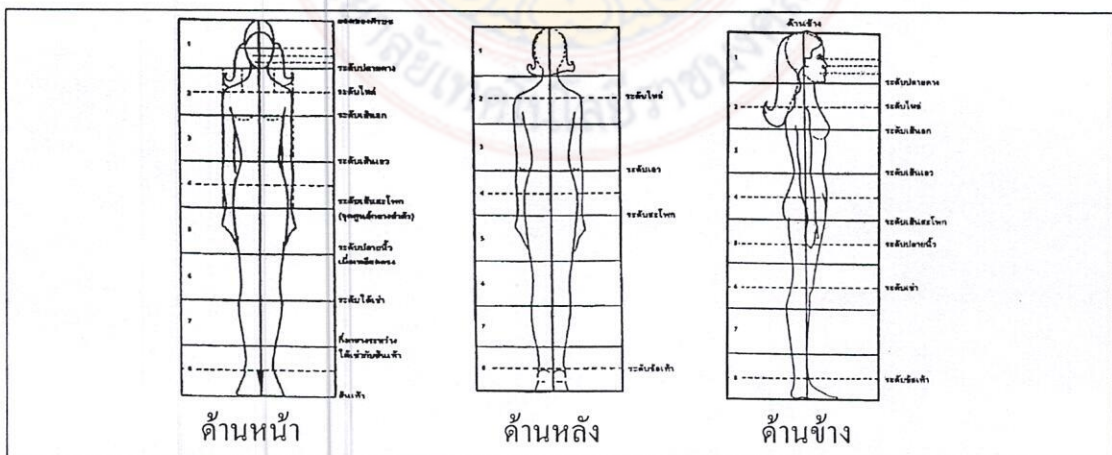
รูปร่างของมนุษย์ตามหลักกายวิภาคศาสตร์ รอบนอกของลำตัวมนุษย์ที่มีรูปร่าง สัดส่วนปกติจะเห็นได้ว่าสัดส่วนของความยาวของศีรษะจะเป็นหน่วยหัวในการแบ่งสัดส่วนต่าง ๆ ของรูปร่างออกเป็น 8 หน่วยหัว

หน่วยหัว (Head units) คือ หน่วยที่ใช้วัดความสูงของคนตามหลักกายวิภาคศาสตร์ โดยวัดจากปลายคางถึงส่วนที่สูงที่สุดศีรษะ

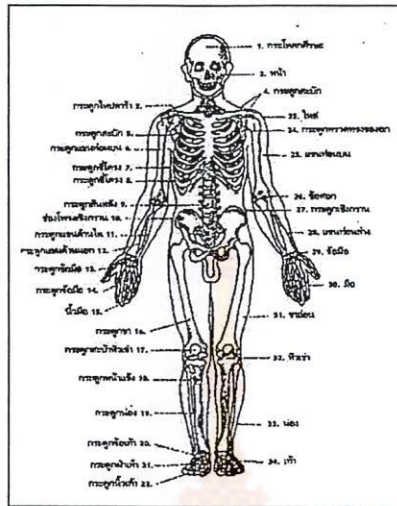
- หน่วยหัวที่ 1 อยู่ที่จุดยอดของศีรษะ
- หน่วยหัวที่ 2 อยู่ที่ปลายคาง
- หน่วยหัวที่ 3 อยู่ที่ระดับเส้นอก
- หน่วยหัวที่ 4 อยู่ที่ระดับเส้นเอว
- หน่วยหัวที่ 5 อยู่ที่ระดับสะดือ (จุดศูนย์กลางลำตัว)
- หน่วยหัวที่ 6 อยู่ที่ปลายนิ้วมือเมื่อเหยียดตรง
- หน่วยหัวที่ 7 อยู่ที่ระดับใต้หัวเข่า
- หน่วยหัวที่ 8 อยู่กึ่งกลางระหว่างใต้หัวเข่ากับเส้นเท้า

สำหรับร่างกายสตรี เมื่อเติบโตเต็มที่แล้วและเป็นบุคคลที่มีรูปร่างสัดส่วนมาตรฐานจะมีสัดส่วนความกว้างสัมพันธ์กับหน่วยหัวดังนี้ ดังแสดงในภาพที่ 2.1

- ความกว้างของไหล่ = 2 หน่วยหัว
- ความกว้างของเอว = 1 หน่วยหัว
- ความกว้างของสะดือ = 1 ½ หน่วยหัว

ภาพที่ 2.1 แสดงหน่วยหัวสำหรับรูปร่างสตรี

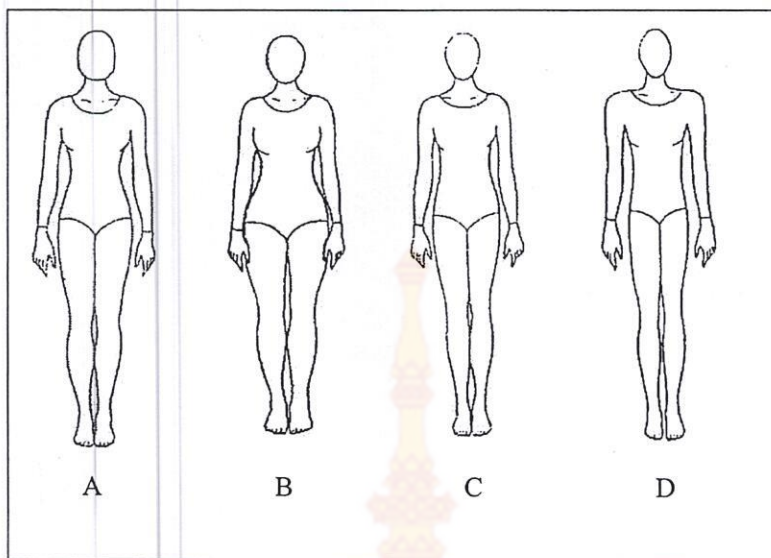

ภาพที่ 2.2 แสดงโครงสร้างและสัดส่วนของร่างกายมนุษย์

รูปร่างและสัดส่วนของมนุษย์ ประกอบด้วย โครงกระดูก (Skeleton) ซึ่งมีกล้ามเนื้อ (Muscle) และผิวหนัง (Skin) ห่อหุ้มอยู่ตามลำตัว (ดังแสดงในภาพที่ 2.2) ซึ่งมนุษย์เราจะมีรูปร่างอย่างไรขึ้นอยู่กับโครงกระดูกและกล้ามเนื้อ ถ้าโครงกระดูกใหญ่และยาวบุคคลนั้นจะมีรูปร่างสูงใหญ่ ถ้าโครงกระดูกเล็กและสั้นบุคคลนั้นจะมีรูปร่างเล็กเตี้ย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุกรรม เชื้อชาติ อาหาร และการออกกำลังกาย หรือการทำงานที่ใช้กำลังอยู่เป็นประจำ เช่น ชาวยุโรป หรือชาวอเมริกา จะมีโครงกระดูกใหญ่และยาวจึงมีรูปร่างใหญ่ ประกอบกับการรับประทานอาหารที่ดี มีประโยชน์แก่ร่างกายตั้งแต่ทารก จนกระทั่งร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ การเล่นกีฬาต่าง ๆ กล้ามเนื้อก็เจริญเติบโตเต็มที่ ทำให้รูปร่างได้สัดส่วนสวยงาม ไม่อ้วนหรือผอมเกินไป ส่วนชาวเอเชียส่วนมากจะมีโครงกระดูกเล็กและสั้นรูปร่างจึงเล็กเตี้ย ประกอบกับความเป็นอยู่ที่ไม่คึกคัก อาหารที่รับประทานมีคุณค่าต่อร่างกายน้อยตั้งแต่เกิด ร่างกายจึงเติบโตไม่เต็มที่ ส่วนมากมักจะมีรูปร่างผอม หรือถ้าอ้วนเกินไปไม่ได้สัดส่วน เพราะขาดการออกกำลังกาย

2.2.1 รูปร่างกรอบนอกของแต่ละบุคคล

ไม่ใช่ทุกคนจะมีรูปร่างสัดส่วนปกติได้มาตรฐานสตรีส่วนใหญ่จะมีรูปร่างเปลี่ยนแปลงเป็นอ้วนบ้าง ผอมบ้าง ฉะนั้นจะต้องเลือกลักษณะเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับรูปร่างของแต่ละบุคคล ซึ่งรูปร่างสตรีโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ดังแสดงในภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 แสดงลักษณะของรูปร่างสตรี

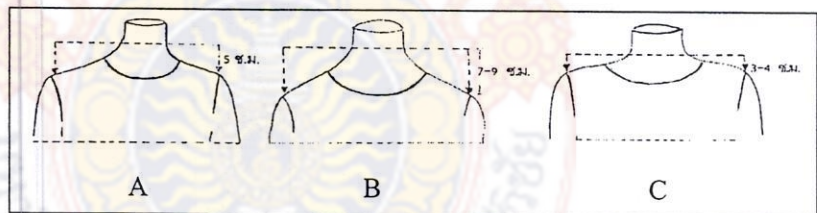
- 1) ความกว้างของไหล่เท่ากับสะโพก เอวเล็ก (Shoulders and hip equally wide narrow waist) เป็นรูปร่างที่ใช้แบบตัดจากขนาดมาตรฐาน จึงทำให้รูปร่างดูสมดุล รูปร่างในลักษณะนี้รอบอกจะเล็กกว่ารอบสะโพก 5 เซนติเมตร และรอบเอวจะเล็กกว่าสะโพก 24 - 25.5 เซนติเมตร ซึ่งจะมีปัญหาในการปรับแบบตัดน้อยที่สุด ดังแสดงในภาพที่ 2.3 A เนื่องจากรูปร่างในลักษณะนี้ เป็นรูปร่างมาตรฐานจึงสวมใส่เสื้อผ้าได้เหมาะกับเสื้อผ้าทุกรูปแบบ
- 2) สะโพกกว้างกว่าไหล่ (Hips wider than shoulder) รูปร่างในลักษณะนี้จะมองเห็นว่าช่วงไหล่จะเล็กกว่าสะโพก สะโพกจะผายดูใหญ่ รูปร่างลักษณะนี้จะพบกับผู้หญิงที่มีอายุและคลอดบุตรหลายคน ดังแสดงในภาพที่ 2.3 B ซึ่งแบบเสื้อที่เหมาะสม คือ จะต้องออกแบบให้ช่วงไหล่ดูกว้างขึ้น เช่น มีเสริมด้วยหนุนไหล่ การต่อ yoke ที่แนวบ่าแนวไหล่ให้เป็นแนวลายผ้า หรือเกล็ดตามขวาง ซึ่งจะทำให้ช่วงไหล่ขึ้นมองดูแล้วสมดุลกับสะโพก ควรสวมเสื้อแขนกุด เสื้อคอปิด ส่วนแบบกระโปรงที่เหมาะสม คือ ควรใส่กระโปรงทรงตรงผ้าเนื้อหนา แบบเรียบ สีเข้มช่วงสะโพก ควรหลีกเลี่ยงการต่อ yoke ที่ฟองฟูหรือเป็นจีบรูด
- 3) ไหล่ เอว และสะโพกล่างเท่ากัน (Shoulders waist and hips equally wide) รูปร่างลักษณะนี้รูปร่างกรอบนอกจะมองดูตรงเป็นลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้าดูอ้วนและหนา จึงจำเป็นต้องออกแบบให้ดูเอวเล็กกลงโดยการนำเรื่องของเส้นและ

สีมาใช้บนเนื้อผ้า เพื่อเสริมบุคลิกภาพให้ดีขึ้น จะพบในหญิงผู้สูงอายุ ดังแสดงในรูปภาพที่ 2.3 C ซึ่งแบบเสื้อที่เหมาะสม คือ ควรเน้นให้คอเอวเล็กลง โดยใช้เส้น Princess line หรือใช้ผ้าที่มีสีเข้ม เช่น สีดำ สีกรมท่า มาตกแต่ง เพื่อเน้นแนวเอวให้เล็กลง ส่วนแบบกระโปรงที่เหมาะสมควรเป็นแบบกระโปรงทรงตรงเรียบจึงจะมองดูแล้วเหมาะกว่ากระโปรงแบบหุหรา

- 4) ไหล่กว้างกว่าสะโพก (Shoulders wider than hips) รูปร่างลักษณะนี้จะมีช่วงอายุ ไหล่กว้างและตั้ง มองดูสะโพกหรือช่วงล่างเล็ก ส่วนใหญ่จะพบในรูปร่างของนักกีฬา ดังแสดงในรูปภาพที่ 2.3 D ซึ่งแบบเสื้อที่เหมาะสมควรเป็นแบบเรียบ ตัวเสื้อและแขนเสื้อเป็นแบบธรรมดา ไม่ควรตกแต่งให้ช่วงไหล่ดูกว้างขึ้น เช่น ไม่ควรต่อ yoke ที่แนวไหล่ บ่าหน้า ควรจะเป็นแนวต่อตามยาว ซึ่งจะทำให้ช่วงไหล่เล็กลง มองดูแล้วสมดุลกับสะโพก ซึ่งแบบกระโปรงที่เหมาะสม คือ ช่วงแนวสะโพกควรต่อตามขวาง ที่เป็นจีบรูดเพราะจะทำให้สะโพกสมดุลกับไหล่ควรหลีกเลี่ยงกระโปรงเข้ารูปพอดีตัว

2.2.2 ลักษณะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

- 1) ไหล่ (Shoulders)

ภาพที่ 2.4 แสดงลักษณะไหล่

- ไหล่มาตรฐาน (Average shoulders)

จากเส้นคอวัดลงมาประมาณ 5 เซนติเมตร แบบเสื้อที่เหมาะสมกับไหล่ลักษณะนี้ เนื่องจากไหล่ลักษณะนี้เป็นไหล่มาตรฐาน จึงสวมใส่เสื้อผ้าได้ทุกแบบ ดังแสดงในภาพที่ 2.4 A

- ไหล่ลาด (Sloping shoulders)

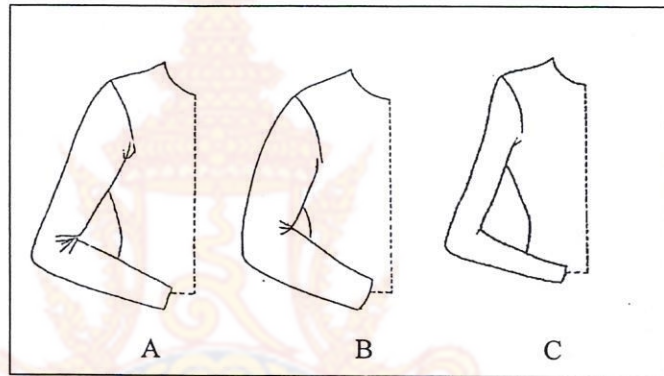
จากเส้นคอไหล่ลาดต่ำลงมากไหล่มาตรฐานประมาณ 3-4 เซนติเมตร หรือจากเส้นคอประมาณ 7-9 เซนติเมตร เป็นไหล่ที่มีปัญหาในการสวมใส่เสื้อผ้ามากที่สุด แบบเสื้อที่เหมาะสมกับไหล่ลักษณะนี้ คือ แบบเสื้อที่มี

การต่อวงแขนเสื้อและใช้หนูนไหล่เสริมทำให้มองดูไหล่ตั้งกว่าความเป็นจริง ดังแสดงในภาพที่ 2.4 B

- ไหล่ตั้ง (Square shoulders)

จากเส้นคอ ไหล่ตั้งกว่าไหล่มาตรฐาน ประมาณ 3-4 เซนติเมตร หรือต่ำจากคอกลงมาประมาณ 3-4 เซนติเมตร และแบบเสื้อที่เหมาะสมกับรูปร่างในลักษณะนี้คือ เสื้อแขนแรกแล่น และเพิ่มเนื้อที่ในแบบตัดให้เหมาะสมกับไหล่ลักษณะนี้ ดังแสดงในภาพที่ 2.4 C

2) แขน (Arms)

ภาพที่ 2.5 แสดงลักษณะแขน

- แขนมาตรฐาน (Average arms)

เนื่องจากแขนในลักษณะนี้เป็นแขนมาตรฐานจึงสวมใส่เสื้อผ้าที่มีแบบแขนเสื้อที่เป็นแบบหุหร่า หรือเป็นแบบเรียบก็ได้ทุกรูปแบบ ดังแสดงในภาพที่ 2.5 A

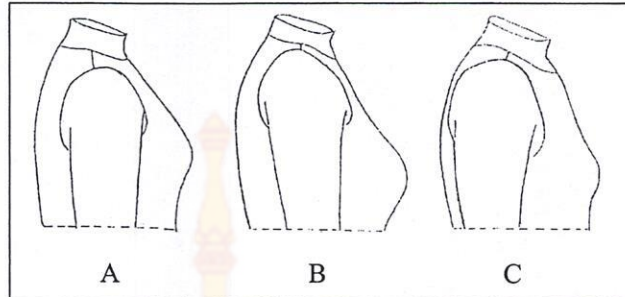
- แขนใหญ่ (full arms)

แขนในลักษณะนี้ควรสวมใส่เสื้อแขนยาวแบบเรียบ ๆ มีตีเข็มหรือแขนยาวที่ไม่เน้นความหนาของเรียวแขนมากเกินไป ควรหลีกเลี่ยงเสื้อที่ไม่มีแขน แขนสั้นมาก แขนในตั้ว และแขนเสื้อแบบฟองฟู ดังแสดงในภาพที่ 2.5 B

- แขนเล็ก (Thin arms)

แขนในลักษณะนี้ ควรสวมใส่เสื้อที่มีแขนและมีการตกแต่งแขนเสื้อ เช่น ระบาย จีบ เกล็ดที่ทำให้มองดูแขนใหญ่ขึ้น ควรหลีกเลี่ยงแขนเสื้อแบบรัดรูปจนเกินไป ดังแสดงในภาพที่ 2.5 C

3) อก (Bust)

ภาพที่ 2.6 แสดงลักษณะอก

- อกมาตรฐาน (Average bust)

เนื่องจากอกในลักษณะนี้เป็นอกมาตรฐานจึงสวมใส่เสื้อผ้าได้ตาม
 ทันสมัยนิยมทุกรูปแบบในการออกแบบเสื้อ ควรเน้นบริเวณอก เพื่อเป็น
 จุดเด่นให้กับผู้สวมใส่ ดังแสดงในภาพที่ 2.6 A

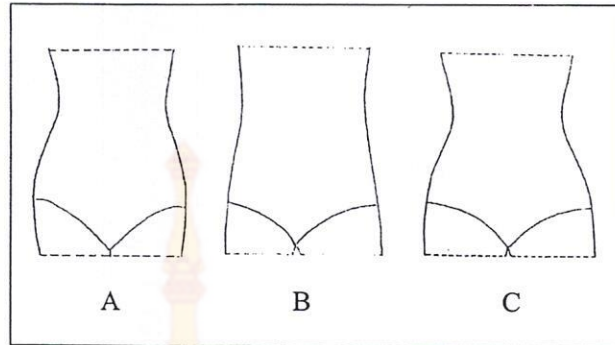
- อกใหญ่ (Full bust)

อกใหญ่ในลักษณะนี้ควรสวมใส่เสื้อที่มีการต่อแนว Princess line
 บริเวณแบบตัดแผ่นหน้า ควรหลีกเลี่ยงการต่อโยก การจีบระบายบริเวณ
 หน้าอกหรือกระเป๋ ความยาวแขนเสื้อไม่ควรยาวระดับหน้าอก ดังแสดง
 ในภาพที่ 2.6 B

- อกเล็ก (Small bust)

อกเล็กในลักษณะนี้ ควรสวมใส่เสื้อผ้าที่มีการเน้นโชว์สายตามาก
 ยิ่งขึ้น เสื้อไม่มีแขนและเสื้อต่อ Yoke ที่มีจีบระบาย ตกแต่งด้วยโบว์
 เดรป จะทำให้ดูมีอกมากขึ้นกว่าเดิม ผ้าพาดไหล่จะเหมาะกว่า ดังแสดงใน
 ภาพที่ 2.6 C

4) เอว (Waist)

ภาพที่ 2.7 แสดงลักษณะเอว

- เอวมาตรฐาน (Average waist)

เนื่องจากเอวในลักษณะนี้เป็นเอวมาตรฐาน เอวจะเล็กกว่าสะโพก ประมาณ 24 - 25.5 เซนติเมตร จึงสวมใส่เสื้อผ้าได้ตามสมัยนิยมทุกรูปแบบ ดังแสดงในภาพที่ 2.7 A

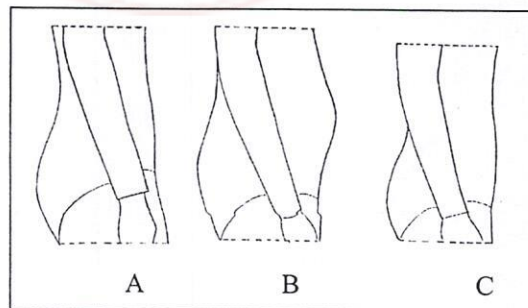
- เอวใหญ่หรือเอวหนา (Large waist or Thick waist)

เอวในลักษณะนี้จะเล็กกว่าสะโพกไม่เกิน 24 เซนติเมตร ควรสวมเสื้อผ้าที่ไม่เน้นบริเวณเอว และใช้ผ้าสีเข้ม เช่น สีดำ สีกรมท่า มาตกแต่งเพื่อให้เอวเล็กลง ดังแสดงในภาพที่ 2.7 B

- เอวเล็ก (Small waist)

เอวในลักษณะนี้จะเล็กกว่าสะโพกไม่เกิน 25.5 เซนติเมตร ควรมีการตกแต่งบริเวณเอว เช่น มีการต่อ Yoke หรือมีการจีบระบาย ดังแสดงในภาพที่ 2.7 C

5) หน้าท้อง (Abdomen)

ภาพที่ 2.8 แสดงลักษณะหน้าท้อง

- หน้าท้องมาตรฐาน (Average abdomen)

เนื่องจากหน้าท้องในลักษณะนี้ เป็นหน้าท้องมาตรฐาน จึงสวมใส่เสื้อผ้าได้ทุกรูปแบบตามสมัยนิยม ดังแสดงในภาพที่ 2.8 A

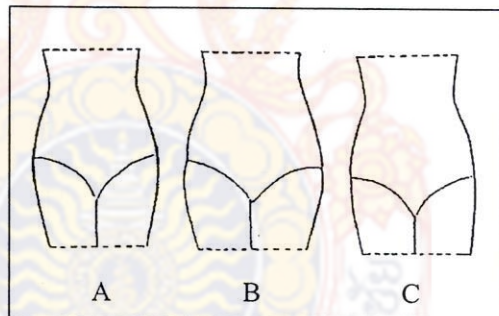
- หน้าท้องใหญ่ (Full abdomen)

หน้าท้องในลักษณะนี้ควรสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่รัดบริเวณหน้าท้องและสวมเสื้อผ้าที่มีการต่อ Princess line ควรหลีกเลี่ยงการต่อ Yoke หรือมีการจีบระบายบริเวณหน้าท้อง ผ้าที่ควรใช้เป็นลีซ่ม เนื้อหนาและเป็นผ้าที่มีน้ำหนักในการทิ้งตัวดี ดังแสดงในภาพที่ 2.8 B

- หน้าท้องแบน (Flat abdomen)

หน้าท้องในลักษณะนี้ควรสวมกระโปรงที่มีการจับจีบหรือรูดที่แนวเอว ควรต่อ Yoke หรือมีการจีบระบายบริเวณหน้าท้อง ดังแสดงในภาพที่ 2.8 C

6) สะโพก (Hips)

ภาพที่ 2.9 แสดงลักษณะสะโพก

- สะโพกมาตรฐาน (Average hips)

เนื่องจากสะโพกในลักษณะนี้เป็นสะโพกมาตรฐาน สะโพกจะใหญ่กว่ารอบเอว 24 - 25.5 เซนติเมตร จึงสวมใส่เสื้อผ้าได้ตามสมัยนิยมทุกรูปแบบ ดังแสดงในภาพที่ 2.9 A

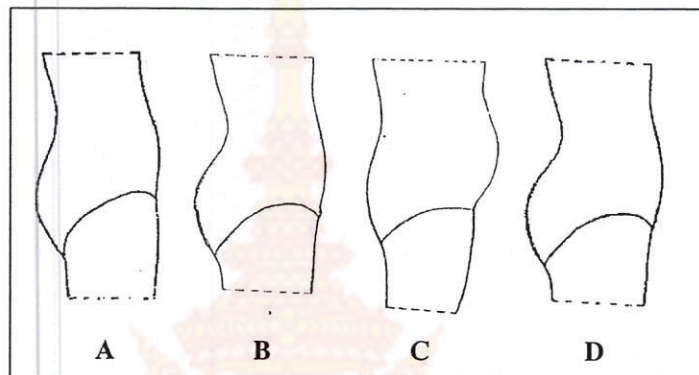
- สะโพกใหญ่ (Full hips)

สะโพกในลักษณะนี้จะใหญ่กว่ารอบเอวมากกว่า 25.5 เซนติเมตร ควรสวมเสื้อผ้าที่เรียบ ไม่เข้ารูปหรือหลวมบริเวณสะโพกจนเกินไป ควรสวมเสื้อผ้าที่มีการต่อ Princess line ควรสวมเสื้อสูทคลุมสะโพก หลีกเลี่ยงการต่อ Yoke ดังแสดงในภาพที่ 2.9 B

- สะโพกเล็ก (Small hips)

สะโพกในลักษณะนี้จะใหญ่กว่ารอบเอว 22 เซนติเมตร ควรสวมใส่กระโปรงที่มีจีบระบายหรือรูดที่แนวเอว ควรหลีกเลี่ยงกระโปรงเข้ารูป ดังแสดงในภาพที่ 2.9 C

7) ก้น (Seat)

ภาพที่ 2.10 แสดงลักษณะก้น

- ก้นมาตรฐาน (Average seat)

เนื่องจากก้นในลักษณะนี้เป็นก้นมาตรฐานจึงสวมใส่กระโปรงและชุดติดกันแบบเข้ารูปได้สวยงามมากกว่ารูปร่างลักษณะอื่นๆ ได้ทุกรูปแบบ ดังแสดงในภาพที่ 2.10 A

- ก้นใหญ่ (Full seat)

ก้นใหญ่ในลักษณะนี้ ควรสวมเสื้อผ้าที่เรียบ ไม่ตึง หรือหลวมเกินไปบริเวณก้น สวมเสื้อผ้าที่มีการต่อ Princess line ควรหลีกเลี่ยงการต่อ Yoke หรือจีบระบายบริเวณก้น ดังแสดงในภาพที่ 2.10 B

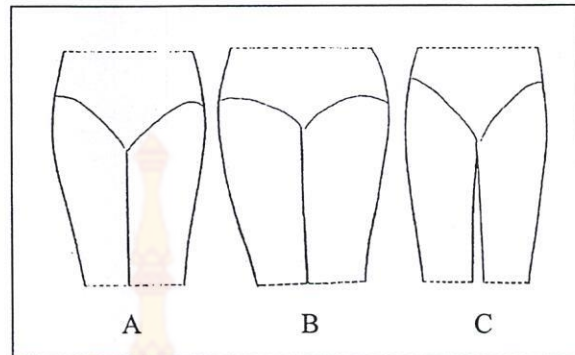
- ก้นแบน (Flat seat)

ก้นในลักษณะนี้ ควรสวมใส่กระโปรงที่มีการจับจีบหรือรูดที่เอว เพื่อจะทำให้ดูก้นใหญ่ขึ้นกว่าความเป็นจริง และควรหลีกเลี่ยงกระโปรงเข้ารูป ดังแสดงในภาพที่ 10 C

- ก้นงอน (Swaybacked seat)

ก้นงอนในลักษณะนี้ควรสวมเสื้อผ้าที่มีแนวต่อที่เส้นกลางหลัง เพื่อจะเพิ่มเนื้อที่ก้นที่งอนได้ ตามลักษณะรูปร่าง ควรหลีกเลี่ยงการตกแต่งบริเวณก้น ดังแสดงในภาพที่ 2.10 D

8) ต้นขา (Thighs)

ภาพที่ 2.11 แสดงลักษณะต้นขา

- ต้นขามาตรฐาน (Average thighs)

เนื่องจากต้นขาลักษณะนี้เป็นต้นขามาตรฐานจึงสวมใส่กระโปรงทรงสอบยาว หรือกางเกงแบบเข้ารูปที่มีลักษณะผ้าบางได้สวยงามกว่ารูปร่างลักษณะอื่น ๆ และสามารถสวมใส่เสื้อผ้าได้ทุกรูปแบบ ดังแสดงในภาพที่ 2.11 A

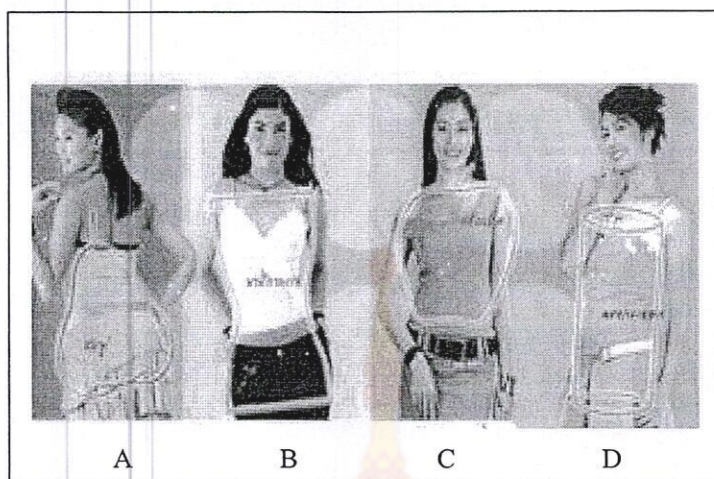
- ต้นขาใหญ่ (Full thighs)

ต้นขาในลักษณะนี้ ควรสวมกระโปรงทรงบาน กระโปรงทรงตรง หรือกระโปรงจับจีบตรง ควรเลือกใช้ผ้าเนื้อปานกลาง ค่อนข้างหนา ควรหลีกเลี่ยงกางเกงหรือกระโปรงที่เข้ารูปเกินไป ดังแสดงในภาพที่ 2.11 B

- ต้นขาเล็ก (Thin thighs)

ต้นขาลักษณะนี้ควรสวมใส่กระโปรงทรงหลวม ไม่แนบตัว หรือจับจีบปล่อยที่บริเวณขอบเอวกระโปรง หรือกางเกง ดังแสดงในภาพที่ 2.11 C

2.2.3 ประเภทรูปร่างของผู้หญิงตามรูปทรง โครงสร้างรูปร่างของมนุษย์เรา นอกจากจะ ได้รับมรดกตกทอดมาจากพ่อ แม่ หรือบรรพบุรุษแล้ว อุปนิสัยการรับประทานอาหาร และวิธีการใช้ชีวิตก็เป็นปัจจัยที่สำคัญเช่นกัน ในการทำให้รูปร่างเป็นอย่างที่เป็น ประเภทของรูปร่างของผู้หญิงตามรูปทรงมี 4 ประเภท ดังแสดงในภาพที่ 2.12

ภาพที่ 2.12 แสดงรูปทรงประเภทต่างๆ ของมนุษย์

1) ทรงลูกชมพู่ (Rose - apple)

จะมีช่วงสะโพกและต้นขาที่ใหญ่กว่าอกและไหล่ เอวเล็ก ทำให้ดูเป็นคนช่วงล่างหนัก เพราะมีก้นและสะโพกที่เห็นชัดกว่าส่วนอื่น ดังแสดงในภาพที่ 2.12 A ฉะนั้นการแต่งตัวเพื่อเสริมรูปร่างของผู้ที่มีรูปร่างทรงลูกชมพู่ นั้น ควรเลือกชุดตัวยาวคลุมสะโพก มีปกหรือรายละเอียดบริเวณคอ เพื่อดึงความสนใจไปช่วงบน สวมกระโปรงหรือกางเกงสีเข้มหรือสีพื้น

2) ทรงกระบอก (Tube)

ช่วงไหล่ เอว ก้นสะโพกจะมีขนาดความกว้าง (หรือแคบ) พอ ๆ กัน ช่วงแขน- ขาอาจจะค่อนข้างยาว แต่โดยรวม ๆ ทุกอย่างแล้ว รูปร่างจะตรง ๆ แบบ ๆ ดังแสดงในภาพที่ 2.12 B สำหรับผู้ที่มีรูปร่างทรงกระบอกควรแต่งตัวเสริมรูปร่างโดยกางเกงหรือกระโปรงเอวรูด เป็นเสื้อผ้าที่จะทำให้ดูมีองเอวชัดเจน หรือจะหาเสื้อผ้าพลิ้ว ๆ หรือประเภทถักทอมาสวมใส่ก็เหมาะมากกับหุ่นบาง ๆ ยิ่งถ้าเป็นเสื้อผ้าโทนสีเดียวกันทั้งท่อนบน- ท่อนล่างจะทำให้มีความสง่ามากยิ่งขึ้น

3) ทรงนาฬิกาทราย (Hourglass)

จะมีหุ่นแบบ ออกอวบ เอวคอด สะโพกผาย ช่วงไหล่กับสะโพกมีความกว้างพอ ๆ กัน ทำให้ดูคล้ายนาฬิกาทราย ดังแสดงในภาพที่ 2.12 C ผู้ที่มีรูปร่างแบบนี้ ควรเลือกเสื้อผ้าที่เน้นทรวดทรงองเอว หรือใส่สูทเข้ารูปหรือแจ็คเก็ตเสริมไหล่กับกระโปรงทรงแคบ หรือหาเข็มขัดเส้นบาง ๆ สักเส้นมาคาดโชว์เอว

4) ทรงแอปเปิ้ล (Apple)

จะมีช่วงบนที่เต็มทั้งบริเวณอก เอว และแผ่นหลัง ส่วนช่วงล่างแม้จะมีหน้าท้อง แต่สะโพกก็จะเล็กและแบน ด้วยรูปร่างที่มีช่วงบนใหญ่กว่าช่วงล่าง ทำให้ดูเป็นคนตัวหนา ดังแสดงในภาพที่ 2.12 D จึงควรสวมเสื้อผ้าชุดเดียวกัน หรือกระโปรงทรงแคบที่พอดีตัว ถ้าเป็นกางเกงก็ควรเป็นทรงตรง หรือสอปจะทำให้ดูเพรียวขึ้น หรืออาจใส่สูทแบบไม่เสริมไหล่ แต่ต้องให้พอดีตัว ไหล่ไม่ตก

2.3 กระบวนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป คือ การประกอบหรือการตัดเย็บเสื้อผ้าให้สำเร็จอย่างเป็นกระบวนการ เพื่อลดต้นทุนและระยะเวลาในการผลิต ซึ่งต้องมีระบบหรือกระบวนการผลิตที่ดีและมีคุณภาพ โดยเริ่มจากการตรวจสอบรายละเอียดคำสั่งซื้อ (Order) ที่ได้รับจากลูกค้าในเรื่องแบบชนิดของผ้า วัสดุที่ใช้ตกแต่ง ขนาด สี จำนวนในแต่ละขนาด แต่ละสีเมื่อทราบรายละเอียด ฝ่ายจัดซื้อจะเริ่มงานต่อจากฝ่ายขายของบริษัท โดยคำนวณผ้าที่จะใช้ในแต่ละสีมีจำนวนเท่าใด ตลอดจนวิเคราะห์งานด้วยแล้วทำใบสั่งซื้อพร้อมทั้งงบประมาณ ระยะเวลาที่จะผลิตสินค้า วันที่วัตถุดิบเข้าโรงงานให้ทันกับวันที่ของลงเรือที่ตกลงในเอกสาร แล้วจึงทำใบสั่งตัดเย็บเข้าโรงงานให้ทางโรงงานได้ศึกษาก่อนวันที่ผ้าจะเข้าโรงงาน

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีกระบวนการผลิตที่คล้ายกัน ไม่ว่าจะผลิตเสื้อ กางเกง หรือกระโปรง เช่น ขั้นตอนการเตรียมผ้าที่จะตัด กระบวนการตัด การตรวจสอบ ส่วนที่แตกต่างกันคือ วัสดุที่นำมาใช้ประกอบของแต่ละผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะอยู่ในขั้นตอนการตัดเย็บ โดยสรุปกระบวนการตัดเย็บเสื้อผ้า ดังนี้

2.3.1 วางแผน/กระบวนการเตรียมการสำหรับเย็บ

2.3.1.1 การออกแบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป (Design)

ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่วนใหญ่จะกำหนดเสื้อผ้าตามความต้องการของตลาดที่เป็นแบบที่ได้ใส่หลายโอกาส ในโรงงานอุตสาหกรรม แผนกออกแบบ (Design) จะต้องกำหนดแนวโน้มของแฟชั่นในอนาคตได้เพื่อที่จะส่งไปแผนกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและสินค้านั้นจะได้ทันกับความต้องการของตลาด

การออกแบบนี้เป็นส่วนสำคัญในการจูงใจลูกค้าในการเลือกซื้อสินค้านั้น เนื่องจากแบบเสื้อเป็นสิ่งดึงดูดเอาใจลูกค้าเป็นอันดับแรก ดังนั้นแบบที่ออกมาจึงจะต้องคำนึง

ลวดลายของผ้า สี และลักษณะของการออกแบบที่เหมาะสมกับรูปร่างของผู้สวมใส่ ควรจำเป็นที่ จะต้องมีกำหนดขนาดที่เหมาะสมกับแบบเสื้อชนิดนั้น ๆ

ผู้ที่จะเป็นนักออกแบบที่มีความสามารถและชำนาญนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มอง โลกในทางสร้างสรรค์และเป็นผู้ที่มีจินตนาการในด้านความนึกคิดพอสมควร และต้องรู้ซึ่งใจใน แบบของเสื้อต่าง ๆ อยู่ประจำ และสามารถแสดงออกในสิ่งที่ควรที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น และอาจเกิดได้ ฉะนั้นผู้เป็นนักออกแบบจะต้องเรียนรู้ในการตัดเย็บได้ถูกต้องเข้าใจและต้องคล้อย ตามคนเย็บด้วย ถึงจะ ไปกันได้และได้แบบที่ถูกต้องและ สวยงาม

หลักการออกแบบ

- การออกแบบสำหรับสินค้า (Design) ชั้นสูง
- การออกแบบสำหรับสินค้า (Design) ในตลาดผู้บริโภคหลัก
- การออกแบบสำหรับสินค้ามาตรฐานในตลาดผู้บริโภค
- การออกแบบสำหรับสินค้าพื้นฐานในตลาดผู้บริโภคหลัก

คุณสมบัติของผู้ออกแบบในเชิงอุตสาหกรรม

- มีความคิดสร้างสรรค์และรู้จักดัดแปลง
- มีความเข้าใจระบบการผลิตในเชิงอุตสาหกรรม
- มีความเข้าใจในระบบการผลิตในบริษัท ความได้เปรียบใน กระบวนการผลิต
- มีความเข้าใจในการตลาดของเสื้อผ้าที่ตนออกแบบ
- มีความเข้าใจในจุดเด่น และสาระสำคัญของแบบที่ทำ

2.3.1.2 การกำหนดขนาดเสื้อสำเร็จรูป (Size)

เมื่อแผนกออกแบบได้แบบที่ต้องการแล้วทางโรงงานผลิตเสื้อผ้า อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป จะทำการกำหนดขนาดเนื่องจากผู้สวมใส่เสื้อผ้ามีขนาดตัวที่แตกต่าง กันจึงต้องกำหนดเฉลี่ยของผู้สวมใส่เสื้อผ้า โดยวัดขนาดของผู้ใช้เป็นกลุ่มขึ้นไป ในการกำหนด ขนาดเสื้อผ้าอาจแยกได้ 4 ขนาด ดังนี้

- ขนาดเล็ก นิยมใช้อักษร S
- ขนาดกลาง นิยมใช้อักษร M
- ขนาดใหญ่ นิยมใช้อักษร L
- ขนาดใหญ่พิเศษ นิยมใช้อักษร XL

การกำหนดขนาดเสื้อผ้านอกจากใช้ S, M, L, XL เป็นเครื่องหมายบอก ขนาดแล้วยังมีการใช้เบอร์บอกขนาดผู้สวมใส่อีกด้าน เช่น เสื้อผ้าสำหรับเด็กมีขนาดเบอร์ให้เลือก

ตั้งแต่ 8, 10, 12, 14, 15, 18, 20, 22 สำหรับผู้ใหญ่จะกำหนดขนาดตั้งแต่เบอร์ 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44 เป็นต้น

2.3.1.3 การทำแบบตัดเสื้อผ้าสำเร็จรูป (Pattern)

เมื่อมีการกำหนดแบบและกำหนดขนาดแล้ว จะส่งมายังแผนกสร้างแบบ ในการตัดเย็บที่ดีต้องอาศัยการสร้างแบบตัดที่ถูกหลักเกณฑ์ เสื้อผ้าจึงจำเป็นออกมาได้สัดส่วน สวยงาม มองดูเป็นเสื้อผ้าชั้นดี ได้มาตรฐาน ซึ่งยังช่วยให้ผู้สวมใส่มีความสุขสบายตัว ไม่รัดตึงอีกด้วย ฉะนั้นการตัดเย็บเสื้อผ้าที่ดีจึงต้องอาศัยช่างเสื้อผ้าที่มีความรู้ในการตัดเย็บเสื้อ

หลักการทำแบบตัด

- ทำคัตแบบและตรวจสอบคัตแบบ
- การแก้ไขคัตแบบ และทดลองผลิต
- การกำหนด และการตรวจสอบการลดหลั่นของขนาดที่จะผลิต
- การขยายและลดแบบตามขนาดที่กำหนด

การทำแบบตัด (Pattern) สำหรับเสื้อผ้าอุตสาหกรรมหรือที่ประชาชนส่วนใหญ่รู้จักกันในนามอุตสาหกรรมเสื้อผ้าหรือเสื้อผ้าสำเร็จรูป การสร้างแบบเสื้อแต่ละแบบ ทางโรงงานจะนำขนาดมาตรฐานใช้สร้างแบบมาตรฐานเบื้องต้น และนำแบบมาตรฐานเบื้องต้นมาประยุกต์ให้ตามสมัยนิยม ตามแฟชั่นต่าง ๆ ยุคหนึ่ง ๆ ด้วยการหาข้อมูลความต้องการของตลาดด้วยว่าเป็นอย่างไร เมื่อผลิตออกมาแล้วเป็นที่ยอมรับของลูกค้า

การสร้างแบบตัดเบื้องต้นมีความสำคัญมาก เพราะแบบตัดเบื้องต้นนี้จะเป็นแม่แบบในการนำไปสร้างแบบอื่น ๆ อีกมากมาย ถ้าแบบตัดเบื้องต้นดี การสร้างแบบตัดอื่น ๆ ก็ง่ายและประหยัดเวลา เพราะนำแบบตัดเบื้องต้นไปใช้ได้ ไม่ต้องเสียเวลาสร้างใหม่ทุกครั้ง

การปรับขนาดแบบตัด (Grading) หมายถึง การเพิ่มหรือการลดขนาดมาตรฐานเดิมที่มีอยู่ให้เป็นขนาดที่ต้องการ ซึ่งเป็นแบบตัดเบื้องต้นที่ประกอบด้วยตัวเสื้อด้านหน้า ด้านหลัง และแขน ระบุปริมาณที่จะปรับซึ่งได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน กระจายอยู่ตามบริเวณต่าง ๆ กัน แล้วจึงทำเสื้อชิ้นหน้า ปรับขนาดครั้งละ 1 ซัณ จนกว่าจะเสร็จและทำครั้งละ 1 ขนาดตามลำดับไม่ข้ามขนาด

หลักการปรับขนาดแบบตัด

- แบบตัดเบื้องต้น ที่ใช้เป็นหลักในการปรับขนาด ต้องแสดงตำแหน่งที่สำคัญต่าง ๆ ชัดเจน เช่น จุดปลายเก้ด แขน เส้นกรน ผ้า

- ใช้ขนาดกึ่งกลางเป็นหลัก เช่น เลือกขนาด M เป็นหลักแล้วลดลงมาหนึ่งขนาดจะเป็นขนาด S หรือจะเพิ่มขึ้นหนึ่งขนาดเป็นขนาด L
- ไม่ว่าจะต้องการแบบตัดขนาดใด เพิ่มหรือลดครั้งละ 1 ขนาดเท่านั้น และทำต่อไปจนกว่าจะได้ขนาดตามที่ต้องการ
- ได้แบบตัดเบื้องต้นของขนาดมาตรฐานมาก่อน แล้วจึงแก้ไขแบบตัด เบื้องต้นนั้นให้เป็นแบบตัดของเสื้อตามแบบ
- หากความต่างของขนาดวัดตัวตามที่ต้องการทุกอย่างที่สำคัญ
- ลากเส้นตั้งจากตามแนวเส้นด้ายยืน และแนวเส้นด้ายพุ่งต่อให้ยาวออกไปพ้นแนวขอบแบบตัดหลัก
- เลื่อนแบบตัดขึ้นหรือลงโดยยึดแนวเส้นตั้งจากเป็นเกณฑ์ออกไปตามระยะที่ต้องการ

ลำดับขั้นของการปรับขนาด

- 1) ลอกแบบตัดลงบนกระดาษทำแบบตัด ให้มีกระดาษเหลือโดยรอบแบบตัดแม่แบบ และกว้างพอที่จะขยายแบบได้ เวลาลอกควรหาน้ำหนักกดให้แม่แบบแบนราบ
- 2) ใช้ไม้ฉากลากเส้นตั้งจากแนวตรงของผ้าทั้งด้ายยืนและด้ายพุ่งยาวตลอดแบบตัด ใช้เป็นเส้นนำ ให้เห็นว่า แบบตัดแม่แบบนี้คงวางเป็นแนวตรงอยู่ตลอดเวลา อันจะทำให้การปรับขนาดได้แบบตัดที่มีขนาดคงที่แม่นยำ
- 3) ลากเส้นตั้งจากทั้งแนวตั้งและแนวนอน ให้ยาวออกไปในกระดาษทำแบบตัด แบ่งปริมาณการเพิ่มหรือลดออกเป็น 2 ส่วนเท่าๆ กัน ระบุในแนวเส้นตั้งจากทั้งด้านบนและด้านล่าง ด้านซ้ายและด้านขวา

2.3.1.4 การวางแบบตัดเสื้อสำเร็จรูป (Marker)

การวางแบบตัด (Marker making) หมายถึง การวางแบบชิ้นส่วนต่างๆ ลงบนกระดาษ เพื่อเตรียมไว้ลงบนผ้าและต้องอยู่ชั้นบนสุดของผ้าที่ปูไว้ ซึ่งในการวางแบบตัดต้องอาศัยข้อมูลในการวางแบบตัด คือ

- ใบสั่งผลิต
- อัตราส่วนของการคละขนาด

- เสื้อตัวอย่าง

- โครงสร้างของผ้า

- ความกว้างของหน้าผ้า

จากข้อมูลดังกล่าวเป็นรายละเอียดที่จะต้องใช้ในการแผนการวางแบบตัด ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการวางแบบตัดดังนี้

- ผ้า ได้แก่ ความต้องการหน้าผ้า ความต่างของสี ผิวสัมผัส โครงสร้างของผ้า

- ปริมาณ ได้แก่ จำนวนในแต่ละขนาด

- เปอร์เซ็นต์การสูญเสียที่โรงงานยอมรับได้ ได้แก่ ค่าการควบคุมวัสดุอย่างประหยัด

- ความยาวของโต๊ะตัดผ้าและความสูญเสียของชั้นผ้า

หลักการวางแบบตัด

- ตรวจสอบแบบตัดทุกชิ้นให้ครบ

- วัดหน้าผ้าหักริมผ้าออก 1/2 - 1 นิ้ว

- อัตราส่วนของการลดขนาด

- วางชั้นใหญ่ก่อนเสมอ

- วางชั้นเล็กในพื้นที่ช่องว่าง

- วางให้ถูกเกรนผ้า

- เลือกหน้าผ้าแคบสุดวางแบบ (ชั้นบนสุด)

- วางแบบตัดจากขวาไปซ้าย

- แบบตัดทุกชิ้นต้องบอก Style และ Size ด้วย

- ตรวจสอบแบบตัดทุกชิ้นเมื่อวาดแบบเสร็จ

- ตรวจสอบจากชั้นใหญ่ไปหาชั้นเล็ก

2.3.2 กระบวนการตัด

แผนกปูผ้าและตัดผ้า (Spreading & Cutting Department) มีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของผ้า และคุณสมบัติของผ้า ปูผ้าตามขนาด และจำนวนชั้นตามที่กำหนด ตัดผ้าให้ได้ขนาดสม่ำเสมอ จัดเตรียมผ้าที่ตัดแล้วเพื่อป้อนเข้าแผนกเย็บ ตัดเปลี่ยนผ้าในกรณีที่จำเป็น ในการทำงานโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม การปูผ้าและตัดผ้าเป็นอีกหน่วยหนึ่งที่มีโอกาสสูญเสียวัสดุได้มากเช่นกัน เพราะการปูผ้าและตัดผ้าในระบบอุตสาหกรรมนั้น ต้องปูจำนวนชั้นมาก ตัดคราวละหลายร้อยตัว หากเกิดการผิดพลาดการเสียหายย่อมมีมาก ดังนั้นในแผนกนี้จะต้องใช้ผู้

ควบคุมที่มีประสิทธิภาพการทำงานด้านการปูและตัดควบคุมเป็นอย่างดี ความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นในแผนกนี้ ได้แก่ การเผื่อหัวท้ายมากเกินไป การเกยผ้าของแต่ละม้วน ผ้ามีตำหนิ ผ้าต่างสี เป็นต้น โดยเฉพาะพนักงานที่ทำหน้าที่ตัดผ้า ควรมีทักษะสูงในการตัดผ้า ซึ่งชิ้นงานที่ตัดออกมามีคุณภาพดี ส่งผลดีต่อแผนกเย็บด้วย

2.3.2.1 การปูผ้าอุตสาหกรรม (Spreading)

เมื่อวางแบบตัดเสร็จแล้วจะทราบความยาวของผ้าที่ต้องการแต่ละชิ้น จึงปูผ้าลงบนโต๊ะ ขนาดโต๊ะตัดนี้จะกว้างยาวตามขนาดของผ้าที่ใช้เป็นประจำในโรงงานแห่งนั้น

การปูผ้าพอที่จะแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ 3 ลักษณะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของผ้าและลักษณะของแม่แบบ

- 1) การปูผ้าหน้าเดียว คือ ผ้าที่หน้าทั้งสองไม่เหมือนกัน หน้าด้านหนึ่งจะเป็นด้านโชว์ อีกด้านหนึ่งจะอยู่ข้าง
- 2) การปูผ้าชนิดทบหน้าผ้า คือ ผ้าที่ปูจะทบหน้าผ้ากันจะปูย้อน ตลบพับกันมาก็ได้จะดีกว่าตัดออกมา เพราะจะได้ไม่สับสน จะเป็นลักษณะคู่กันเลย
- 3) การปูผ้าชนิดผ้าสองหน้า คือ ผ้าที่มีหน้าทั้งสองเหมือนกัน

ในการปูผ้าจะต้องให้เรียบเสมอกัน จะต้องตรวจสอบหน้าผ้าก่อนว่ามีผ้าขนาดเท่าใดบ้าง และมีตำหนิหรือไม่ เป็นผ้าชนิดใด และในทุก ๆ 10 ชิ้น จะต้องมีแบบวางไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อสะดวกในการนับ จะได้ไม่สับสน ไม่เกิดความผิดพลาดได้

หลักการปูผ้า

- 1) ก่อนที่จะทำการปูผ้านั้นควรตรวจสอบว่าผ้าที่จะนำมาปูเป็นผ้าชนิดหน้าเดียวหรือสองหน้าหรือทบหน้าผ้า
- 2) การปูผ้าควรเลือกหน้ากว้างที่สุดปูลงเสียก่อนและตามด้วยหน้าแคบต่อไป
- 3) การปูผ้าควรเรียงซ้อนให้ริมผ้าด้านหนึ่งเสมอกันตลอดแนว
- 4) การเผื่อผ้าไว้ทางด้านหัวหรือท้ายแบบ ควรคำนึงถึงผลได้ผลเสียของงาน เพราะถ้าเผื่อไว้มากจะทำให้เกิดผลเสียหาย แต่ถ้าเผื่อน้อยเกินไปอาจทำให้แบบไม่มาตรฐานได้ในที่นี้พอจะประมาณให้เผื่อ $\frac{1}{2}$ นิ้ว หรือท้ายแบบกันผ้าหัดด้วย
- 5) ผ้าที่มีสีใกล้เคียงกัน การปูควรจะหากกระดาดกัน หรือผ้าม้วนอื่นที่มีสีต่างกันได้ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการจ่ายงาน

2.3.2.2 การตัดผ้าอุตสาหกรรม (Cutting)

การตัดผ้าเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ดังนั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่สามารถส่งผลไปยังคุณภาพและต้นทุนการผลิตของสินค้าชิ้น ๆ กล่าวคือ แม้ว่าจะมีแบบเสื้อผ้าที่สวยงาม และใช้วัสดุที่มีคุณภาพสูง แต่ถ้าเกิดการตัดที่ไม่แม่นยำ หรือมีการวางแบบตัดที่ไม่ถูกต้องย่อมทำให้เสื้อผ้าที่ผลิตออกมานั้นเสียรูปทรง หรือด้อยความสวยงามไปได้

อนึ่งการตัดผ้าที่ไม่ประหยัด หรือวางแบบตัดอย่างหละหลวมหรือเกิดการผิดพลาดในการตัดย่อมทำให้ใช้วัสดุดิบมากเกินความจำเป็น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ในการตัดแต่ละครั้งเครื่องตัดสามารถตัดได้ต่ำกว่าใบมีดประมาณ 1 นิ้ว เช่น ใบมีดของเครื่องตัดยาว 8 นิ้ว เราสามารถปูผ้าได้ถึง 7 นิ้ว

หลักการตัดผ้า

1. ควรตัดชิ้นเล็กก่อน
2. ใช้เครื่องตัดให้ถูกกับชนิดของงาน
3. ไม่วางสายไฟขวางหน้าเครื่องตัด
4. ใบมีดต้องลับให้คมอยู่เสมอ

2.3.3 การแยกงานและการจ่ายงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป

เมื่อทำการตัดเป็นชิ้น ๆ แล้ว ต้องคัดเลือกตามขนาดตัวเสื้อผ้า ส่วนสำคัญต้องดูแลหลายอย่างให้ครบทุกชิ้น และดูข้อบกพร่อง เช่น ความผิดพลาดของการตัด ถ้ามีต้องเอาออกและตัดชิ้นส่วนที่สมบูรณ์เข้ามาแทน มีดรวมกันติดป้าย แล้วส่งไปเย็บตามส่วน ขนาดของมัดมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเย็บจำนวนพอเหมาะประมาณ 50-100 ชิ้น

สำหรับการจ่ายงาน ผู้ควบคุมงานผลิตจะต้องกำหนดแผนงานผลิตได้ โดยทั่วไป การจ่ายงานของโรงงานจะจ่ายในลักษณะของรูป U, L, T, Z ทั้งหมดนี้เป็นลักษณะของโรงงานที่เราจะใช้แบบใดก็ได้

หลักการแยกงานจ่ายงาน

1. แบ่งงานไว้เป็นกลุ่ม
2. ป้อนนมเบอร์ของงานแต่ละชิ้น
3. เตรียมงาน
4. จะต้องมีการจัดลำดับขั้นตอนของการจ่ายงาน และมีการกำหนดงานผลิต
5. จะต้องมีการควบคุม ป้อนงานให้หน่วยงานผลิตแต่ละหน่วย
6. มีการประสานงานและยึดหยุ่นได้
7. การผลิตงานจะต้องไหลให้เป็นระบบการทำงานอย่างต่อเนื่อง

งานผลิตที่ทำไปจะไม่ซับซ้อน และเป็นการประหยัดด้วย การแยกและย้ายงานนี้ เพื่อให้สามารถจัดได้ว่าผลงานที่ทำออกไปนั้นตรงตามเป้าหมายที่วางไว้หรือไม่ มาตรฐานที่ตั้งอาจเป็นชิ้นงานที่ผลิตได้ต่อช่วงเวลาที่กำหนด หรืออาจเป็นลักษณะอื่นๆ ที่ตัวเองได้สามารถทำได้โดยตรงตามเป้าหมาย

2.3.4 การเย็บงานอุตสาหกรรม

แผนกเย็บ มีหน้าที่เย็บผ้าตามแบบ และขนาดที่ลูกค้ากำหนด ควบคุมคุณภาพของชิ้นงานและคุณภาพการเย็บ เร่งผลผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิต จัดวางและกำหนดการผลิตเพื่อให้เกิดการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตเสื้อผ้าระบบอุตสาหกรรมเป็นการตัดเย็บเสื้อผ้าจำนวนมาก ๆ ดังนั้นจึงต้องใช้พนักงานเย็บมากเพื่อให้งานออกทันในเวลาที่กำหนด การใช้พนักงานหลายคนเย็บในเสื้อหนึ่งตัว ทักษะการเย็บอาจไม่เท่ากันจึงเป็นหน้าที่ของหัวหน้างาน จะต้องควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานเดียวกัน อย่างไรก็ตามหากมีการวางแผนการทำงานที่ดี และประสิทธิภาพ รู้กำลังการผลิต และความสามารถที่แท้จริงของพนักงานเย็บแล้ว ก็สามารถทำงานได้เสร็จในเวลาที่กำหนด

2.3.5 การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ

หน่วยควบคุมคุณภาพ มีหน้าที่รักษาคุณภาพสินค้าให้มีความสม่ำเสมอตามมาตรฐานที่ได้ตกลงกับลูกค้า โดยคงไว้ซึ่งศักยภาพในเชิงการแข่งขัน ประสานงานกับแผนกการตลาดเพื่อให้ทราบรายละเอียดสินค้าและวัตถุดิบ พร้อมทั้งทำรายงานการตรวจสอบสินค้าไว้เป็นหลักฐานตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตทั้งที่นำเข้าและส่งออก ประสานงานกับแผนกงานผลิตที่เกี่ยวข้องเพื่อรักษาคุณภาพการผลิต ปัจจุบันแผนกนี้ได้รับการพัฒนาไปอีกระดับหนึ่ง บางแห่งเรียกหน่วยนี้ว่า แผนกประกันคุณภาพสินค้า (Quality Assurance : QA) แต่บางแห่งยังเรียกว่าแผนกควบคุมคุณภาพ อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่มมักใช้คำว่า QC ฟุ่มเฟือย การที่จะเรียกใครว่า QC หรือQA ได้นั้น บุคคลเหล่านั้นควรได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทว่าเป็นพนักงานควบคุมคุณภาพสินค้า หรือ QC พนักงานประกันคุณภาพสินค้า หรือ QA ไม่เรียกพนักงานตัดเศษผ้าว่าเป็น QC โดยปกติการตรวจสอบคุณภาพของชิ้นงาน ตรวจสอบสายการผลิต ในความเป็นจริงที่ถูกต้อง หัวหน้างานเย็บ ต้องเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของผลิตผลที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ และจะต้องตรวจทุกตัว คือ ต้องตรวจร้อยเปอร์เซ็นต์ หากพบปัญหาจะได้ให้คนทำผิดแก้ไขเอง หากใช้วิธีนี้จะหากคนทำผิดง่าย เมื่อผลผลิตไปรวมอยู่ทุกสายการผลิตใดแล้ว จึงเป็นหน้าที่ของ QC สุ่มตรวจ หลังจากนั้นจึงเป็นหน้าที่ของ QA มาตรฐานแล้วอนุมัติปล่อยสินค้าออก

การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพในการผลิต

วัสดุอุปกรณ์หลายอย่างที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปนั้น การเลือกซื้อเข้ามาใช้ควรคำนึงถึงคุณภาพของวัสดุต่างๆ ด้วย ถ้าเรียงลำดับการใช้และการผลิตแล้ว ควรจะมีดังนี้

- 1) คุณภาพของกระดาษ สำหรับทำแบบตัด
- 2) คุณภาพด้ายเย็บ
- 3) คุณภาพนู้ผ้า
- 4) คุณภาพการตัด
- 5) คุณภาพการทำเครื่องหมายบอกตำแหน่ง
- 6) คุณภาพตะเข็บ
- 7) คุณภาพผีเข็ม
- 8) คุณภาพเครื่องจักร
- 9) คุณภาพการหดตัว
- 10) คุณภาพการบรรจุหีบห่อ

2.3.6 การบรรจุหีบห่อ

การบรรจุหีบห่อมีบทบาทสำคัญมากในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากว่าหีบห่อสามารถที่จะระบุถึงตัวผลิตภัณฑ์ และนำความหมายของตัวผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปสู่ผู้บริโภค การออกแบบบรรจุหีบห่อรวมทั้งรูปร่าง วัสดุ สี สัน และเรื่องราวที่ปรากฏบนหีบห่อนั้น เป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ นอกจากนั้นยังมียี่ห้อ (Branding) ที่เป็นชื่อทางการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งตรายี่ห้อที่มีความหมายจากการโฆษณา มักจะปรากฏอยู่บนหีบห่อ เพื่อทำการระบุถึงผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

การบรรจุหีบห่อ ซึ่งต้องคำนึงถึง

1. ความปลอดภัย
2. ความสะดวกในการขนส่ง
3. ค่าใช้จ่าย

วัสดุที่จะนำมาใช้ในการบรรจุหีบห่อมีหลายอย่างด้วยกัน เช่น

- 1) กระดาษหุ่น

กระดาษหุ่นแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ กระดาษหุ่นใช้สำหรับสอดภายในสินค้าให้ตั้งแข็ง ดูสวยงาม ถ้าส่งอากาศควรจะใช้แบบเจาะรูตรงกลาง ส่วนมากหุ่นกระดาษจะตีมาเพื่อใช้แต่ละแบบเท่านั้นไม่ควรสั่งมาเกินจำนวนมากไป

2) ไม้หนีบและเข็มกลัด

ไม้หนีบใช้หนีบผ้าเข้ากับหุ่นเสื้อ เพื่อให้คงรูปอยู่อย่างสวยงาม ไม้หนีบจะทำด้วยพลาสติกราคาถูก

เข็มกลัดใช้หนีบผ้าให้ตั้งอยู่กับหุ่นเหมาะสำหรับกลัดส่งสินค้าในระยะสั้น ถ้าระยะยาวเข็มอาจเกิดสนิม และอาจทำลายสินค้าได้ ทางที่ดีถ้าสินค้าเดินทางไกลควรหลีกเลี่ยงการใช้เข็มหมุด

3) ป้ายต่างๆ

หลังจากรีดแล้วจะมีป้ายต่าง ๆ ติดกับเสื้อเพื่อบอกข้อมูลบางประเภท การบอกวิธีซัก ส่วนมากจะเย็บติดกับตัวเสื้อในลักษณะของตัวเสื้อ ส่วนมากจะทำหน้าที่เพียงสื่อข้อมูลจนถึงมือลูกค้าหลังจากนั้นจะไม่ใช่

4) ถุงตัว

เมื่อรีดสินค้าแล้ว ตัดไม้หนีบแขวนแล้ว สินค้าจะถูกสอดเข้าอยู่ในถุงตัว ถุงตัวจะทำหน้าที่บอกข้อมูล ป้องกันฝุ่น และทำให้สวยงาม

5) ถุงโหล

สินค้าเสื้อผ้าส่วนมากจะส่งเป็นโหล ฉะนั้นการบรรจุจึงนิยมใส่ถุงเป็นโหล ในถุงโหลส่วนมากจะเป็นการขัดมาหลาย ๆ ขนาด และสีต่างกัน เพื่อให้ได้ตามความต้องการของผู้ขาย ถุงโหลเหมาะสำหรับสินค้าเสื้อมากกว่า กางเกงหรืออย่างอื่น

6) กล่องโหล

เพื่อให้เสื้อผ้าสวยงาม บางลูกค้าก็พอใจที่ใช้กล่องโหลมากกว่าถุงโหล ข้อเสียของกล่องโหล คือ ราคา และน้ำหนัก ฉะนั้นควรจะตกลงกับลูกค้า เรื่องราคากล่องก่อนจะผลิต

7) กล่องนอก

กล่องนอกจะเป็นกล่องที่บอกข้อมูลหลายอย่าง เช่น ทำเรือปลายทาง น้ำหนัก จำนวน และอื่น ๆ กล่องนอกนี้จะป้องกันถุงโหล หรือกล่องภายใน อีกครั้ง

8) สายคาดกล่อง

สายคาดกล่องจะรัดให้คงรูปเสมอ ส่วนมากจะ ทำด้วยพลาสติก นอกจากสายคาดกล่องแล้ว ยังมีแถบขาวแบบแห้งและแบบน้ำอีก ที่รัดสาย เรียกว่า ลูกเห็บ

9) เครื่องคาคสาย

เครื่องคาคสายราคา 30,000 - 50,000 บาท สะดวกและแน่น แต่เนื่องจากแรงงานและเครื่องมือ ขณะนี้นิยมใช้คนงานมากกว่า ผลงานออกมาแล้วเท่ากัน

10) Container

คอนเทนเนอร์ที่ใช้สายการบิน หรือเรือ สามารถที่จะนำเข้าบริษัทได้ บางครั้ง เราอาจไม่ใช้กล่องโพลและกล่องนอก เพราะ Container บางชนิดเดินทางจากผู้ผลิตถึงผู้ซื้อโดยตรง

2.4 การลองตัว

การลองตัว (Fitting) เป็นเทคนิคของการแก้ไขข้อบกพร่องในเสื้อผ้าที่ยังไม่สำเร็จ ซึ่งอยู่ในระหว่างการเย็บประกอบเสื้อผ้า ในขณะที่ให้ลูกค้าลองสวมดู การลองตัวนับว่าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากวิชาหนึ่งในแขนงวิชาช่างตัดเย็บเสื้อผ้าทั้งหมดและมีความสำคัญที่สุดด้วย เพราะในขั้นตอนของการลองตัวนี้เองที่เมื่อเกิดปัญหาเนื่องจากเสื้อผ้าไม่พอดีกับรูปร่างซึ่งอาจเกิดจากความผิดพลาดต่างๆในการวัดตัว การสร้างแบบ การวางแบบตัด หรือการตัดเย็บซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

2.4.1 ลำดับขั้นของการลองตัว

เป็นขั้นตอนหนึ่งสำหรับผู้สวมใส่ เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการสวมใส่เสื้อผ้าได้อย่างชัดเจน และสามารถแก้ไขปรับแต่งจนสวมใส่เสื้อผ้าได้อย่างพอดี จึงต้องมีลำดับในการลองตัว โดยการลองนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้น คือ

2.4.1.1 การลองตัวครั้งที่ 1

มีจุดประสงค์เพื่อที่จะแก้ไขเฉพาะรูปทรงและสัดส่วนเส้นกรอบนอกเท่านั้น โดยที่ยังไม่ได้นำส่วนปลีกย่อยของเสื้อผ้ามาพิจารณา เช่น การลองตัวเสื้อโดยที่ยังไม่ได้นำแขนเสื้อ คอเสื้อ หรือปกเสื้อ มาเนาลองเข้าด้วยกัน ในการลองตัวนั้นจะต้องเตรียมตัว โดยเฉพาะการสวมใส่ชุดชั้นในและการสวมรองเท้า การลองตัวครั้งที่ 1 เพื่อที่จะตรวจสอบส่วนต่างๆ ของเสื้อ 6 ประการด้วยกันตามลำดับดังนี้

1) ความสมดุลและลักษณะความไม่สมดุลของเสื้

ความสมดุลของเสื้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

- ความสมดุลของเสื้ เส้นกลางหน้าหรือเส้นกลางหลังจะต้องไม่แยกออกจากกัน ถ้าเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดแสดงให้เห็นถึงความไม่สมดุลของเสื้ซึ่งจะต้องได้รับการแก้ไขที่ถูกต้อง

- ความสมดุลของกระโปรง เมื่อสร้างแบบถูกต้องเรียบร้อยแล้ว เส้นกลางหน้าของกระโปรงจะต้องเป็นเส้นตรงและตั้งฉากกับพื้น ในขณะที่ที่ลองตัว ชายกระโปรงต้องขนานกับพื้นและมีเนื้อที่กางออกเท่า ๆ กันทั้งซ้ายและขวา

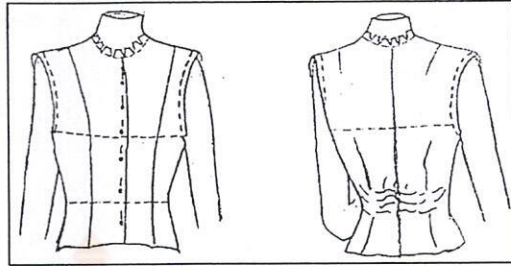
ลักษณะความไม่สมดุลของเสื้มี 2 ลักษณะ คือ

- แขนซ้ายยาวไม่สมดุลกับแขนหลัง เสื้ที่แขนหน้าต่ำกว่าออกจากกัน และแขนหลังตรงชายเสื้กระดกขึ้น เมื่อกัดเข็มหมุดให้เส้นหน้าตรงกัน ตรงคอเสื้แขนหลังก็จะไม่แนบสนิทกับคอ ขอบคอพร้อมชนิดนี้มักจะพบกับบุคคลที่หลังค่อม ไหล่สูง หรือศีรษะยื่นไปทางด้านหน้า ดังแสดงในภาพที่ 2.13

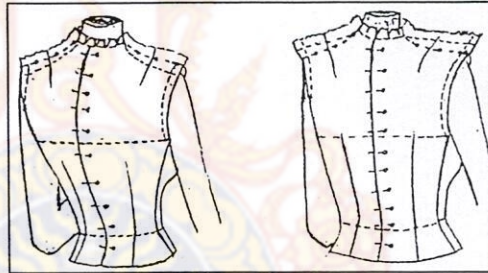
ภาพที่ 2.13 แสดงลักษณะแขนซ้ายยาวไม่สมดุลกับแขนหลัง

- แขนหน้าสั้นไม่สัมพันธ์กับแขนหลัง เมื่อเส้นกลางหน้าซ้อนกัน แขนหลังของเสื้ก็มักจะรัดบริเวณตะโพกหรือมีรอยย่นขวางบริเวณเอว ขอบคอพร้อมในลักษณะนี้มักเกิดขึ้นกับบุคคลที่มีหลังตรงหรือหลังแอ่น ดังแสดงในภาพที่ 2.14

ภาพที่ 2.14 แสดงแผ่นหน้าสันไม่สัมพันธ์กับแผ่นหลัง

วิธีการแก้ไข ความไม่สมดุลของเสื้อทั้ง 2 ลักษณะในขณะที่ลองตัวอยู่ ทำการเลาะแนวไหล่ออกตลอดทั้งแนวและจัดตัวเสื้อทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลังให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย โดยให้เส้นกลางหน้าตั้งตรงชิดกันและเป็นเส้นตั้งฉาก ใช้เข็มหมุดกลัดติดกันจัดแนวไหล่ให้เข้ารูป ดังแสดงในภาพที่ 2.15

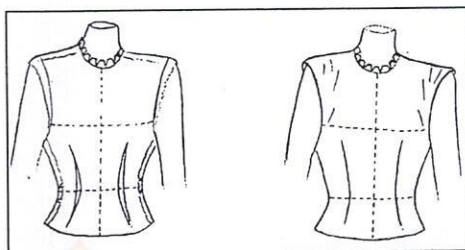

ภาพที่ 2.15 แสดงการเนาลองตัวครั้งที่ 1

2) เนื้อที่บริเวณของไหล่

ภายหลังที่ได้แก้ไขความสมดุลของเสื้อเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปท่านก็ต้องพิจารณาถึงเนื้อที่บริเวณไหล่ถ้าเสื้อของเราได้รับการสร้างแบบมาอย่างถูกต้องดีแล้ว จะมีเนื้อที่บริเวณไหล่เพียงพอสำหรับใส่ฟองน้ำหรือผ้าสำลีหนุนไหล่ บริเวณนี้ควรจะให้หลวมไว้ดีกว่าจะให้คับหรือแคบเกินไปเพื่อจะได้ง่ายแก่การแก้ไข

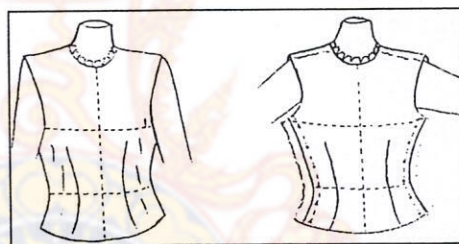
วิธีการแก้ไข เนื้อที่บริเวณไหล่จะต้องเลาะแนวไหล่ออกทั้งสองข้าง จัดแนวไหล่ให้เข้ารูป ให้ดีพอดีเมื่อใส่ผ้าหนุนไหล่แล้ว ไหล่จะต้องไม่เรียบไม่มีรอยย่นทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง ใช้เข็มหมุดกลัดไว้ แล้วกำหนดความกว้างของไหล่โดยใช้ชอล์กวาดแนววงแขนไว้ ดังแสดงในภาพที่ 2.16

ภาพที่ 2.16 แสดงวิธีการแก้ไขเนื้อที่บริเวณไหล่ของเสื้อ

3) ขนาดของเสื้อและเนื้อที่เนื้อที่เสื้อหลวม

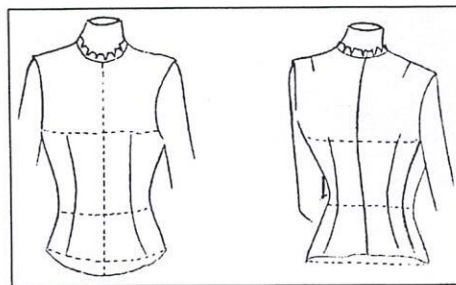
จะต้องไม่คับหรือหลวมจนเกินไป ในขั้นตอนนี้ความผิดพลาดอาจเกิดจากการวัดตัวหรือการปรับแบบตัด (การสร้างแบบตัด, การคำนวณหารอบอกและรอบสะโพกล่าง การวัดด้วยไม้บรรทัดแทนสายวัด) ดังแสดงในภาพที่ 2.17

ภาพที่ 2.17 แสดงวิธีการแก้ไขขนาดเสื้อผ้าและเนื้อที่เนื้อที่เสื้อหลวม

4) ความยาวของเสื้อ

ความยาวของเสื้อและกระโปรงจะต้องได้ระดับขนานกับพื้นที่ด้านหน้าและด้านหลังและจะต้องไม่เซดขึ้นหรืออีกในหนึ่งความยาวเสื้อย่อมขึ้นอยู่กับสมัณิยมและรสนิยมของผู้สวมใส่เฉพาะบุคคล โดยปกติแล้วการออกแบบเสื้อความยาวของเสื้อผ้าจะยาวตาม ดังแสดงในภาพที่ 2.18

ภาพที่ 2.18 แสดงลักษณะความยาวของเสื้อ

5) ทำเครื่องหมายแนวคอเสื้อ

ลักษณะของคอเสื้อจะสามารถดูได้จากการเนาแนวคอเสื้อแผ่นหลังไว้โดยรอบ แนวนี้จะกำหนดให้เห็นได้ชัดเจน ว่าคอเสื้ออยู่ในแนวที่ถูกต้องหรือไม่ ซึ่งจะต้องพิจารณาแก้ไขตั้งแต่ตอนนี้ คอเสื้อที่ดีจะต้องแนบแต่สวมใส่สบาย

6) กระจเป่า กระจคุม และเกล็ดในตัวเสื้อ

ถ้ามีความชำนาญแล้วมักจะทำกระจเป่าเจาะกระจคุมเสื้อไว้ก่อนการลองตัวครั้งที่ 1 แต่สำหรับผู้เริ่มฝึกควรจะทำเครื่องหมายแนวปากกระจเป่าไว้บนแผ่นหน้าเท่านั้น (อย่าเพิ่งเจาะกระจเป่า) โดยวิธีนี้เขาสามารถที่จะพิจารณาในขณะที่ลองตัวว่ากระจเป่าวางถูกกับตำแหน่งที่เหมาะสมหรือยัง ถ้ายังก็จะได้แก้ไขเสียใหม่ในตอนนี่

2.4.1.2 การลองตัวครั้งที่ 2

หลังจากที่ได้ลองตัวครั้งที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ในการลองตัวครั้งนี้สามารถเปลี่ยนแปลงแขนเสื้อ คอเสื้อหรือปกเสื้อ ตำแหน่งไหนก็ได้โดยอุปสรรคใด ๆ เพราะเพียงแต่เนาเท่านั้น ถ้ามีการแก้ไขก็สามารถแกะออกและเนาใหม่ได้ง่ายและลองตัวอีกครั้ง การลองตัวครั้งที่ 2 มีวัตถุประสงค์ใหญ่ ๆ อยู่ 3 ประการ คือ

- 1) เพื่อตรวจสอบว่าหัวแขนเสื้อกลมได้ส่วนหรือยัง และแขนเสื้อทั้งตัวดีโดยไม่มีรอยหักหรือรอนย่นทั้งด้านหน้าและด้านหลังของแขน ตำแหน่งของแขนถูกต้องหรือไม่ แขนมาข้างหน้าหรือมาข้างหลัง แขนยาวพอเหมาะหรือยัง ความกว้างของแขนพอดีหรือไม่
- 2) เพื่อตรวจสอบคอเสื้อเข้าที่หรือไม่ มีความกว้างความยาวพอเหมาะและพับตลบสนิทหรือไม่ ปกคอเสื้อนอกแนบสนิทกับปกคอเสื้อเข็ດหรือไม่ ปกคอเสื้อกับแผ่นเปิดได้ส่วนกันดีหรือยัง
- 3) เพื่อตรวจสอบเสื้อที่เกยกันด้านหน้าตรงกันแล้ว หรือจะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผ่นหน้าบางแห่ง ก่อนเดินตะเข็บริมسابและเจาะรังกระจคุม

2.4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการลองตัว

เมื่อมีการแก้ไขเกิดขึ้นในการลองตัวช่างจะต้องทำเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ไว้ตรงส่วนที่จะต้องแก้ไขนั้น เพื่อจะได้ทราบว่าส่วนนั้นจะต้องแก้ไขอย่างไร และเพื่อกันหลงลืมด้วย ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงสัญลักษณ์ที่ใช้ในการลงตัว

สัญลักษณ์	แสดงถึงเนื้อที่ที่จะต้องแก้ไข	ตำแหน่งที่จะต้องแก้ไข
เส้นตรงนอน	ให้สั้นขึ้นจากแนวเดิมในลักษณะแนวนอน	ขอบปลายแขน, ชายเสื้อ
เส้นตรงตั้ง	ให้เล็กลงจากตะเข็บเดิมในลักษณะแนวตั้ง	เส้นกลางหน้า, เส้นกลางหลัง
เส้นตรงเฉียง	ให้เล็กลงจากแนวตะเข็บเดิมในลักษณะแนวเฉียง	คอเสื้อ
 เส้นตรงนอน ขีดคร่อมด้วยเส้นทะแยง	ให้ยาวลงจากแนวเดิมในลักษณะแนวนอน	ขอบปลายแขน, ชายเสื้อ, ยาวหน้า, ยาวหลัง
 เส้นตรงตั้ง ขีดคร่อมด้วยเส้นทะแยง	ขยายออกจากตะเข็บเดิมในลักษณะแนวตั้ง	เส้นกลางหน้า, เส้นกลางหลัง
 เส้นลูกคลื่น	ให้ยัดผ้าในบริเวณนั้น	แนวข้อศอก
 เส้นทะแยงตัดกัน	ให้แก้ไขเฉพาะส่วนนั้นหรือด้านนั้นเพียงด้านเดียวที่ต้องการแก้ไข	แขนสองข้างมีขนาดไม่เท่ากัน, ปลายไหล่, ไหล่เอียงหนึ่งข้าง
 เส้นซิกแซก	ให้ผ้าหดตัวบริเวณนั้น	แนวข้อศอก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

3.1.1 ศึกษาข้อมูลและสำรวจขนาด

ศึกษาข้อมูลเนื้อหาที่เกี่ยวกับงานวิจัย ในเรื่องสัดส่วน การวัดสัดส่วนร่างกายในการทำเสื้อผ้าสตรี และทำการเก็บขนาดสัดส่วน

3.1.2 สรุปวิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนร่างกาย

วิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนของสตรีที่มีอายุระหว่าง 22-40 ปี เพื่อนำมาแบ่งเป็น Size ที่กำหนด 7 ขนาด

3.1.3 ทำแบบตัดมาตรฐาน

นำสัดส่วนที่ได้มากำหนดแบบตัดเสื้อผ้าสตรี ตามที่กำหนด 7 ขนาด ในระบบอุตสาหกรรม โดยสร้างแบบตัด เสื้อสตรี กางเกงสตรีและกระโปรงสตรี

3.1.4 ตัดเย็บเสื้อผ้าและทดสอบการสวมใส่

ทำการตัดเย็บเสื้อผ้าตามขนาดที่สำรวจมาได้ โดยทดลองตัดเย็บ Size M และ ออกแบบ แบบสำรวจการทดสอบการสวมใส่

3.1.5 ปรับปรุงเสื้อผ้าสตรีตามผลสำรวจที่ได้

นำผลสำรวจที่ได้มาปรับปรุงในส่วนที่มีข้อบกพร่อง และจัดทำเสื้อผ้าตัวอย่างทั้ง 7 ขนาด

3.1.6 สรุปผล

3.2 เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ทำการศึกษา

3.2.1 เครื่องมือ อุปกรณ์ประกอบด้วย

1. โปรแกรมวาดและขยายแบบตัด
2. เครื่องจักรและอุปกรณ์ในการตัดเย็บ

3.2.2 สถานที่ทำการวิจัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา สาขาวิชาวิศวกรรม
เครื่องนุ่งห่ม

3.3 แผนการดำเนินงาน

รายละเอียด	ต.ค. 52	พ.ย. 52	ธ.ค. 52	ม.ค. 53	ก.พ. 53	มี.ค. 53	เม.ย. 53	พ.ค. 53	มิ.ย. 53	ก.ค. 53	ส.ค. 53	ก.ย. 53	
1.เก็บรวบรวมข้อมูล	←			→									
2.วิเคราะห์ข้อมูล			←		→								
3.ทำแบบตัดมาตรฐาน					←		→						
4.ผลิตตัวอย่าง							←		→				
5.ทดลองสวมใส่								←		→			
6.ปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน									←		→		
7.ผลิตขนาดมาตรฐาน										←		→	
8.ทดลองสวมใส่/สรุป											←		→

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานและวิจารณ์

การทำโครงการวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำแบบตัดอุตสาหกรรมในการผลิตเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี และเพื่อจัดทำขนาดมาตรฐาน (Standard Size) เสื้อผ้าสตรี 7 Size คือ XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL โดยได้กำหนดขนาด L ซึ่งเป็นขนาดกลางมาเป็นขนาดมาตรฐาน เพื่อใช้ในการสร้างแบบตัดเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี

4.1 ผลการดำเนินงาน

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนของสตรี

ผู้ทำโครงการวิจัยได้สำรวจรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสัดส่วนของสตรีในช่วงอายุ 22-40 ปี เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบตัดเสื้อผ้าสตรี 7 Size สตรี โดยทำการสำรวจและวัดขนาดสัดส่วนสตรี จากสถานที่ และหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดสงขลาและจังหวัดใกล้เคียงที่มีช่วงอายุระหว่าง 22-40 ปี

ผลการสำรวจและวัดขนาดสัดส่วน มาใช้ในการคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูล ผลที่ได้เป็นขนาดมาตรฐาน (Standard Size) เสื้อสตรี คือขนาด S, M, L, XL และขนาดพิเศษ (Special Size) คือขนาด XS, 2XL และ 3XL โดยทำการสรุปผลการวิเคราะห์ออกมา ดังแสดงในตารางที่ 4.1, 4.2 และ 4.3

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี (Body Size) เสื้อสตรี (นิ้ว)

Size	XS	S	M	L	XL	2XL	3XL
รอบคอ	13.0	14.0	15.0	16.0	17.0	18.0	19.0
รอบอก	30.5	32.5	34.5	36.5	38.5	40.5	42.5
รอบเอว	26.0	28.0	30.0	32.0	34.0	36.0	38
รอบสะโพก	33.0	35.0	37.0	39.0	41.0	43.0	45
ไหล่กว้าง	13.0	13.5	14.0	14.5	15.0	15.5	16
แขนยาว	19.5	20.5	21.5	22.5	23.5	24.5	25.5
รอบปลายแขน	6.0	6.5	7.0	7.5	8.0	8.5	9.0
ความยาวเสื้อ	20.0	20.5	21.0	21.5	22.0	22.5	23.0

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี (Body Size) กางเกงสตรี (นิ้ว)

Size	XS	S	M	L	XL	2XL	3XL
รอบเอว	26	28	30	32	34	36	38
รอบสะโพก	33	35	37	39	41	43	45
ความยาวกางเกง	31	33.5	36	38.5	41	43.5	46
เป้ายาว	22.5	23.5	24.5	25.5	26.5	27.5	28.5
รอบปลายขา	13	13.5	14	14.5	15	15.5	15.5
รอบเข่า	12	13	14	15	16	17	18

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี (Body Size) กระโปรงสตรี (นิ้ว)

Size Xs	XS	S	M	L	XL	2XL	3XL
รอบเอว	26	28	30	32	34	36	38
รอบสะโพก	33	35	37	39	41	43	45
ความยาวกระโปรง	17.5	18.5	19.5	20.5	21.5	22.5	23.5

4.1.2 การสร้างเสื้อสตรี

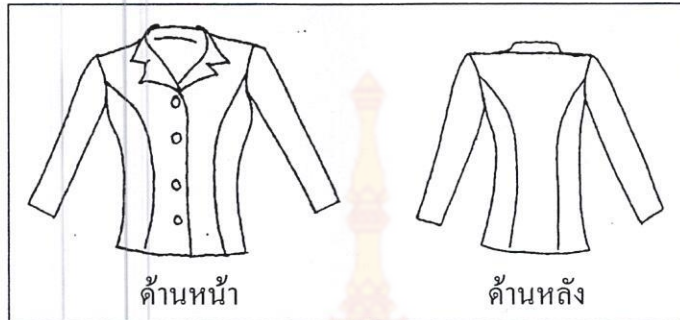
4.1.2.1 การสร้างเสื้อสตรีครั้งที่ 1

ผู้จัดทำโครงการวิจัย ได้ทำการศึกษารูปแบบของเสื้อสตรีครั้งที่ 1 เป็นเสื้อสูท แขนยาว ผ่าหน้า ติดกระดุม มีเก้ตหน้า และเก้ตหลัง อย่างละ 2 เก้ต (ดังแสดงในภาพที่ 4.1) และนำค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี (Body Size) มาทำการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 1 และผลิตเป็นเสื้อตัวอย่าง โดยได้นำขนาด L ซึ่งเป็นขนาดกลางมาเป็นขนาดมาตรฐานในการสร้าง (ดังแสดงในตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 แสดงการสร้างแบบเสื้อสตรีที่ได้จากการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 1 (นิ้ว)

Size L	Body Size	เผื่อหลวม	ค่าที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 1
รอบคอ	16.0	-	16.0
รอบอก	36.5	1.0	37.5
รอบเอว	32.0	0.5	32.5
รอบสะโพก	39.0	-	39.0
ไหล่กว้าง	14.5	0.5	15.0
แขนยาว	22.5	-	22.5

รอบปลายแขน	7.5	0.5	8.0
ความยาวเสื้อ	21.5	21.5	21.5

ภาพที่ 4.1 แสดงรูปแบบเสื้อสตรีครั้งที่ 1

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง (ดังแสดงในภาพที่ 4.2) พบว่ารอบคอมีการทดลองสวมใส่พอดี รอบอก รอบเอว รอบสะโพก และปลายแขนคับ ไหล่ตก แขนงั้น ความยาวเสื้อ และความยาวแขนสั้น (ดังแสดงในตารางที่ 4.5)

ภาพที่ 4.2 แสดงการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 1

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 1

รายละเอียด	ผลการทดลองสวมใส่					หมายเหตุ
	หลวมมาก	หลวม	พอดี	คับ	คับมาก	
รอบคอ			✓			
รอบอก				✓		
รอบเอว				✓		
รอบสะโพก				✓		
ไหล่กว้าง		✓				ไหล่ตก
ความยาวเสื้อ				✓		เสื้อสั้น
ความยาวแขน				✓		แขนสั้น
ปลายแขน				✓		

การแก้ไขขนาดแบบตัดเสื้อสตรีครั้งที่ 1 พบว่ารอบอก รอบเอว รอบสะโพก ไหล่กว้าง ความยาวแขน รอบปลายแขน บวกเพิ่มอย่างละ 0.5 นิ้ว และความยาวเสื้อ บวกเพิ่ม 1.0 นิ้ว (ดังแสดงในตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 แสดงขนาดแก้ไขเสื้อสตรีครั้งที่ 1 (นิ้ว)

Size L	ค่าที่ได้จากแบบครั้งที่ 1	แก้ไขครั้งที่ 1	เพิ่ม-ลด
รอบคอ	16.0	16.0	-
รอบอก	37.5	38.0	+0.5
รอบเอว	32.5	33.0	+0.5
รอบสะโพก	39.0	39.5	+0.5
ไหล่กว้าง	15.0	15.5	+0.5
แขนยาว	22.5	23.0	+0.5
รอบปลายแขน	8.0	8.5	+0.5
ความยาวเสื้อ	21.5	22.5	+1.0

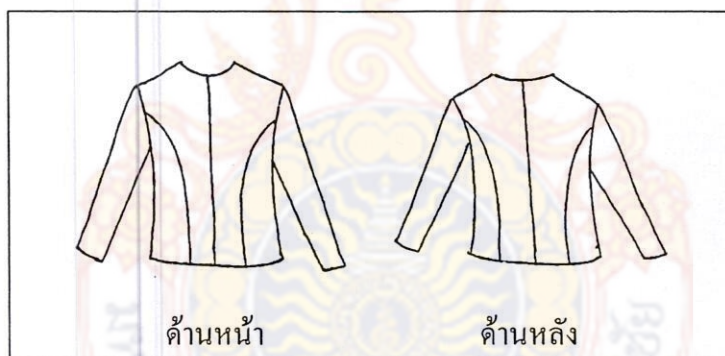
4.1.2.2 การสร้างเสื้อสตรีครั้งที่ 2

การสร้างเสื้อสตรีครั้งที่ 2 ผู้จัดทำโครงการได้ทำการปรับรูปแบบเสื้อผ้า เป็นเสื้อสูท คอกลม แขนยาว ผ้าหนา ดิดชิป เกต็ดหน้า เกต็ดหลัง 2 เกต็ด (ดังแสดงในภาพที่ 4.3) เนื่องจากในขณะที่ทำการทดลองสวมใส่ อาจมีการสัมผัสกับผู้สวมใส่ในขณะที่ติดกระดุม ทำ

ให้ไม่สะดวกต่อผู้ทดลองสวมใส่และผู้ทำการทดลองเอง และได้ทำการสร้างแบบจากค่าที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 2 (ดังแสดงในตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 แสดงการสร้างแบบเสื้อสตรีที่ได้จากการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 2 (นิ้ว)

Size L	Body Size	เผื่อหลวม	ค่าที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 2
รอบคอ	16.0	-	16.0
รอบอก	36.5	1.5	38.0
รอบเอว	32.0	1.0	33.0
รอบสะโพก	39.0	0.5	39.0
ไหล่กว้าง	14.5	1.0	15.5
แขนยาว	22.5	0.5	23.0
รอบปลายแขน	7.5	1.0	8.5
ความยาวเสื้อ	21.5	1.0	22.5

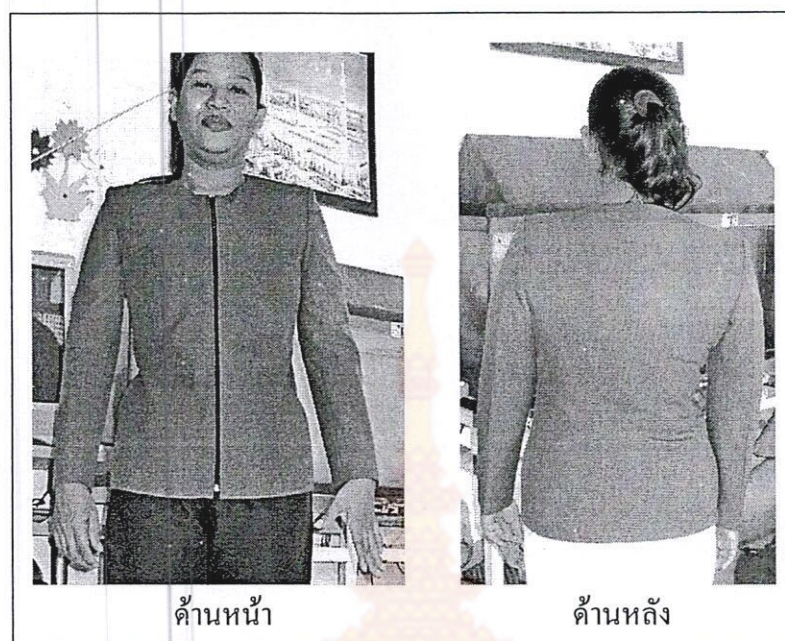

ด้านหน้า

ด้านหลัง

ภาพที่ 4.3 แสดงรูปแบบเสื้อครั้งที่ 2

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง (ดังแสดงในภาพที่ 4.4) พบว่ารอบคอ ไหล่กว้าง ความยาวเสื้อมีการสวมใส่ได้พอดี รอบอก รอบเอว รอบสะโพก สวมใส่แล้วคับ และปลายแขนคับแขนรั้ง ความยาวแขนสั้น (ดังแสดงในตารางที่ 4.8)

ภาพที่ 4.4 แสดงการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 2

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 2

รายละเอียด	ผลการทดลองสวมใส่					หมายเหตุ
	หลวมมาก	หลวม	พอดี	คับ	คับมาก	
รอบคอ			✓			
รอบอก				✓		
รอบเอว				✓		
รอบสะโพก				✓		
ไหล่กว้าง			✓			
ความยาวเสื้อ			✓			
ความยาวแขน				✓		แขนสั้น
ปลายแขน				✓		

การแก้ไขขนาดแบบตัดเสื้อสตรีครั้งที่ 2 พบว่ารอบเอว รอบสะโพก ความยาวแขนบวกเพิ่ม 0.5 นิ้ว รอบปลายแขนบวกเพิ่ม 1.5 นิ้ว (ดังแสดงในตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 แสดงขนาดเสื้อสตรีที่แก้ไขครั้งที่ 2 (นิ้ว)

Size L	ค่าที่ได้จากแบบครั้งที่ 2	แก้ไขครั้งที่ 2	เพิ่ม-ลด
รอบคอ	16.0	16.0	-
รอบอก	38.0	38.0	-
รอบเอว	33.0	33.5	+0.5
รอบสะโพก	39.5	40.0	+0.5
ไหล่กว้าง	15.5	15.5	-
แขนยาว	23.0	23.5	+0.5
รอบปลายแขน	8.5	10.0	+1.5
ความยาวเสื้อ	22.5	22.5	-

4.1.2.3 การสร้างเสื้อสตรีครั้งที่ 3

การสร้างเสื้อสตรีครั้งที่ 3 เป็นการปรับปรุงครั้งสุดท้าย ผู้จัดทำโครงการได้ทำการปรับรูปแบบเสื้อผ้าจากครั้งที่ 2 โดยการเพิ่มกระเป๋าช้อนด้านหน้าตัวเสื้อให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น และปรับซบในหลังเป็นจีบทวิทในครั้งที่ 3 เพื่อไม่ให้แขนรั้ง (ดังแสดงในภาพที่ 4.5) และได้ทำการสร้างแบบจากค่าที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 3 (ดังแสดงในตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 แสดงตารางการสร้างแบบที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 3 (นิ้ว)

Size L	Body Size	เผื่อหลวม	ค่าที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 3
รอบคอ	16.0	-	16.0
รอบอก	36.5	1.5	38.0
รอบเอว	32.0	1.0	33.5
รอบสะโพก	39.0	0.5	40.0
ไหล่กว้าง	14.5	1.0	15.5
แขนยาว	22.5	0.5	23.5
รอบปลายแขน	7.5	1.0	10.0
ความยาวเสื้อ	21.5	+1.0	22.5

ภาพที่ 4.5 แสดงรูปแบบเสื้อครั้งที่ 3

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง (ดังแสดงในภาพที่ 4.6) พบว่ารอบอก รอบเอว รอบสะโพก ใกล้เคียง ความยาวเสื้อ ความยาวแขน และ ปลายแขน มีการสวมใส่พอดี (ดังแสดงในตารางที่ 4.11) ผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการผลิต Size ที่เหลือจาก Size L โดยทำการลดขนาดแบบตัดเป็น Size XS, S, M และขยายขนาดแบบตัดเป็น Size XL, 2XL และ 3XL

ภาพที่ 4.6 แสดงการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 3

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีครั้งที่ 3

รายละเอียด	ผลการทดลองสวมใส่					หมายเหตุ
	หลวมมาก	หลวม	พอดี	คับ	คับมาก	
รอบอก			✓			
รอบเอว			✓			
รอบสะโพก			✓			
ไหล่กว้าง			✓			
ความยาวเสื้อ			✓			
ความยาวแขน			✓			
ปลายแขน			✓			

4.1.3 การสร้างกางเกงสตรี

ผู้จัดทำโครงการได้ทำการศึกษารูปแบบของกางเกงสตรี เป็นกางเกงขายาว ทรงกระบอก กระเป๋าช่อนหน้าด้านขวา เกต็ดหลัง 1 เกต็ด (ดังแสดงในภาพที่ 4.7) และนำค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี (Body Size) มาทำการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 1 ทำการผลิตเสื้อตัวอย่างโดยได้นำขนาด L ซึ่งเป็นขนาดกลางมาเป็นขนาดมาตรฐานในการทำแบบตัด (ดังแสดงในตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 แสดงการสร้างกางเกงสตรีที่ได้จากการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 1 (นิ้ว)

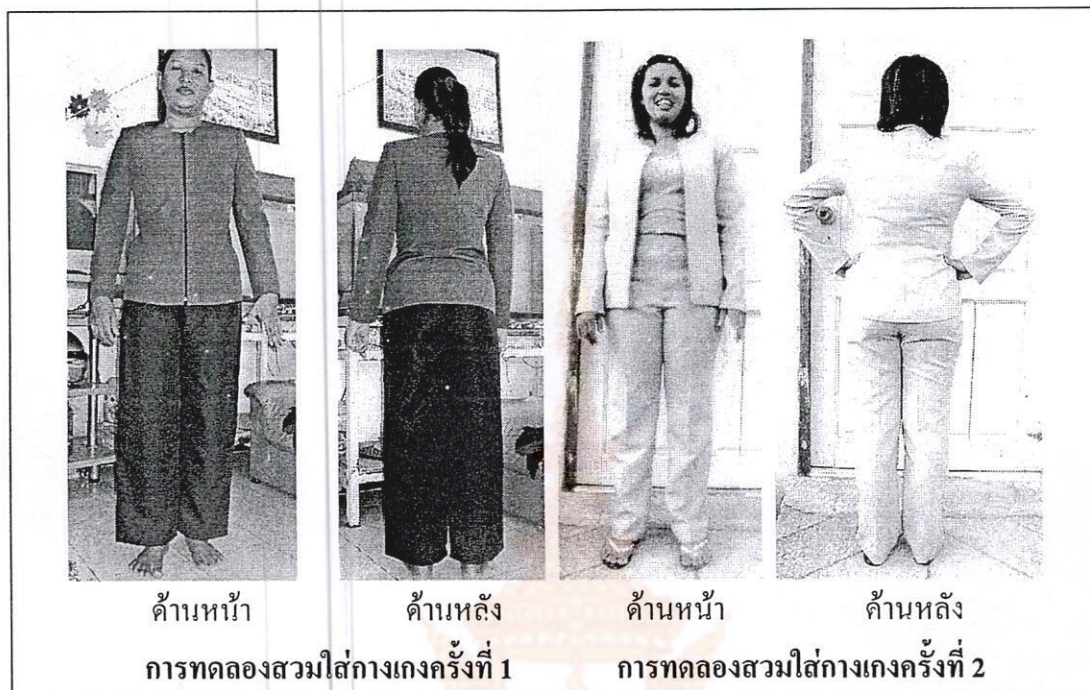
Size L	Body Size	เผื่อหลวม	ค่าที่ได้จากการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 1
รอบเอว	32.0	-	32.0
รอบสะโพก	39.0	-	39.0
ความยาวกางเกง	38.5	+0.5	39.0
เป๋ายาว	25.5	+0.5	26.0
รอบปลายขา	14.5	+1.5	16.0
รอบเข่า	15.0	+1.5	16.5

ภาพที่ 4.7 แสดงรูปแบบกางเกงสตรี

การทดลองสวมใส่กางเกงสตรีครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง (ดังแสดงในภาพที่ 4.8) พบว่าการสวมใส่กางเกงครั้งที่ 1 รอบเอว รอบปลายขามีการสวมใส่พอดี สะโพกหลวม เป้ายาว รอบเข่าหลวมมาก (ดังแสดงในตารางที่ 4.13) และทำการแก้ไขครั้งที่ 1 พบว่ารอบเข่าลดลง 1.5 นิ้ว และเป้าลดลง 1.0 นิ้ว (ดังแสดงในตารางที่ 4.14)

การทดลองครั้งที่ 2 ได้นำค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี (Body Size) ที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 2 มาทำการสร้างแบบ (ดังแสดงในตารางที่ 4.15) และทำการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีครั้งที่ 2 (ดังแสดงในภาพที่ 4.8) พบว่ารอบเอว รอบสะโพก ความยาวกางเกง เป้า รอบปลายขา และรอบเข่ามีการสวมใส่พอดี (ดังแสดงในตารางที่ 4.13) ผู้จัดทำโครงการจึงได้ทำการปรับลดขนาดแบบตัดเป็น Size ที่เหลือจาก Size L โดยการลดขนาดแบบตัดเป็น Size XS, S, M และทำการขยายขนาดแบบตัดเป็น Size XL, 2XL และ 3XL

ภาพที่ 4.8 แสดงการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีครั้งที่ 1 และการสวมใส่กางเกงสตรีครั้งที่ 2

ตารางที่ 4.13 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รายละเอียด	ผลการทดลองสวมใส่										หมายเหตุ
	หลวมมาก		หลวม		พอดี		คับ		คับมาก		
	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	
รอบเอว					✓	✓					
รอบสะโพก			✓			✓					
ความยาวกางเกง						✓	✓				สั้นมาก
เป๋ายาว	✓					✓					เป๋าย่อน
รอบปลายขา					✓	✓					
รอบเข่า	✓					✓					หลวมมาก

ตารางที่ 4.14 แสดงขนาดกางเกงสตรีที่แก้ไขครั้งที่ 1 (นิ้ว)

Size L	ค่าที่ได้จากแบบครั้งที่ 1	แก้ไขครั้งที่ 1	เพิ่ม-ลด
รอบเอว	32	32	-
รอบสะโพก	39	39	-
ความยาวกางเกง	39	39	-
เป๋ายาว	26	25.5	-1.5
รอบปลายขา	16.0	16.0	-
รอบเข่า	16.5	15.5	-1.0

ตารางที่ 4.15 แสดงการสร้างกางเกงสตรีที่ได้จากการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 2 (นิ้ว)

Size L	Body Size	เผื่อหลวม	ค่าที่ได้จากการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 2
รอบเอว	32.0	-	32.0
รอบสะโพก	39.0	-	39.0
ความยาวกางเกง	38.5	+0.5	39.0
เป๋ายาว	25.5	-	25.5
รอบปลายขา	14.5	+1.0	16.0
รอบเข่า	15.0	+0.5	15.5

4.1.4 การสร้างกระโปรงสตรี

ผู้จัดทำโครงการได้ทำการศึกษารูปแบบของกระโปรงสตรี เป็นกระโปรงทรงตรง ผ่าหลัง เกล็ดหน้า เกล็ดหลังอย่างละ 1 เกล็ด (ดังแสดงในภาพที่ 4.9) และนำค่าที่ได้จากการวัดขนาดตัวพอดี (Body Size) มาทำการบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 1 และผลิตเป็นเสื้อตัวอย่างโดยได้นำขนาด L ซึ่งเป็นขนาดกลางมาเป็นขนาดมาตรฐานในการสร้าง (ดังแสดงในตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 แสดงการสร้างกระโปรงสตรีที่ได้จากบวกเผื่อหลวมครั้งที่ 1 (นิ้ว)

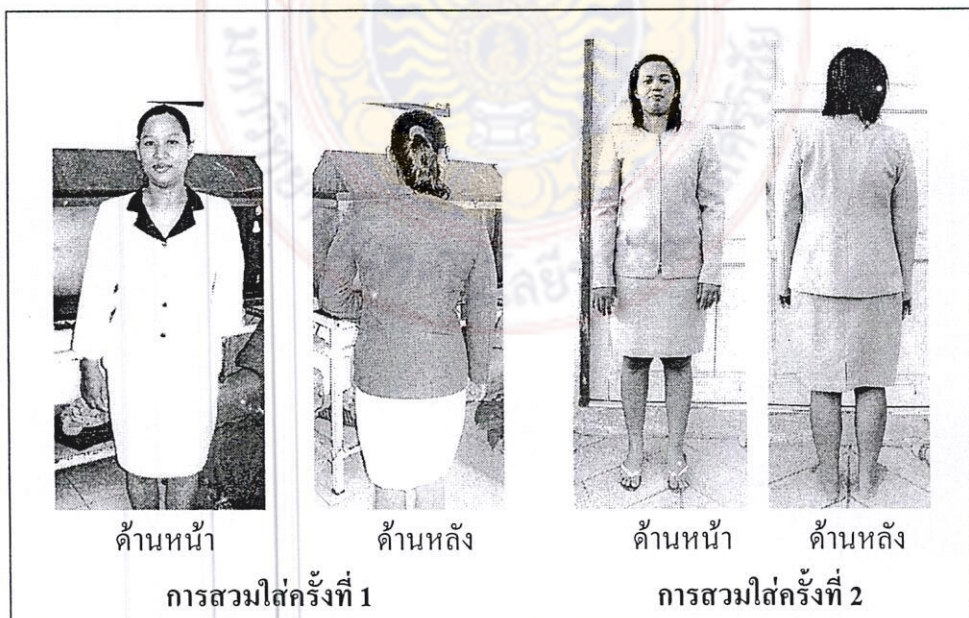
Size L	Body Size	บวกเผื่อหลวม	ค่าที่ได้จากการเผื่อหลวมครั้งที่ 1
รอบเอว	32.0	-	32
รอบสะโพก	39.0	-	39
ความยาวกระโปรง	20.5	-	20.5

ภาพที่ 4.9 แสดงรูปแบบกระโปรงสตรี

จากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง (ดังแสดงในภาพที่ 4.10) ผลการทดลองสวมใส่ครั้งที่ 1 พบว่ารอบเอวและรอบสะโพกมีการสวมใส่พอดี ความยาวของกระโปรงนั้นยาวเกินไป (ดังแสดงในตารางที่ 4.17) และได้ทำการแก้ไขแบบตัดครั้งที่ 1 โดยลดความยาวกระโปรงลง 1.5 นิ้ว (ดังแสดงในตารางที่ 4.18)

การทดลองครั้งที่ 2 ได้ทำการสร้างแบบจากการเพื่อหลวมครั้งที่ 2 (ดังแสดงในตารางที่ 4.19) และได้ทำการทดลองสวมใส่กับกลุ่มตัวอย่าง (ดังแสดงในภาพที่ 4.10) ผลการทดลองสวมใส่ครั้งที่ 2 พบว่ารอบเอว รอบสะโพก และ ความยาวกระโปรงมีการสวมใส่พอดี (ดังแสดงในตารางที่ 4.17) จึงได้ทำการปรับลดขนาดแบบตัดเป็น Size ที่เหลือจากขนาด L โดยการลดขนาดแบบตัดเป็น Size XS, S, M และทำการขยายขนาดแบบตัดเป็น Size XL, 2XL, 3XL

ภาพที่ 4.10 แสดงการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

รายละเอียด	ผลการทดลองสวมใส่										หมายเหตุ
	หลวมมาก		หลวม		พอดี		คับ		คับมาก		
	1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	
รอบเอว					✓	✓					
รอบสะโพก					✓	✓					
ความยาวกระโปรง				✓		✓					ยาว

ตารางที่ 4.18 แสดงขนาดที่แก้ไขกระโปรงครั้งที่ 1 (นิ้ว)

Size L	ค่าที่ได้จากแบบครั้งที่ 1	แก้ไขครั้งที่ 1	เพิ่ม-ลด
รอบเอว	32	32	-
รอบสะโพก	39	39	-
ความยาวกระโปรง	20.5	19	-1.5

ตารางที่ 4.19 แสดงการสร้างกระโปรงสตรีที่ได้จากบวกเนื้อหลวมครั้งที่ 2 (นิ้ว)

Size L	Body Size	บวกเนื้อหลวม	ค่าที่ได้จากการเพิ่มเนื้อหลวมครั้งที่ 2
รอบเอว	32.0	-	32
รอบสะโพก	39.0	-	39
ความยาวกระโปรง	20.5	-1.5	19

4.1.5 การเปรียบเทียบการแก้ไขเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี

จากการทดลองสร้างแบบตัด การทดลองสวมใส่กับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้เกิดการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้แบบตัดที่มีมาตรฐาน ในการทำโครงการครั้งนี้ จึงได้มีการเปรียบเทียบการแก้ไข 3 แบบ คือ 1) การเปรียบเทียบการแก้ไขเสื้อสตรี 2) การเปรียบเทียบการแก้ไขกางเกงสตรี และ 3) การเปรียบเทียบการแก้ไขกระโปรงสตรี ซึ่งจำแนกการเปรียบเทียบดังนี้

4.1.5.1 การเปรียบเทียบการแก้ไขเสื้อสตรี

จากตารางที่ 4.20 รอบอกของ Body Size 36.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 38.0 นิ้ว มีความต่างอยู่ที่ 1.5 นิ้ว รอบเอวของ Body Size 32.0 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 33.5 นิ้ว มีความต่างอยู่ที่ 1.5 นิ้ว รอบสะโพก Body Size 39.0 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 40.0 นิ้ว มีความต่างอยู่ที่ 1 นิ้ว ไหล่กว้าง Body Size 14.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 15.5 นิ้ว มีความต่างอยู่ที่ 1 นิ้ว แขนยาว Body Size 22.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 23.5 นิ้ว มีความต่างอยู่ที่ 1 นิ้ว รอบปลาย

แขน Body Size 7.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 10.0 นิ้ว มีความต่างอยู่ที่ 2 นิ้ว ความยาวเสื้อ Body Size 21.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 22.5 นิ้ว มีความต่างอยู่ที่ 2.5 นิ้ว

ตารางที่ 4.20 แสดงตารางเปรียบเทียบการแก้ไขเสื้อสตรี Size L (นิ้ว)

Size L	Body Size L	ต้นแบบ	แก้ไข ครั้งที่ 1	แก้ไข ครั้งที่ 2	ความต่างของ Body Size – แก้ไขครั้งที่ 2
รอบคอ	16.0	16.0	16.0	16.0	-
รอบอก	36.5	37.5	38.0	38.0	1.5
รอบเอว	32.0	32.5	33.0	33.5	1.5
รอบสะโพก	39.0	39.0	39.5	40.0	1.0
ไหล่กว้าง	14.5	15.0	15.5	15.5	1.0
แขนยาว	22.5	22.5	23.0	23.5	1.0
รอบปลายแขน	7.5	8.0	8.5	10.0	2.5
ความยาวเสื้อ	21.5	21.5	22.5	22.5	1.0

4.1.5.2 การเปรียบเทียบการแก้ไขกางเกงสตรี

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความยาวกางเกง Body Size 38.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 39 นิ้ว และความต่างอยู่ที่ 0.5 นิ้ว รอบปลายขา Body Size 14.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 16 นิ้ว ความต่างอยู่ที่ 1.5 นิ้ว รอบเข่า Body Size 15 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 2 ได้ 15.5 นิ้ว ความต่างอยู่ที่ 0.5 นิ้ว

ตารางที่ 4.21 แสดงตารางเปรียบเทียบการแก้ไขกางเกงสตรี Size L (นิ้ว)

Size L	Body Size L	ต้นแบบ	แก้ไขครั้งที่ 1	ความต่างของ Body Size - ครั้งที่ 1
รอบเอว	32	32	32	-
รอบสะโพก	39	39	39	-
ความยาวกางเกง	38.5	39	39	0.5
เป๋ายาว	25.5	26	25.5	-
รอบปลายขา	14.5	15.0	16	1.5
รอบเข่า	15	15.5	15.5	0.5

4.1.5.3 การเปรียบเทียบการแก้ไขกระโปรงสตรี

จากตารางที่ 4.22 พบว่ารอบเอว 32.0 นิ้ว รอบสะโพก 39.0 นิ้ว และความยาวกระโปรงจาก Body Size 20.5 นิ้ว แก้ไขครั้งที่ 1 ได้ 19.0 นิ้ว ความต่างอยู่ที่ 1.5 นิ้ว

ตารางที่ 4.22 แสดงตารางเปรียบเทียบการแก้ไขกระโปรงสตรี Size L (นิ้ว)

Size L	Body Size L	ต้นแบบ	แก้ไขครั้งที่ 1	ความต่างของ Body Size - แก้ไขครั้งที่ 2
รอบเอว	32.0	32.0	32.0	-
รอบสะโพก	39.0	39.0	39.0	-
ความยาวกระโปรง	20.5	20.5	19.0	1.5

4.1.6 การปรับขนาดแบบตัดเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี

การปรับขนาดแบบตัดเป็นการลดและขยายขนาดของแบบตัดจากต้นแบบ เพื่อให้ได้เสื้อผ้าที่มีขนาดเล็กและเสื้อผ้าที่มีขนาดใหญ่ตามลำดับ และเพื่อให้สตรีสามารถเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสมแก่รูปร่างของตัวเองได้ จึงได้นำขนาด L ซึ่งเป็นขนาดกลางมาเป็นขนาดมาตรฐานเพื่อใช้ในการสร้างแบบตัดเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี และเมื่อได้ขนาด L ที่เป็นขนาดมาตรฐานแล้ว จึงได้นำขนาด L มาทำการปรับลดขนาดแบบตัด โดยได้ทำการลดขนาดแบบตัดเป็น 3 ขนาด คือ Size XS, S, M และทำการขยายแบบตัดเป็น 3 ขนาด คือ Size XL, 2XL และ 3XL (ดังแสดงในตารางที่ 4.23-4.25)

ตารางที่ 4.23 แสดงการปรับขนาดแบบตัดเสื้อสตรี (นิ้ว)

Size L	Body Size L	เนื้อ หลวม*	XS	S	M	L	XL	2XL	3XL
รอบคอ	16.0	-	15.0	15.0	15.0	16.0	17.0	17.0	17.0
รอบอก	36.5	1.5	32.0	34.0	36.0	38.0	40.0	42.0	44.0
รอบเอว	32.0	1.5	27.5	29.5	31.5	33.5	35.5	37.5	39.5
รอบสะโพก	39.0	1.0	34.0	36.0	38.0	40.0	42.0	44.0	46.0
ไหล่กว้าง	14.5	1.0	14.0	14.5	15.0	15.5	16.0	16.5	17.0
แขนยาว	22.5	1.0	22.0	22.5	23.0	23.5	24.0	24.5	25.0
รอบปลายแขน	7.5	2.5	8.50	9.0	9.5	10.0	10.5	11.0	11.5
ความยาวเสื้อ	21.5	1.0	20.5	21.0	21.5	22.5	23.5	24.5	25.5

หมายเหตุ : การเนื้อหลวม* ใ้จาก Body Size ขนาด L

ตารางที่ 4.24 แสดงการปรับขนาดแบบตัดกางเกงสตรี (นิ้ว)

Size L	Body Size L	เผื่อ หลวม*	XS	S	M	L	XL	2XL	3XL
รอบเอว	32	-	26	28	30	32	34	36	38
รอบสะโพก	39	-	33	35	37	39	41	43	45
ความยาวกางเกง	38.5	0.5	38	38	38	39	39	40	40
เข่ายาว	25.5	-	22.5	23.5	24.5	25.5	26.5	27.5	28.5
รอบปลายขา	14.5	1.5	14.5	15	15.5	16	16.5	17	17.5
รอบเข่า	15	0.5	12.5	13.5	14.5	15.5	16.5	17.5	18.5

หมายเหตุ : การเผื่อหลวม* เผื่อจาก Body Size ขนาด L

ตารางที่ 4.25 แสดงการปรับขนาดแบบตัดกระโปรงสตรี (นิ้ว)

Size L	Body Size L	เผื่อ หลวม*	XS	S	M	L	XL	2XL	3XL
รอบเอว	32.0	-	26	28	30	32	34	36	38
รอบสะโพก	39.0	-	33	35	37	39	41	43	45
ความยาวกระโปรง	20.5	-1.5	17	17.5	18	19	20	21	22

หมายเหตุ : การเผื่อหลวม* เผื่อจาก Body Size ขนาด L

4.1.7 ความต่างในการเกรดไซส์เสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี

ค่าความต่างในการเกรดไซส์เสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี (ดังแสดงในตารางที่ 4.26-4.28)

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าความต่างในการเกรดไซส์เสื้อสตรี (นิ้ว)

Size	XS-S	S-M	M-L	L-XL	XL-2XL	2XL-3XL
รอบคอ	0	0	1	1	0	0
รอบอก	2	2	2	2	2	2
รอบเอว	2	2	2	2	2	2
ไหล่กว้าง	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
แขนยาว	0.5	0.5	0.5	0.5	-	-
ความยาวเสื้อ	0.5	0.5	1	1	-	-

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าความต่างในการเกรดไซส์กางเกงสตรี (นิ้ว)

Size	XS-S	S-M	M-L	L-XL	XL-2XL	2XL-3XL
รอบเอว	2	2	2	2	2	2
รอบสะโพก	2	2	2	2	2	2
ความยาวกางเกง	-	-	1	-	1	-
เป๋ายาว	1	1	1	1	1	1
รอบปลายขา	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
รอบเข่า	1	1	1	1	1	1

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าความต่างในการเกรดไซส์กระโปรงสตรี (นิ้ว)

Size	XS-S	S-M	M-L	L-XL	XL-2XL	2XL-3XL
รอบเอว	2	2	2	2	2	2
รอบสะโพก	2	2	2	2	2	2
ความยาวกระโปรง	0.5	0.5	1	1	1	1

4.1.8 การทดลองสวมใส่เสื้อผ้าสตรี

การทดลองสวมใส่เสื้อผ้าสตรีกับกลุ่มตัวอย่างในการทำโครงการครั้งนี้ ผู้จัดทำโครงการได้ทำการแจกใบสำรวจให้กับกลุ่มตัวอย่าง ทำการวัดรอบอก รอบเอว รอบสะโพก และได้ทำการทดลองสวมใส่เสื้อผ้าตาม Size ที่ได้จากการวัด สำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่ของกลุ่มตัวอย่าง และสังเกตการสวมใส่โดยผู้ทำโครงการ ซึ่งผลที่ได้จากการสำรวจได้จำแนกดังนี้

4.1.8.1 การทดลองสวมใส่เสื้อผ้าสตรี การทดลองสวมใส่เสื้อผ้าสตรี Size XS ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่เสื้อผ้าสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง Size XS อยู่ในช่วงระหว่างรอบอก 28.5-30.5 นิ้ว รอบเอว 24.0-26.0 นิ้ว รอบสะโพก 31.0-33.0 นิ้ว ผลการสวมใส่พบว่ารอบคอ รอบอก รอบเอว รอบสะโพก แขนยาวมีความพอดีกับผู้สวมใส่ สวมใส่สบาย รูปแบบสวยงาม (ดังแสดงในภาพที่ 4.11)

ภาพที่ 4.11 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size XS

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size S ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size S อยู่ในช่วงระหว่างรอบอก 30.5-32.5 นิ้ว รอบเอว 26.0-28.0 นิ้ว รอบสะโพก 33.0-35.0 นิ้ว ผลการสำรวจพบว่า Size S มีความพอดีในการสวมใส่พอดีกับทุกสัดส่วน รูปแบบสวยงาม ดี สะดวกในการสวมใส่ แขนยาวพอดี รอบคอสวยงาม (ดังแสดงในภาพที่ 4.12)

ภาพที่ 4.12 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size S

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size M ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี สตรีที่มีขนาด Size M อยู่ในช่วงระหว่างรอบอก 332.5-4.5 นิ้ว รอบเอว 28.0-30 นิ้ว รอบสะโพก 35.5-37.5 นิ้ว ผลการสวมใส่พบว่ามีความพอดีกับผู้สวมใส่ ทำให้เห็นสรีระที่สวยงาม สวมใส่สบาย (ดังแสดงในภาพที่ 4.13)

ภาพที่ 4.13 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size M

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size L ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่เสื้อสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง Size L รอบอกจัดอยู่ในช่วง 37.0-39.0 นิ้ว รอบเอว 30.0-32.0 นิ้ว รอบสะโพก 37.0-39.0 นิ้ว ผลการทดลองสวมใส่พบว่า สวมใส่สบาย เหมาะสมแก่การใส่ทำงานราชการ เพราะสีและรูปแบบเสื้อผ้าดูสุภาพ (ดังแสดงในภาพที่ 4.14)

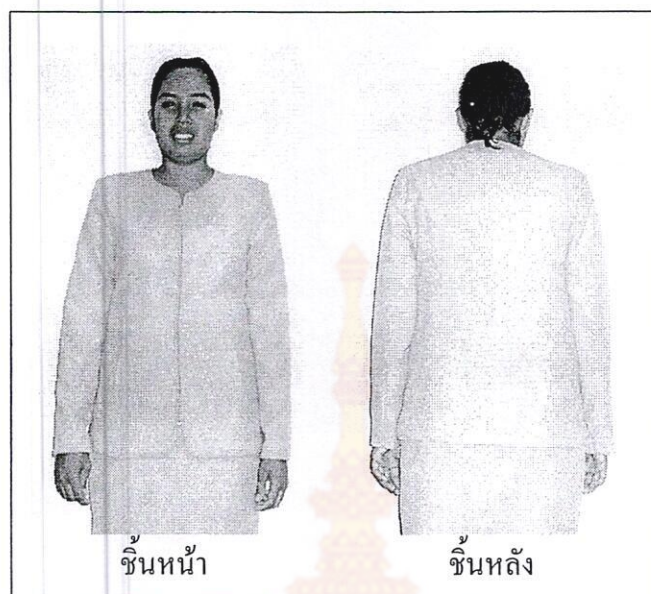
ภาพที่ 4.14 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size L

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่ สตรีที่มีขนาด Size XL อยู่ในช่วงระหว่างรอบอก 336.5-8.0 นิ้ว รอบเอว 32.0-34.0 นิ้ว รอบสะโพก 39.0-41.5 นิ้ว มีความพอดีกับผู้สวมใส่ แขนยาวเกินไป เพราะผู้สวมใส่มีช่วงลำตัวที่สั้น ทำให้ดูยาวเกินไป รอบอก รอบเอว และรอบสะโพก สามารถสวมใส่ได้พอดี ไม่คับเกินไป และไม่หลวมเกินไป (ดังแสดงในภาพที่ 4.15)

ภาพที่ 4.15 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size XL

การทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size 2XL ซึ่งจากการสำรวจโดยกลุ่มตัวอย่าง Size 2XL ขนาดรอบอกจัดอยู่ในช่วง 38.5- 40.5 นิ้ว รอบเอว 34.0-36.0 นิ้ว รอบสะโพก 41.0-43.0 นิ้ว ผลจากการสำรวจพบว่า มีความพอดีกับผู้สวมใส่ ทำให้เสื้อดูเข้ารูป เห็นสรีระของผู้สวมใส่ขนาด 2XL (ดังแสดงในภาพที่ 4.16)

ภาพที่ 4.16 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size 2XL

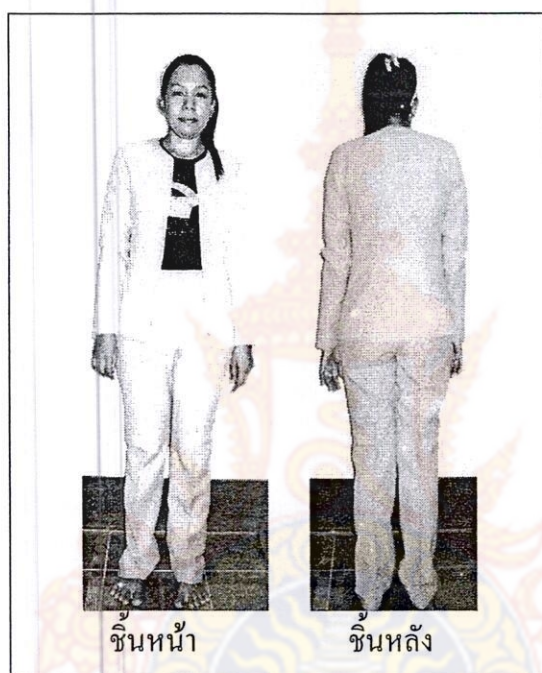
การทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size 3XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี พบว่าสตรีที่มีขนาด Size 3XL อยู่ในช่วงระหว่างรอบอก 40.5-42.5 นิ้ว รอบเอว 36.0-38.0 นิ้ว รอบสะโพก 43.0-45.0 นิ้ว ผลการทดลองสวมใส่เสื้อสตรี Size 3XL มีความพอดีกับผู้สวมใส่เสื้อ รอบอก รอบเอว และสะโพกสวมใส่ได้พอดี แขนยาว เนื่องจากผู้สวมใส่มีช่วงลำตัวที่สั้น ทำให้แขนดูยาวเกินไป (ดังแสดงในภาพที่ 4.17)

ภาพที่ 4.17 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size 3XL

4.1.8.2 การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี

การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size XS ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี พบว่าขนาด Size XS อยู่ในช่วงระหว่างรอบเอว 24.0-26.0 นิ้ว รอบสะโพก 31.0-33.0 นิ้ว ผู้สวมใส่สามารถสวมใส่ได้พอดี สบาย ไม่คับ ความยาวกางเกงอยู่ในขนาดที่พอดี (ดังแสดงในภาพที่ 4.18)

ภาพที่ 4.18 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size XS

การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size S ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี สตรีที่มีขนาด Size S อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 26.0-28.0 นิ้ว รอบสะโพก 33.0-35.0 นิ้ว ความยาวกางเกงมีความพอดีกับผู้สวมใส่ คู่มือทรงทรงที่สวยงามเข้ารูป (ดังแสดงในภาพที่ 4.19)

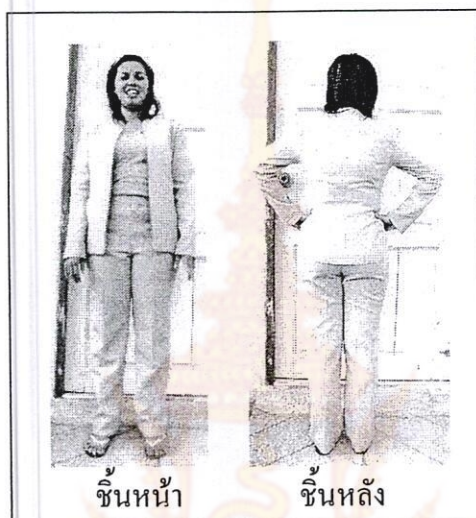
ภาพที่ 4.19 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size S

การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size M ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size M อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 28.0-30.0 นิ้ว รอบสะโพก 35.5-37.5 นิ้ว มีความพอดีกับผู้สวมใส่ ความยาวกางเกงพอดี สวมใส่สบาย ดูแล้วสวยงาม (ดังแสดงในภาพที่ 4.20)

ภาพที่ 4.20 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size M

การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size L ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size L อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 30.0-32.0 นิ้ว รอบสะโพก 37.0-39.0 นิ้ว สามารถสรุปได้ว่า มีความพอดีกับผู้สวมใส่ ความยาวกางเกงพอดี เข้ารูป สวยงาม (ดังแสดงในภาพที่ 4.21)

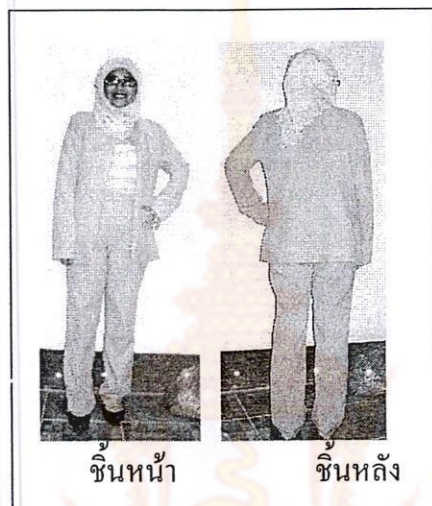
ภาพที่ 4.21 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size L

การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size XL อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 32.0-34.0 นิ้ว รอบสะโพก 39.0-41.0 นิ้ว ผลการสวมใส่ความยาวพอดี ด้นขาจะคับนิดหน่อย เนื่องจากผู้สวมใส่มีต้นขาที่ใหญ่ แต่สัดส่วนอื่นพอดี (ดังแสดงในภาพที่ 4.22)

ภาพที่ 4.22 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size XL

การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size 2XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size 2XL อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 34.0-36.0 นิ้ว รอบสะโพก 41.0-43.5 นิ้ว มีความพอดีกับผู้สวมใส่ ความยาวกางเกงดูยาวเกินไป เนื่องจากผู้สวมใส่มีช่วงล่างลำตัวที่สั้น ส่วนสัดส่วนอื่นก็พอดีตัวกับไม่หลวมเกินไป (ดังแสดงในภาพที่ 4.23)

ภาพที่ 4.23 แสดงผลการทดลองสวมใส่ Size 2XL

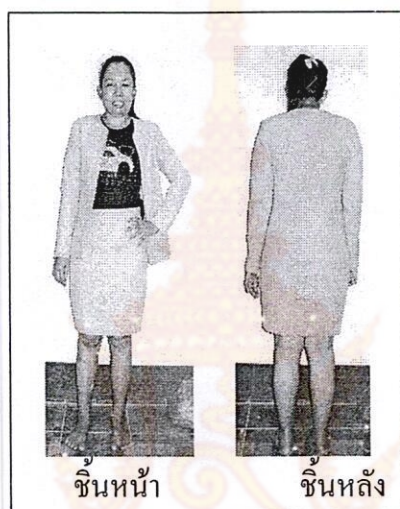
การทดลองสวมใส่กางเกงสตรี Size 3XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กางเกงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size 3XL อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 36.0-38.0 นิ้ว รอบสะโพก 43.0-45.0 นิ้ว ผลการสวมใส่ มีความพอดีกับผู้สวมใส่ (ดังแสดงในภาพที่ 4.24)

ภาพที่ 4.24 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่ Size 3XL

4.1.8.3 การทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี

ผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรง Size XS ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size X S อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 24.0-26.0 นิ้ว รอบสะโพก 31.5-33.5 นิ้ว ผลการสวมใส่ มีความพอดีกับผู้สวมใส่ สวมใส่สบาย สวยงาม (ดังแสดงในภาพที่ 4.25)

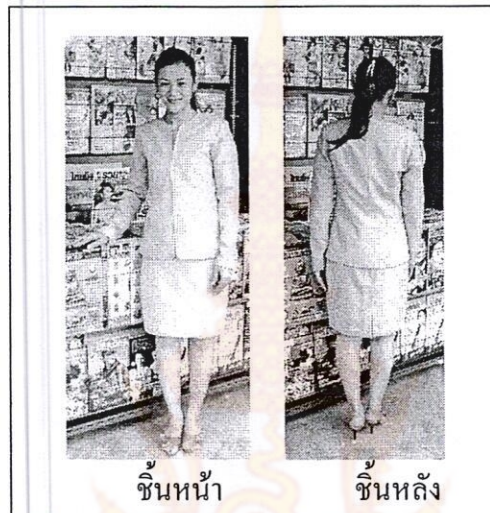
ภาพที่ 4.25 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size XS

ผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรง Size S ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size S อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 26.0-28.0 นิ้ว รอบสะโพก 33.5-35.0 นิ้ว ผลการสวมใส่มีความพอดีกับผู้สวมใส่ ความยาวกระโปรงพอดีสวมสวยงาม (ดังแสดงในภาพที่ 4.26)

ภาพที่ 4.26 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size S

ผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรง Size M ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีกับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาด Size M อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 28.5-30.5 นิ้ว รอบสะโพก 35.5-37.5 นิ้ว มีความพอดีกับผู้สวมใส่ ความยาวกระโปรงพอดีไม่สั้นเกินไปไม่ยาวเกินไป สวมใส่สบาย (ดังแสดงในภาพที่ 4.27)

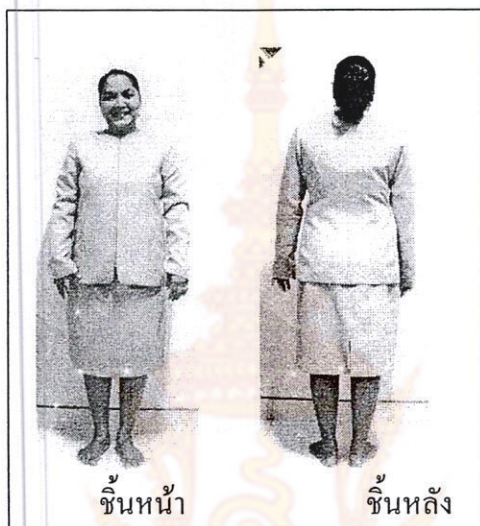
ภาพที่ 4.27 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size M

ผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรง Size L ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size L อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 30.0-32.0 นิ้ว รอบสะโพก 36.0-39.0 นิ้ว ทำให้มีความพอดีกับผู้สวมใส่ รูปแบบดูสุภาพสวยงาม สวมใส่สบาย (ดังแสดงในภาพที่ 4.28)

ภาพที่ 4.28 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size L

ผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรง Size XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size XL อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 36.0-34.0 นิ้ว รอบสะโพก 39.5-41.5 นิ้ว ทำให้มีความพอดีกับผู้สวมใส่ รูปแบบสวยงาม เข้ารูปพอดีตัว (ดังแสดงในภาพที่ 4.29)

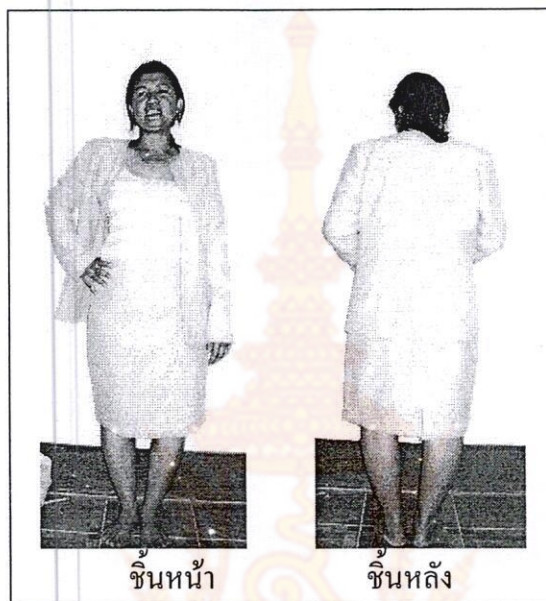
ภาพที่ 4.29 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size XL

ผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรง Size 2XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรีกับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีขนาด Size 2XL อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 34.0-36.0 นิ้ว รอบสะโพก 41.5-43.5 นิ้ว มีความพอดีกับผู้สวมใส่ สวมใส่สวยงาม เข้ารูป ความยาวไม่สั้นเกินไป ไม่ยาวเกินไป (ดังแสดงในภาพที่ 4.30)

ภาพที่ 4.30 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size 2XL

ผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรง Size 3XL ซึ่งจากการสำรวจโดยการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size 3XL อยู่ในช่วงระหว่าง รอบเอว 36.0-38.0 นิ้ว รอบสะโพก 43.5-45.0 นิ้ว ผู้สวมใส่จึงสวมใส่ได้พอดี สวมใส่สบาย รูปแบบสุภาพ (ดังแสดงในภาพที่ 4.31)

ภาพที่ 4.31 แสดงผลจากการทดลองสวมใส่กระโปรงสตรี Size 3XL

4.1.9 สรุปผลความพึงพอใจในการสวมใส่และการสังเกตการสวมใส่เสื้อผ้าสตรี

ประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดทำโครงการวิจัยครั้งนี้ เป็นสุภาพสตรีในจังหวัดสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 22-40 ปี โดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.95 จากประชากร จำนวน 510 คนและได้ใช้แบบสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 226 ชุด ซึ่งผู้จัดทำโครงการได้จำแนกข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้สวมใส่

กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสำรวจในการจัดทำโครงการวิจัยครั้งนี้ เป็นสตรี 226 คน ซึ่งทางด้านอายุพบว่าสตรีที่มีอายุระหว่าง 32-36 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.96 จำนวน 79 คน รองลงมาคือ 27-31 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.88 จำนวน 63 คน 22-26 ปี และระหว่าง 37-40 คิดเป็นร้อยละ 18.58 อย่างละ 42 คน

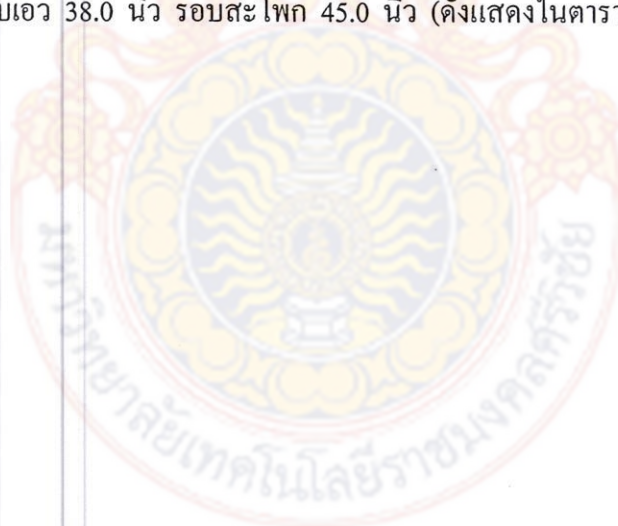
ทางด้านน้ำหนักและส่วนสูงพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีน้ำหนักเฉลี่ย 54.51 กิโลกรัม และส่วนสูงเฉลี่ย 160.23 เซนติเมตร

ทางด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่างพบว่าอาชีพรัฐวิสาหกิจมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 23.45 รองลงมานักศึกษา จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 16.37 ข้าราชการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 15.04 และเกษตรกรรวม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.08

ทางด้านมาตรฐานการสวมใส่ของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมาตรฐานการสวมใส่ Size M มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 18.58 รองลงมา Size L จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 Size S จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 และ Size XL จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 (ดังแสดงในตารางที่ 4.29)

2. ข้อมูลทางด้านสัดส่วนของผู้สวมใส่

ทางด้านสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการสำรวจในโครงการครั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่าง Size XS จะมีรอบอกอยู่ที่ 30.5 นิ้ว รอบเอว 26 นิ้ว รอบสะโพก 33.5 นิ้ว Size S จะมีรอบอกอยู่ที่ 32.5 นิ้ว รอบเอว 28 นิ้ว รอบสะโพก 37.5 นิ้ว Size M จะมีรอบอกอยู่ที่ 34.5 นิ้ว รอบเอว 30.5 นิ้ว รอบสะโพก 37.5 นิ้ว Size L จะมีรอบอกอยู่ที่ 36.5 นิ้ว รอบเอว 32.0 นิ้ว รอบสะโพก 39.0 นิ้ว Size XL จะมีรอบอกอยู่ที่ 38.0 นิ้ว รอบเอว 34.0 นิ้ว รอบสะโพก 41.5 นิ้ว Size 2XL จะมีรอบอกอยู่ที่ 40.5 นิ้ว รอบเอว 36.0 นิ้ว รอบสะโพก 43.5 นิ้ว Size 3XL จะมีรอบอกอยู่ที่ 42.5 นิ้ว รอบเอว 38.0 นิ้ว รอบสะโพก 45.0 นิ้ว (ดังแสดงในตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้สวมใส่

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ					
อายุ	22-26	42	18.58					
	27-31	63	27.88					
	32-36	79	34.96					
	37-40	42	18.58					
น้ำหนัก/ส่วนสูง	น้ำหนัก	-	70.89					
	ส่วนสูง	-	24.12					
อาชีพ	ข้าราชการ	34	15.04					
	รัฐวิสาหกิจ	53	23.45					
	นักศึกษา	37	16.37					
	เกษตรกร	16	7.08					
	อื่น ๆ	86	38.05					
มาตรฐานการสวมใส่	S	37	16.40					
	M	42	18.58					
	L	41	18.10					
	XL	32	14.20					
	อื่น ๆ	74	32.74					
สัดส่วน	Size	XS	S	M	L	XL	2XL	3XL
	รอบอก	30.5	32.5	34.5	36.5	38.0	40.5	42.5
	รอบเอว	26.0	28.0	30.5	32.0	34.0	36.0	38.0
	รอบสะโพก	33.5	37.5	37.5	39.0	41.5	43.5	45.0

4.1.9.1 ผลความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อผ้าสตรี

การสำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อผ้าสตรี ผู้จัดทำโครงการวิจัยได้ทำการสำรวจออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) สำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อสตรี 2) สำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่กางเกงสตรี และ 3) สำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่กระโปรงสตรี และได้แบ่งระดับความพึงพอใจในการสวมใส่เป็น 5 ระดับ (Likert Scale) ซึ่งมีค่าเป็นช่วงคะแนนดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึงความพึงพอใจในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึงความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผลการสำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อสตรี จากตารางที่ 4.30 พบว่าความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อผ้าสตรีในภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (4.81) โดยมีผลในส่วนต่าง ๆ เรียงตามลำดับสูงที่สุด คือรอบอก (4.94) รองลงมาคือ สะโพก (4.90) รอบเอว (4.88) ความยาวเสื้อ (4.88) เกล็ดหลัง (4.87) ไหล่กว้าง (4.85) วงแขน (4.84) เกล็ดหน้า (4.84) ความยาวแขน (4.81) ปลายแขน (4.78) ต้นแขน (4.77)

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนและร้อยละของความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อสตรี

เสื้อสตรี	\bar{x}	ร้อยละ
รอบอก	4.94	98.80
รอบเอว	4.88	97.60
รอบสะโพก	4.90	98.00
ไหล่กว้าง	4.85	97.00
ความยาวเสื้อ	4.88	97.60
ความยาวแขน	4.81	96.20
วงแขน	4.84	96.80
ต้นแขน	4.77	95.40
ปลายแขน	4.78	95.60
เกล็ดหน้า	4.84	96.80
เกล็ดหลัง	4.87	97.40
ภาพรวม	4.81	96.20

ผลการสำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่กางเกงสตรี จากตารางที่ 4.31 พบว่าความพึงพอใจในการสวมใส่กางเกงสตรีในภาพรวมมีความพึงพอใจมากที่สุด (4.77) โดยมีผลในส่วนต่าง ๆ เรียงตามลำดับสูงที่สุด คือ ต้นขา (4.83) รองลงมาเข้า (4.82) ปลายขา (4.81) รอบเอว (4.79) ความยาว (4.79) สะโพกล่าง (4.76) สะโพกบน (4.74) เป้า (4.74)

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของความพึงพอใจของการสวมใส่กางเกงสตรี

กางเกงสตรี	\bar{x}	ร้อยละ
รอบเอว	4.79	95.80
สะโพกบน	4.74	94.80
สะโพกล่าง	4.76	95.20
ความยาว	4.79	95.80
ต้นขา	4.83	96.60
เข้า	4.82	96.40
ปลายขา	4.81	96.20
เป้า	4.74	94.80
ภาพรวม	4.77	95.40

ผลการสำรวจความพึงพอใจในการสวมใส่กระโปรงสตรี จากตารางที่ 4.32 พบว่าความพึงพอใจในการสวมใส่กระโปรงสตรีในภาพรวมมีความพึงพอใจมากที่สุด (4.84) โดยมีผลในส่วนต่าง ๆ เรียงตามลำดับสูงที่สุด คือ รอบเอว (4.80) ความยาวกระโปรง (4.80) และ รอบสะโพก (4.77)

ตารางที่ 4.32 แสดงจำนวนและร้อยละของความพึงพอใจของการสวมใส่กระโปรงสตรี

กระโปรง	\bar{x}	ร้อยละ
รอบเอว	4.80	96.00
รอบสะโพก	4.77	95.40
ความยาว	4.80	96.00
ภาพรวม	4.84	69.80

4.1.9.2 ผลการสังเกตการสวมใส่เสื้อผ้าสตรี

การสังเกตการสวมใส่เสื้อผ้าสตรีผู้จัดทำโครงการวิจัยได้ทำการสังเกตออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) สังเกตการสวมใส่เสื้อสตรี 2) สังเกตการสวมใส่กางเกงสตรี และ 3) สังเกตการสวมใส่กระโปรงสตรี และได้แบ่งระดับการสังเกตในการสวมใส่เป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึงมีการสวมใส่ในระดับหลวมมาก
4	หมายถึงมีการสวมใส่ในระดับหลวม
3	หมายถึงมีการสวมใส่ในระดับพอดี
2	หมายถึงมีการสวมใส่ในระดับคับ
1	หมายถึงมีการสวมใส่ในระดับคับมาก

ผลการสังเกตการสวมใส่เสื้อสตรี

จากตารางที่ 4.33 พบว่าการสังเกตการสวมใส่เสื้อสตรีโดยเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับการสวมใส่พอดี คิดเป็นร้อยละ 81.86 โดยมีผลในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

รอบอกมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 78.32 (177 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 13.27 (30 คน)

รอบเอวมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 82.30 (186 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 13.72 (31 คน)

รอบสะโพกมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 81.42 (154 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 13.72 (31 คน)

ไหล่กว้างมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 81.86 (185 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 14.16 (32 คน)

ความยาวเสื้อมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ (183 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับความยาวเสื้อสั้น ร้อยละ 13.27 (30 คน)

ความยาวแขนมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ (171 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับความยาวแขนสั้น ร้อยละ 19.47 (44 คน)

วงแขนมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 77.43 (175 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 19.47 (44 คน)

ต้นแขนมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 76.11 (172 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 19.47 (47 คน)

ปลายแขนมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 76.99
(174 คน) รองลงมา มีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 20.80 (43 คน)

เก็ล็ดหน้ามีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 80.09
(181 คน) (80.09) รองลงมา มีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 1.03 (38 คน)

เก็ล็ดหลังมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 81.42
(184 คน) รองลงมา มีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 12.83 (29 คน)

ตารางที่ 4.33 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลการสังเกตการณ์ลองสวมใส่เสื้อสตรี

เสื้อสตรี	\bar{x}	ระดับการสังเกตการสวมใส่									
		(5) หลวมมาก		(4) หลวม		(3) พอดี		(2) คับ		(1) คับมาก	
		ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ
รอบอก	2.72	0	0	1	0.44	177	78.32	30	13.27	18	7.69
รอบเอว	2.78	0	0	0	0	186	82.30	31	13.72	9	3.98
รอบสะโพก	2.77	0	0	0	0	184	81.42	31	13.72	11	4.87
ไหล่กว้าง	2.78	0	0	0	0	185	81.86	32	14.16	9	3.98
ความยาวเสื้อ	2.77	1	0.44	0	0	183	80.97	30	13.27	12	5.31
ความยาวแขน	2.73	0	0	1	0.44	171	75.66	44	19.47	10	4.42
วงแขน	2.74	0	0	0	0	175	77.43	44	19.47	7	3.10
คั่นแขน	2.73	0	0	0	0	172	76.11	47	20.80	7	3.10
ปลายแขน	2.73	0	0	0	0	174	76.99	43	19.03	9	3.98
เก็ล็ดหน้า	2.77	0	0	0	0	181	80.09	38	16.81	7	3.10
เก็ล็ดหลัง	2.74	0	0	0	0	184	81.42	29	12.83	13	5.75
ภาพรวม	2.77	0	0	0	0	185	81.86	29	12.83	12	5.31

ผลการสังเกตการสวมใส่กางเกงสตรี

จากตารางที่ 4.34 พบว่าการสังเกตการสวมใส่กางเกงสตรีโดยเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับการสวมใส่พอดี คิดเป็นร้อยละ (75.52) โดยมีผลในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

รอบเอวมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 71.68 (162 คน) รองลงมา มีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 20.35 (จำนวน 46 คน)

รอบสะพานบึงมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 71.68 (162 คน) รองลงมาเป็นการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 23.89 (54 คน)

สะพานล่างมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 70.35 (159 คน) รองลงมาเป็นการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 23.89 (54 คน)

ความยาวกางเกงมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 70.80 (160 รองลงมาเป็นการสวมใส่ในระดับความยาวกางเกงสั้น ร้อยละ 23.01 (52 คน)

ต้นขามีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 76.11 (172 คน) รองลงมาเป็นการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 16.81 (38 คน)

เข่ามีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 77.43 (175 คน) รองลงมาเป็นการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 16.37 (37 คน)

ปลายขามีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 76.55 (173 คน) รองลงมาเป็นการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 16.37 (37 คน)

เท้ามีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 75.66 (171 คน) รองลงมาเป็นการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 18.58 (42 คน)

ตารางที่ 4.34 แสดงจำนวนและร้อยละของการสังเกตการสวมใส่กางเกงสตรี

กางเกงสตรี	\bar{x}	ระดับการสังเกตการสวมใส่									
		(5) หลวมมาก		(4) หลวม		(3) พอดี		(2) คับ		(1) คับมาก	
		ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ
รอบเอว	2.64	0	0	0	0	162	71.68	46	20.35	18	7.96
รอบสะพานบึง	2.69	1	0.44	0	0	162	71.68	53	23.45	10	4.42
รอบสะพานล่าง	2.65	0	0	0	0	159	70.35	54	23.89	13	5.75
ความยาว	2.65	0	0	0	0	160	70.80	52	23.01	14	6.19
ต้นขา	2.73	0	0	2	0.88	172	76.11	38	16.81	14	6.19
เข่า	2.71	0	0	0	0	175	77.43	37	16.37	14	6.19
ปลายขา	2.69	0	0	1	0.44	173	76.55	37	16.37	16	7.08
เท้า	2.76	2	0.88	2	0	171	75.66	42	18.58	9	3.98
ภาพรวม	2.67	0	0	0	0	170	75.52	38	16.81	18	7.96

ผลการสังเกตการสวมใส่กระโปรง

จากตารางที่ 4.35 พบว่าการสังเกตการสวมใส่กระโปรงสตรีโดยเฉลี่ยในภาพรวมมีการสวมใส่ในระดับพอดี คิดเป็นร้อยละ (76.55) โดยมีผลในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

รอบเอวมีการสังเกตการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 73.01 (165 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 22.57 (51 คน)

รอบสะโพกมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 72.57 (164 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับคับ ร้อยละ 21.68 (49 คน)

ความยาวกระโปรงมีการสวมใส่ในระดับพอดีมากที่สุด ร้อยละ 76.11 (172 คน) รองลงมามีการสวมใส่ในระดับความยาวกระโปรงสั้น ร้อยละ 16.37 (37 คน)

ตารางที่ 4.35 แสดงจำนวนและร้อยละของการสังเกตการสวมใส่กระโปรงสตรี

กระโปรงสตรี	\bar{x}	ระดับการสังเกตการสวมใส่									
		(5) หลวมมาก		(4) หลวม		(3) พอดี		(2) คับ		(1) คับมาก	
		ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ	ความ ถี่	ร้อย ละ
รอบเอว	2.69	0	0	0	0	165	73.01	51	22.57	10	4.42
รอบสะโพก	2.67	0	0	0	0	164	72.57	49	21.68	13	5.75
ความยาว	2.69	0	0	0	0	172	76.11	37	16.37	17	7.52
ภาพรวม	2.68	0	0	0	0	173	76.55	34	15.04	19	8.41

4.2 วิจัยรณผลการทดลอง

จากการทดลองทำเสื้อสตรี Size L ครั้งที่ 1 พบว่าเสื้อที่ตัดออกมานั้นแขนสั้น เอวใหญ่ สะโพกเล็ก ไม่สามารถสวมใส่ได้

จากการทดลองทำกางเกงสตรี Size L ครั้งที่ 1 กางเกงมีเอวเล็ก สะโพกใหญ่ ขากว้างและยาวเกินไป ส่วนเป้ากางเกงยาวเกินไป ทำให้กางเกงคูไม่มีทรง สวมใส่แล้วไม่ได้รูป

จากการทดลองทำกระโปรงสตรี Size L ครั้งที่ 1 กระโปรงที่ได้มีความสวยงามสามารถสวมใส่ได้

ผลจากการทดลองครั้งที่ 2 เสื้อสตรี Size L เสื้อที่ได้ทำการปรับแบบและตัดเย็บใหม่ ผลที่ออกมา คือ เกิดคหน้าและเกิดคหลังไม่สวยงาม ส่วนแขนเสื้อรุ่งเกินไปทำให้สวมใส่ไม่สบายแลดูไม่สวยงาม

ผลจากการทดลองครั้งที่ 2 กางเกงสตรี Size L กางเกงที่ได้ทำการปรับแบบและตัดเย็บใหม่ นั้นเป๋ยาวและรูปทรงกางเกงที่เย็บออกมาเป็นทรงผู้ชาย

ผลจากการทดลองครั้งที่ 2 กระโปรงสตรี Size L มีความสวยงามดี

ผลจากการทดลองครั้งที่ 3 เสื้อสตรี Size L เสื้อที่ได้มีความสวยงามได้สัดส่วนพร้อมในการนำมาเกรดไซค์ เพื่อนำไปสร้างแบบตัดเสื้อ Size XS , S, M, L, XL, 2XL, 3XL เพื่อนำมาทำการตัดเย็บต่อไป

ผลจากการทดลองครั้งที่ 3 กางเกงสตรี Size L กางเกงที่ได้มีความสวยงามได้สัดส่วนพร้อมในการนำมาเกรดไซค์ เพื่อนำไปสร้างแบบตัดกางเกง Size XS, S, M, L, XL, 2XL, 3XL เพื่อนำมาทำการตัดเย็บต่อไป

ผลจากการทดลองครั้งที่ 3 กระโปรงสตรี Size L กระโปรงสตรีที่ได้มีความสวยงามได้สัดส่วนพร้อมในการนำมาเกรดไซค์ เพื่อนำไปสร้างแบบตัดกระโปรงสตรี Size XS, S, M, L, XL, 2XL, 3XL เพื่อนำมาทำการตัดเย็บต่อไป

จากการปรับแบบตัดและได้ทำการทดลองตัดเย็บตั้งแต่ครั้ง 1 จนถึงครั้งที่ 3 ก็ได้ผลการทดลองของเสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี Size L ที่สามารถนำมาเกรดไซค์ เป็น เสื้อ, กางเกง ,กระโปรง Size XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL

การทดลองสวมใส่ เสื้อสตรี กางเกงสตรี และกระโปรงสตรี Size XS, S, M, L เมื่อนำไปทดลองสวมใส่แล้วจะพบว่า ผู้สวมใส่เสื้อได้อย่างสวยงาม

การสวมใส่เสื้อสตรี กางเกงสตรี กระโปรงสตรี Size XL, 2XL, 3XL นั้นเมื่อนำไปทดลองสวมใส่จะพบว่าแขนเสื้อยาวเกินไป กางเกงยาวเกินไป เนื่องจากเสื้อผ้าที่มีขนาด Size ยิ่งใหญ่ขึ้น ความยาวของแขนเสื้อและกางเกงก็ต้องเพิ่มขึ้นด้วย เพื่อให้เสื้อและกางเกงที่สร้างมามีความสมดุลกัน และจากการทดลองทดลองสวมใส่ผู้สวมใส่นั้นจะมีช่วงแขนและช่วงตัวที่สั้นทำให้เมื่อสวมใส่แล้วแขนเสื้อจะดูยาวกว่าปกติ

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การทำวิจัยศึกษาคัดสรรผู้หญิงอายุระหว่าง 22-40 ปี เพื่อนำมาสร้างแบบขนาดมาตรฐานเสื้อผ้าสตรี ผลทำให้ได้ขนาดสัดส่วนที่สามารถนำมาทำแบบตัด ไปใช้ผลิตเสื้อผ้าอุตสาหกรรมหรือในชุมชนที่ผลิตระบบอุตสาหกรรม ที่มีการกำหนดขนาดเสื้อผ้า เป็นระบบ ขนาดเฉลี่ย โดยกำหนดเป็น 7 ขนาด การกำหนด 7 ขนาดทำให้ผู้สวมใส่สามารถเลือกเสื้อผ้า ให้มีขนาดเหมาะสมกับผู้สวมใส่มากขึ้นผลการสำรวจความพึงพอใจ จากแบบสอบถามในการทดลองสวมใส่ เสื้อ กางเกงและกระโปรง ที่ทำมาจากสัดส่วนที่ทำวิจัย ได้ผลดังนี้ การสวมใส่เสื้อสตรี อยู่ในระดับ 4.81 การสวมใส่กางเกงสตรีอยู่ในระดับ 4.77 การสวมใส่กระโปรงสตรีอยู่ในระดับ 4.84 จากแบบประเมิน ในส่วนของการสร้างแบบตัดเสื้อผ้าต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญในการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี เป็นพิเศษเพราะการเผื่อหลวมจากขนาดตัวที่วัดได้ ในการทำแบบตัดนั้นไม่มีแบบอย่างที่แน่นอนอนต้องผู้ทำที่มีความชำนาญและประสบการณ์ จึงจะทำให้ได้เสื้อผ้าที่เหมาะสมสวยงาม

ผลข้อมูลสัดส่วนของสตรีที่ได้ทำการสำรวจมาแล้วในช่วงอายุ 22-40 ปี มาสร้างแบบตัดเสื้อผ้าสตรี แล้วนำมาทำการทดลองเป็นเสื้อตัวอย่าง และนำไปสวมใส่ เพื่อต้องการทราบข้อมูลสัดส่วนบางตำแหน่งที่ไม่พอดีไปจากรูปร่างผู้สวมใส่ หากสวมใส่แล้วเกิดคับหรือหลวมส่วนใด ก็ทำการแก้ไขและปรับปรุงเพื่อสร้างแบบตัดใหม่ แล้วผลิตเป็นเสื้อตัวอย่างใหม่อีกครั้ง จึงเก็บข้อมูลการสวมใส่มาพิจารณากับขนาดมาตรฐาน XS, S, M, L, XL, 2XL และ 3XL ในจุดที่ต้องการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผลจากการศึกษาทดลอง มีขนาดสัดส่วนดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงขนาดสัดส่วนมาตรฐานของแต่ละ Size (นิ้ว)

Size	XS	X	M	L	XL	2XL	3XL
รอบอก	30.5	32.5	34.5	36.5	38.0	40.5	42.5
รอบเอว	26.0	28.0	30.5	32.0	34.0	36.0	38.0
รอบสะโพก	33.5	37.5	37.5	39.0	41.5	43.5	45.0

ด้านความพึงพอใจของผู้สวมใส่ พบว่าความพึงพอใจในการสวมใส่เสื้อสตรี กางเกงสตรี และ กระโปรงสตรีอยู่ในระดับมากที่สุด (4.81, 4.77 และ 4.84 ตามลำดับ)

ด้านการสังเกตการสวมใส่เสื้อสตรีโดยเฉลี่ยในภาพรวมการสวมใส่อยู่ในระดับพอดี คิดเป็นร้อยละ 81.86 การสังเกตการสวมใส่กางเกงสตรีโดยเฉลี่ยในภาพรวมการสวมใส่อยู่ในระดับพอดี คิดเป็นร้อยละ 75.52 และการสังเกตการสวมใส่กระโปรงสตรีโดยเฉลี่ยในภาพรวมการสวมใส่อยู่ในระดับพอดี คิดเป็นร้อยละ 76.55

ดังนั้นการศึกษาวិธีการสร้างแบบตัดมาตรฐานเสื้อสตรีในครั้งให้ลดขนาดของความยาวเสื้อและความยาวแขน เมื่อแก้ไขแบบตัดแล้วจึงได้ข้อมูลขนาดมาตรฐาน XS, S, M, L, XL, 2XL, 3XL ของเสื้อสตรี เพื่อนำมาใช้ประโยชน์และเผยแพร่สู่ภายนอกต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปให้เพิ่มการค้นคว้าข้อมูลบางส่วนจากสถานประกอบการ หรือผู้ผลิตเสื้อสตรีเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาขนาดมาตรฐานของแต่ละ size
2. ควรนำขนาดมาตรฐานที่ได้ไปเผยแพร่และทดลองผลิตเสื้อสตรีในงานอุตสาหกรรมและเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการและลูกค้าที่ได้ทำการซื้อผลิตภัณฑ์ไปสวมใส่

บรรณานุกรม

กมล พรหมหัตถ์วรรณ. อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ; โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, 2534.

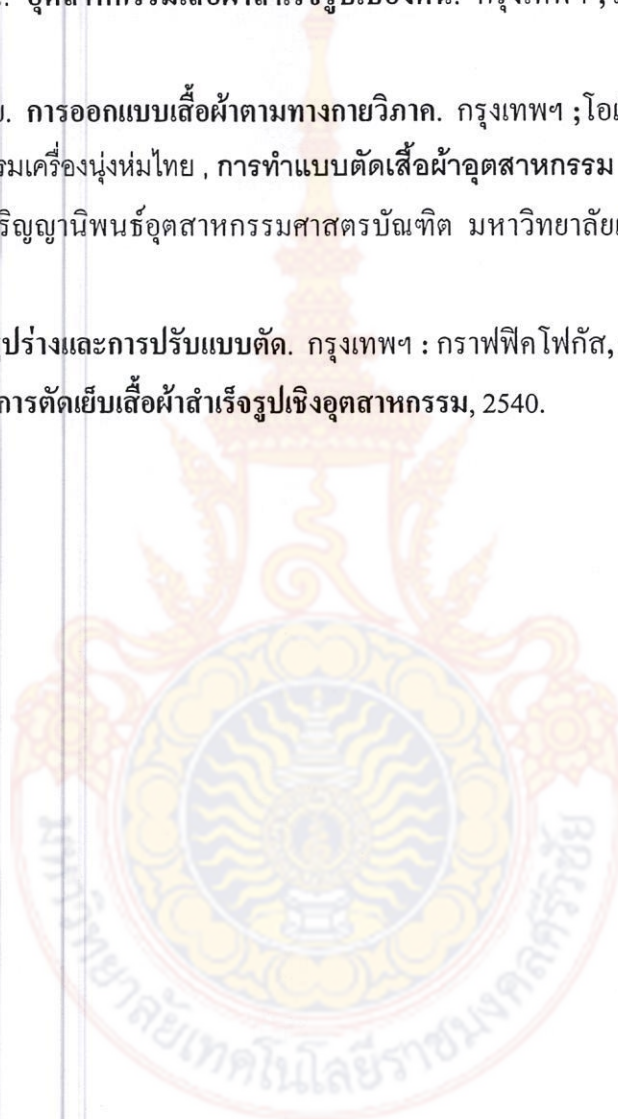
กาญจนา ภาคย์สกุลชัย. การออกแบบเสื้อผ้าตามทางกายวิภาค. กรุงเทพฯ ; โอเคียนสโตร์, 2529.

มูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย , การทำแบบตัดเสื้อผ้าอุตสาหกรรม , กรุงเทพฯ , 2541.

มาตรฐานเสื้อผ้าสตรี. ปรินญาณีพนธ์อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 2550.

วินิทร สอนพรินทร์. รูปร่างและการปรับแบบตัด. กรุงเทพฯ : กราฟฟิคโฟกัส, 2546.

ศรีกาญจนา พลอาสา. การตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปเชิงอุตสาหกรรม, 2540.

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามการลองสวมใส่เสื้อผ้าสตรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ-นามสกุล.....

2. อายุ

22-26 27-31

32-36 37-40

3. ส่วนสูง ซม. น้ำหนัก กก.

4. อาชีพ

ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ

นักศึกษา เกษตรกรรม

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. มาตรฐานการสวมใส่

Size S Size M

Size L Size XL

อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 สัดส่วน (Body Size)

1.รอบอก.....นิ้ว.

2.รอบเอว.....นิ้ว.

3.รอบสะโพก.....นิ้ว.

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของผู้สวมใส่

คำชี้แจง 1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความพึงพอใจของผู้สวมใส่

2. ความหมายของความพึงพอใจ

5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

รายละเอียด	ความพึงพอใจของผู้สวมใส่					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
เสื้อ Size.....						
รอบอก						
รอบเอว						
รอบสะโพก						
ไหล่กว้าง						
ความยาวเสื้อ						
ความยาวแขน						
วงแขน						
คั่นแขน						
ปลายแขน						
เก้ดหน้า						
เก้ดหลัง						
ภาพรวม						
กางเกง Size.....						
รอบเอว						
สะโพกบน						
สะโพกล่าง						
ความยาวกางเกง						
คั่นขา						
เข่า						
ปลายขา						
เป้า						
ภาพรวม						

ข้อเสนอแนะ.....

ตอนที่ 4 สังเกตการสวมใส่ (สำหรับผู้ทำโครงการ)

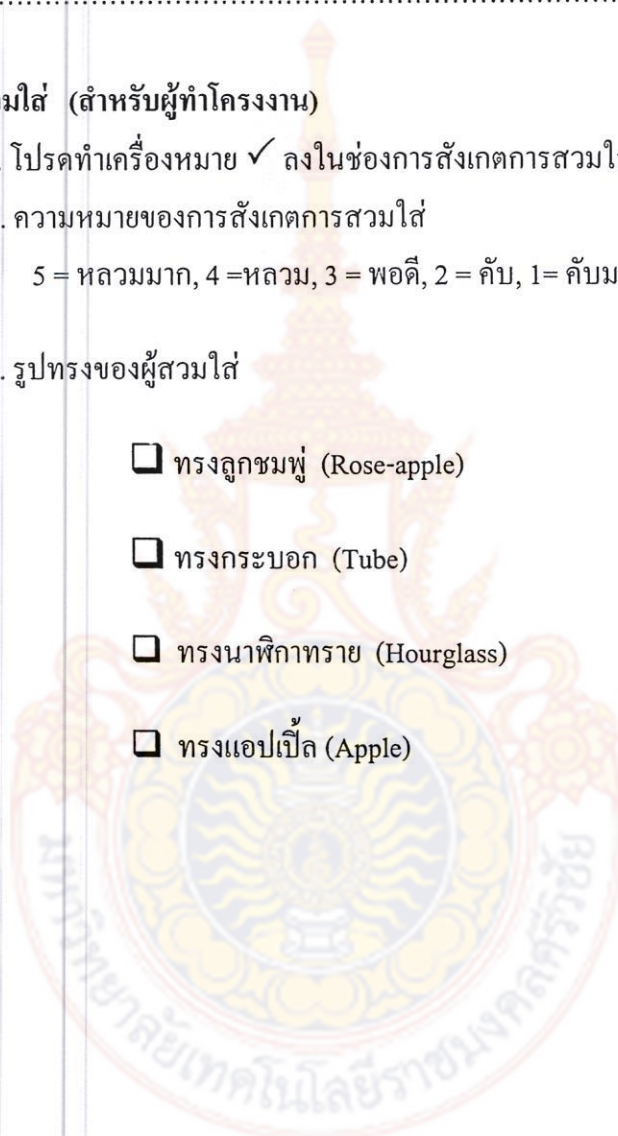
- คำชี้แจง**
1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการสังเกตการสวมใส่
 2. ความหมายของการสังเกตการสวมใส่
 5 = หลวมมาก, 4 = หลวม, 3 = พอดี, 2 = คับ, 1 = คับมาก
 3. รูปทรงของผู้สวมใส่

ทรงลูกชมพู่ (Rose-apple)

ทรงกระบอก (Tube)

ทรงนาฬิกาทราย (Hourglass)

ทรงแอปเปิ้ล (Apple)

รายละเอียด	การสังเกตการสวมใส่					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
เสื้อ Size.....						
รอบอก						
รอบเอว						
รอบสะโพก						
ไหล่กว้าง						
ความยาวเสื้อ						
ความยาวแขน						
วงแขน						
คั่นแขน						
ปลายแขน						
เก้ศหน้า						
เก้ศหลัง						
ภาพรวม						
กางเกง Size.....						
รอบเอว						
สะโพกบน						
สะโพกล่าง						
ความยาวกางเกง						
คั่นขา						
เข่า						
ปลายขา						
เป้า						
ภาพรวม						
กระโปรง Size.....						
รอบเอว						
รอบสะโพก						
ความยาวกระโปรง						
ภาพรวม						

สถานที่เก็บข้อมูล.....

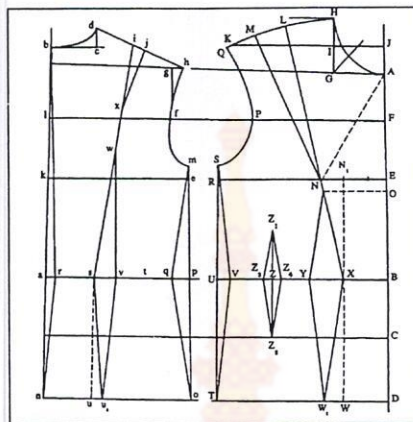
วันที่เก็บข้อมูล.....

ผู้เก็บข้อมูล.....

ภาคผนวก ข
การสร้างแบบเสื้อสตรีเบื้องต้น

1. การสร้างแบบเสื้อสตรีเบื้องต้น

ภาพที่ ข1 แบบเสื้อเบื้องต้นมีเกล็ดดอก (ตัวยาว)

การสร้างเสื้อเบื้องต้นมีเกล็ดดอก (ตัวยาว) หลักเซนติเมตร มีหลักการสร้าง (ดังแสดงในภาพที่ ข1)

วิธีการสร้างแผ่นหน้า

A-B = คอหน้าถึงเอว

B-C = เอว-สะโพกบน = 10 เซนติเมตร

C-D = สะโพกบน-สะโพกล่าง = 10 เซนติเมตร

แบ่งครึ่ง A-B ที่จุด E ลากเส้นฉาก

แบ่งครึ่ง A-E ที่จุด F ลากเส้นฉาก

ลากเส้นฉากจากจุด A ผ่านจุด F-E-B-C และ D

จากจุด A วัดออกไป 6.5 เซนติเมตรเป็นจุด G ลากเส้นฉาก

จากจุด G วัดขึ้นไป 7 เซนติเมตรเป็นจุด H ลากเส้น H-G

โค้งคอหน้า A-H แบ่งครึ่ง A-H ที่จุด I

J-A = I-G

K-J = $\frac{1}{2}$ ของไหล่กว้าง

ลากเส้นตั้งฉาก K-J ผ่านจุด I

ลากเส้น H-K แบ่งครึ่ง H-K ที่จุด L

L-M = $\frac{1}{2}$ ของรอบอก

A-N ออกสูง

E-N $\frac{1}{2}$ ของอกห่าง

จากจุดวัดต่ำลงมา 2-3 เซนติเมตร เป็นจุด O ลากเส้นจากจุด O ให้ขนานกับเส้น

N-E

ลากเส้น L-N และ M-N แล้วพับเกล็ด ลากเส้น F-P = $\frac{1}{2}$ ของกว้างหน้า พับ

เกล็ดแล้วลากเส้นจากจุด H ผ่านจุด L และ M

H-K ถึงจุด Q ($\frac{1}{2}$ ของไหล่กว้าง)

E-R = $\frac{1}{4}$ ของรอบอก + 2 เซนติเมตร (ถ้าจุดยอดต่ำกว่าเส้นอก ควรพับเกล็ด

เสียก่อนแล้วจึงลากเส้น E-R)

จากจุด R วัดขึ้นไป 1.5 เซนติเมตร เป็นจุด S

โค้งวงแขนแผ่นหน้าจากจุด Q ผ่านจุด P ถึง S

D-T = $\frac{1}{4}$ ของรอบสะโพกล่าง + 2 เซนติเมตร

ลากเส้นตรง S-T ผ่านจุด R และจุด U

จากจุด U วัดเข้าไป 2 เซนติเมตร เป็นจุด V

ลากเส้น S-V และโค้งสะโพก T-V

แบ่ง E-N ออกเป็น 3 ส่วนเท่าๆกัน

จากจุด E วัดเข้าไป 2 ส่วนเป็นจุด N_1

จากจุด D วัดเข้าไป = E- N_1

ลากเส้นตรง N_1 ผ่านจุด X

X-Y = 3.4 เซนติเมตร เป็นความกว้างของเกล็ด

ลากเส้นจากจุด N-Y และจากจุด N-X

จากจุด W วัดออก 1 เซนติเมตร เป็นจุด W_1

ลากเส้นจากจุด W_1 - Y และจากจุด W_1 - X

แบ่งครึ่งที่จุด V-Y ที่จุด Z

จากจุด Z วัดขึ้นไป 10 เซนติเมตร เป็น Z_1 และวัดลงมา 10 เซนติเมตร

เป็น Z_2

จากจุด Z วัดออกไปข้างละ 1 เซนติเมตร เป็น Z_3 และ Z_4

ลากเส้นจากจุด Z_1 - Z_3 - Z_2 และจากจุด Z_1 - Z_4 - Z_2

วิธีการสร้างแผ่นหลัง

a-b = คอหลังถึงเอว

b-c = ลากเส้นตั้งฉาก 6.5 เซนติเมตร

จากจุด c วัดขึ้นไป 1.5 เซนติเมตร เป็นจุด d

โค้งคอหลัง b-d

แบ่งครึ่ง b-k ที่จุด l

l-f = $\frac{1}{2}$ ของกว้างหลัง + 0.5 เซนติเมตร

จากจุด f วัดสูงขึ้นไป 7 เซนติเมตร ลากเส้นตั้งฉาก เป็นจุด g ลากเส้น d-h

d-i = H-L

h-j = M-Q

k-e = $\frac{1}{4}$ ของรอบอก - 2 เซนติเมตร

จากจุด e วัดขึ้นไป 1.5 เซนติเมตร เป็นจุด m

โค้งวงแขนแผ่นหลังจากจุด h ผ่านจุด f ถึงจุด m

n-o = $\frac{1}{4}$ ของรอบสะโพกล่าง - 2 เซนติเมตร

ลากเส้น m-o ผ่านจุด p

จากจุด p วัดเข้าไป 2 เซนติเมตร เป็นจุด q

ลากเส้นตรง m-q และโค้งสะโพก o-q

จากจุด a วัดเข้าไป 1.0-1.5 เซนติเมตร เป็นจุด r

ลากเส้นจากจุด b-r-n

p-r = แบ่งออกเป็น 3 ส่วน เท่าๆกัน เป็นจุด s และจุด t

n-u = a-s

ลากเส้นตั้งฉาก s-u

จากจุด u วัดออกไป 1 เซนติเมตร เป็นจุด u_1

จากจุด s วัดเข้าไป 3.4 เซนติเมตร เป็นความกว้างของเกสัดที่จุด v

ลากเส้น s- u_1 และ v- u_1

แบ่งครึ่งระยะระหว่าง l-f กับ k-e

W = ระยะ $\frac{1}{2}$ ของ l-k

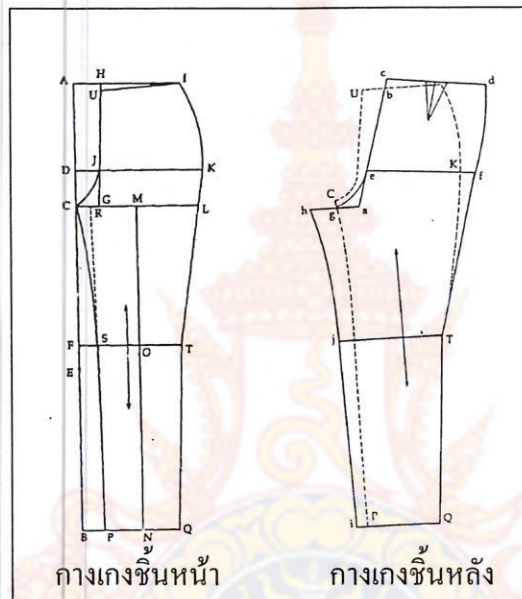
ลากเส้น i-s ผ่านจุด w

ลากเส้น s-w และ w-v

จากจุด i วัดลง 6-7 เซนติเมตร เป็นจุด x

ลากเส้น i-x และ j-x เป็นเกล็ดบัว

2. การสร้างแบบกางเกงสตรีเบื้องต้น

ภาพที่ ข2 แบบกางเกงขายาวแผ่นหน้า และแผ่นหลัง หลักเซนติเมตร

การสร้างแบบกางเกงสตรีเบื้องต้น หลักเซนติเมตร มีหลักการสร้าง (ดังแสดงในภาพที่ ข2)
วิธีการสร้างกางเกงแผ่นหน้า

A-B = ความยาวที่วัดได้จากเอว - ชายกางเกง

A-C = $\frac{1}{3}$ ของรอบสะโพก ลบ 5 เซนติเมตร

C-D = ประมาณ 7 เซนติเมตร ลากเส้นจาก D-K

E = จุดแบ่งครึ่งระหว่างจุด B-C

E-F = ประมาณ 5 เซนติเมตร ลากเส้นจาก F-T

C-G = ประมาณ 3.5 เซนติเมตร

J-K = $\frac{1}{4}$ ของรอบสะโพกล้างลบ 0.7 เซนติเมตร

A-H = ประมาณ 5.5 เซนติเมตร ตีเส้นจาก H-G เป็นจุด J โค้งแนวเห็น J-C

$$H-I = \frac{1}{4} \text{ ของรอบเอวที่วัดได้}$$

$$G-L = \frac{1}{4} \text{ ของรอบสะโพกล่างลบ 0.7 เซนติเมตร โค้งแนวตะเข็บข้างจากจุด I}$$

ให้

ผ่านจุด K จุด L

$$C-M = \frac{1}{2} \text{ ของ } C-L$$

B-N = C-M ลากเส้นตรง M-N จุด O จะอยู่ในเส้นฉากแนวเข้า

$$N-P = \frac{1}{4} \text{ ของรอบปลายขาที่วัดได้ ลบ 2.5 เซนติเมตร}$$

$$N-Q = N-P$$

C-R = ประมาณ 2.5 เซนติเมตร ลากเส้นฉาก P-R จุด S จะอยู่ที่เส้นแนวเข้า

O-T = O-S โค้งแนวตะเข็บใต้ขาจากจุด C ไปยังจุด S โค้งแนวตะเข็บข้างจากจุด

L ลงมาที่จุด T และตีเส้นตรงจุด T มายังจุด Q

H-U = ประมาณ 1.25 เซนติเมตร เมื่อต้องการให้ออกหน้าต่ำและรับกับหน้าท้อง
ตีเส้นตรงจาก I ไปยัง U

วิธีสร้างกางเกงแผ่นหลัง

การสร้างแผ่นหลังจะต้องอาศัยแผ่นหน้าเป็นหลัก ดังนั้นจะต้องสร้างแผ่นหน้าให้
เสร็จเรียบร้อยเสียก่อน จึงจะสร้างแผ่นหลังได้

ลากเส้นฉากต่อจาก U-I ของแผ่นหน้าออกไป a จะอยู่ตำแหน่งเดียวกับ G ของ
แผ่นหน้า

จากจุด U ของแผ่นหน้าวัดออกมาประมาณ 5 เซนติเมตร เป็นจุด b ลากเส้น a
ไปยัง b

$$b-c = \text{ประมาณ 2.5 เซนติเมตร}$$

$$c-d = \frac{1}{4} \text{ ของรอบเอวบวกด้วย 2.5 เซนติเมตร (บวกเพิ่ม 2.5 เป็นเนื้อที่เกล็ด}$$

กว้าง) เกล็ดยาวประมาณ 7.5 เซนติเมตร

$$e-f = \frac{1}{4} \text{ ของรอบสะโพก บวกกับส่วนที่ลดไปของแผ่นหน้า (j-c) โค้งแนว}$$

สะโพกของแผ่นหลัง โดยเริ่มจากจุด d ไปยังจุด f ไปบรรจบกับแนวตะเข็บข้างของแผ่นหน้าให้
กลมกลืนที่แนวเข้า

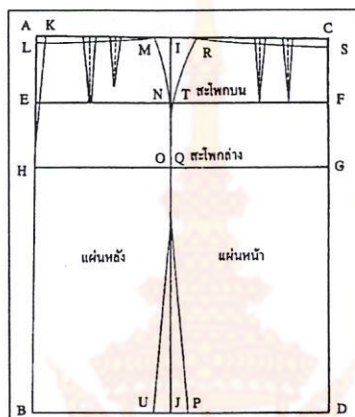
g ต่ำจากจุด c ของแผ่นหน้าประมาณ 0.7 เซนติเมตร

$$g-h = \text{ประมาณ 5-5.7 เซนติเมตร โค้งแนวหิน e-g-h ให้สวย}$$

p-I = ประมาณ 3.2 เซนติเมตร

s-j = ประมาณ 3.7 เซนติเมตร โค้งแนวตะเข็บได้ขา จากจุด h-j-i

3. การสร้างแบบกระโปรงสตรีเบื้องต้น

ภาพที่ ข3 แบบกระโปรงเบื้องต้น กระโปรงแผ่นหลังสองเกล็ด หลักเซนติเมตร

วิธีการสร้างแบบกระโปรงเบื้องต้น หลักเซนติเมตร มีหลักการสร้าง (ดังแสดงในภาพที่ ข3)

วิธีการสร้างแผ่นหน้า

A-B = ความยาวกระโปรง

A-C = รอบสะโพกล่าง

2

A-B = C-D ลากเส้นฉาก

A-C = B-D ลากเส้นฉาก ตีกรอบ A-B-C-D

C-F = เอว - สะโพกบน = 10 เซนติเมตร

C-G = เอว - สะโพกล่าง = 10 เซนติเมตร

A-E = C-F

E-H = F-G

E-F = เส้นรอบสะโพกบน

H-G = เส้นรอบสะโพกล่าง

A-I = $\frac{A-C}{2}$ - 2 เซนติเมตร จะเป็นส่วนของกระโปรงแผ่นหลัง

2

เหตุผลที่ต้องลบ 2 เพื่อให้กระโปรงแผ่นหลังเล็กกว่าแผ่นหน้า

$$C-I = \frac{A - C + 2 \text{ เซนติเมตร}}{2} \text{ จะเป็นส่วนของกระโปรงแผ่น}$$

เหตุผลที่ต้องบวก 2 เพื่อให้กระโปรงแผ่นหน้าใหญ่กว่าแผ่นหลัง

$$B-J = A-I$$

$$D-J = C-I$$

$$\text{ลากเส้นตรง} = I-J$$

วิธีการสร้างแผ่นหน้าต่อ

เกล็ดหน้าของกระโปรงแผ่นหน้าห่างจากกลางตัวหน้า 7-8 เซนติเมตร เกล็ดกว้าง 1.5-2.0 เซนติเมตร ยาว 10 เซนติเมตร เก็ดที่ 2 ห่างจากเกล็ดแรก 3.5 เซนติเมตร เกล็ดกว้าง 1.5-2.0 เซนติเมตร ยาว 8 เซนติเมตร ความกว้างของเกล็ด 1.5-2.0 เซนติเมตร นี้ไม่ได้กำหนดตายตัวจะบวก 1.5 หรือ 2.0 เซนติเมตร ก็ได้ คนรูปร่างเล็ก 1.5 เซนติเมตร จะเหมาะสมกว่า สร้างเสร็จทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลังต้องตรวจสอบเอวอีกครั้ง

$$C-R = \frac{\text{รอบเอว} + 2 \text{ เซนติเมตร}}{2}$$

C-S = วัดต่ำลงมาจากจุด C = 1 เซนติเมตร พับเกล็ดทั้งสองเกล็ดของกระโปรงแผ่นหน้า แล้วโค้งเอวหน้าจาก R-S (สำหรับคนที่ไม่มีหน้าท้องและกันไม่ต้องโค้งเอวหน้า R-S มาก)

$$F-T = \frac{\text{รอบสะโพกบน} + 2 \text{ เซนติเมตร}}{4}$$

$$G-Q = \frac{\text{รอบสะโพกล่าง} + 2 \text{ เซนติเมตร}}{4}$$

D-P = ความกว้างหรือความบานของชายกระโปรง ซึ่งจะหาได้โดยการวัดจุด J เข้าไป 3-5 เซนติเมตร ถ้าเป็นกระโปรงปลายสอบธรรมดาใช้ 3 เซนติเมตร แต่ถ้าชอบให้ปลายสอบมากก็เพิ่มได้จนถึง 5 เซนติเมตร ถ้ากระโปรงทรงตรงๆปลายไม่สอบ ก็ใช้ D - J เป็นความกว้างของชายกระโปรงได้เลย

โค้งสะโพกแผ่นหน้าโดยเริ่มจากจุด R ผ่านจุด T มาจนถึงจุด Q เลนต่อมาถึงจุด P หรือจุด J

วิธีการสร้างแผ่นหลังต่อ

เกล็ดหลังของกระโปรงแผ่นหลังห่างจากกลางตัวหลัง 6-7 เซนติเมตร

หนึ่งเกล็ด เกล็ดกว้าง 3 เซนติเมตร ยาว 12 เซนติเมตร

สองเกล็ด เกล็ดกว้าง 1.5 เซนติเมตร ความยาวของปลายเกล็ดแรกอยู่บนเส้นสะโพกบน เกล็ดที่สองอยู่ห่างจากเกล็ดแรก 2.5 เซนติเมตร ความยาวของปลายเกล็ดค้อยู่เหนือเส้นสะโพกบน 2 เซนติเมตร

A-K = 1 เซนติเมตร ลากเส้น K-H เป็นแนวซิป ทำเฉพาะเมื่อต้องติดซิปหลังเท่านั้น แต่ถ้าติดซิปข้างไม่ต้องมีเส้น K-H

$$E-N = \frac{\text{รอบสะโพกบน} - 2 \text{ เซนติเมตร}}{4}$$

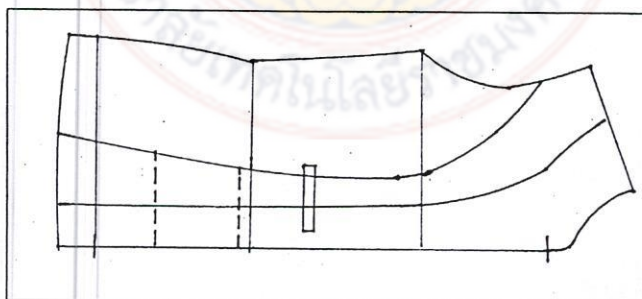
$$H-O = \frac{\text{รอบสะโพกล่าง} - 2 \text{ เซนติเมตร}}{4}$$

B-U = ความกว้างหรือความบานของชายกระโปรง หาได้โดยการวัดจากจุด J เข้าไป 3-5 เซนติเมตร ถ้าต้องการปลายกระสอบมากก็เพิ่มได้จนถึง 5 เซนติเมตร แต่ถ้าเป็นปลายกระโปรงตรงๆ ปลายไม่สอบก็ใช้ B-J เป็นความกว้างของชายกระโปรง โค้งสะโพกบนเริ่มจากจุด M ผ่านจุด N มาจนถึงจุด U หรือจุด J (จิตรพี หทัยวงศ์สินี, 2529)

4. การปรับแบบตัดเฉพาะแบบ

เสื้อสูทสตรีคอกลมแขนยาว

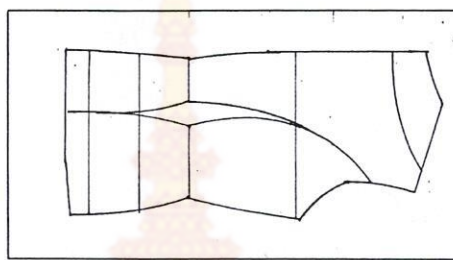
1. วิธีการสร้างแผ่นหน้า

ภาพที่ ข4 แสดงการสร้างแบบเสื้อสตรีชิ้นหน้า

สร้างแบบเสื้อเบื้องต้น ความยาวเสื้อ 25 นิ้ว รอบอกहार 4 บวกเพื่อ
 หลวม 1.5 นิ้ว สะโพกล่างहार 4 บวกเพื่อหลวม 1 นิ้ว รอบเอวहार 4 บวกเพื่อหลวม 1.5 นิ้ว
 ตรงเส้นเอววัดเข้ามา ชายเสื้อวัดขึ้น 1 นิ้ว โคงตะเจ็บข้างและชายเสื้อ ขยายคอหน้าออก 1 ซม.
 คอถักวัดตรงเส้นกลางหน้าลงมา 1 นิ้ว (ดังแสดงในภาพที่ ข4)

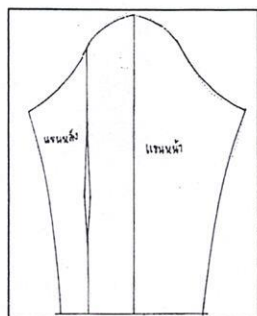
2. วิธีการสร้างแผ่นหลัง

ภาพที่ ข5 แสดงการสร้างเสื้อสตรีชิ้นหลัง

- เส้นอกบวกเพื่อหลวม 1.5 นิ้ว หาร 4 ลบ 1 ซม.
- ขยายคอกว้าง 0.5 ซม. คอถัก 1 นิ้ว ตรงเส้นกลางหลังวัดลงมา 7.5 ซม. เป็นชิ้นสาบคอหลังยกปลายไหล่ขึ้น 1 ซม. ขยายวงแขนกว้าง 0.25 ซม.
- เอวเท่ากับ รอบเอวบวกเพื่อหลวม 1.5 นิ้ว หาร 4 บวกเพื่อเกล็ด 1 นิ้ว ลบ 1 ซม.
- สะโพกบวกเพื่อหลวม 1 นิ้ว หาร 4 ลบ 1 ซม.
- เกล็ดเอวห่างจากกลางตัว 0.75 นิ้ว เกล็ดกว้าง 1 ซม. แนวตัดแยกที่วงแขนต่ำจากปลายไหล่ 11 ซม. โคงมาที่เกล็ดเอว ปลายเกล็ดล่างยาว 14 ซม. จากเกล็ดล่างตีลงมาที่ชายเสื้อจะได้เสื้อชิ้นหลัง 1 และชิ้นหลัง 2 (ดังแสดงในภาพที่ ข5)

3. วิธีการสร้างแขน

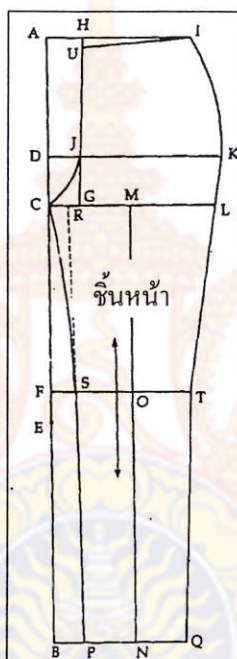

ภาพที่ ข6 แสดงการสร้างแบบแขนเสื้อสตรี

- สร้างแขนเสื้อเบื้องต้นต่อความยาวถึงข้อมือ รอบปลายแขนหารสอง
- แบ่งครึ่งปลายแขนแผ่นหลัง จัดเส้นจากปลายแขนถึงเส้นข้อศอก สร้าง
เกล็ดข้อศอก 1.5 ซม. จัดเส้นเกล็ดข้อศอก
- ตัดเส้นปลายแขนถึงปลายเกล็ดข้อศอก ปิดเกล็ดข้อศอก

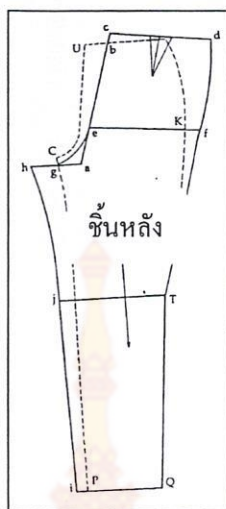
กางเกงสตรี (ดังแสดงในภาพที่ ข6)

1. วิธีการสร้างกางเกงขึ้นหน้า

ภาพที่ ข7 แสดงการสร้างแบบกางเกงสตรีขึ้นหน้าไม่มีเกล็ด

ตีกรอบเท่ากับสะโพกบวกเผื่อหลวม 1 นิ้ว หาร 4 เป้าลิกเท่ากับสะโพกหาร 4 เป้ายื่นออกมา 5 ซม. ตีเอวเข้า 1 ซม. โคงเป้าให้สวยงาม แบ่งเป้าลิกเป็นเส้นกลางสันขา ตีลงมาเท่ากับความยาวของกางเกงที่ต้องการ (ดังแสดงในภาพที่ ข7)

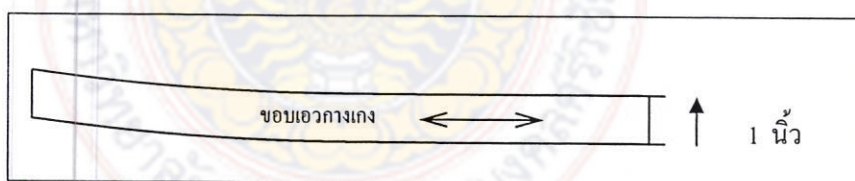

ภาพที่ ข8 แสดงการสร้างแบบกางเกงสตรีชั้นหลัง

2. วิธีการสร้างกางเกงชั้นหลัง

ตีกรอบเท่ากับสะโพกบวกเผื่อหลวม 1 นิ้ว หาร 4 บวก 1 ซม. เป่าลึกเท่ากับสะโพกหาร 4 บวก 4 เป่าขึ้น 10 ซม. เส้นกลางตัวที่เอวห่างจากกรอบ 1 ซม. เหนือกรอบ 1 ซม. ปลายเป่าต่ำลง 0.5 ซม. โคงเป่าให้สวยงาม เอวเท่ากับรอบเอวหาร 4 บวกเผื่อหลวม 1.5 นิ้ว เกิดเอวหนึ่งเกิดห่างจากเส้นกลางตัวเท่ากับบอห่าง แบ่งครึ่งเส้นเป่าเป็นเส้นกลางขา ตีลงมาเท่ากับ ความยาวของกางเกงที่ต้องการ (ดังแสดงในภาพที่ ข8)

3. วิธีการสร้างขอบเอวกางเกง

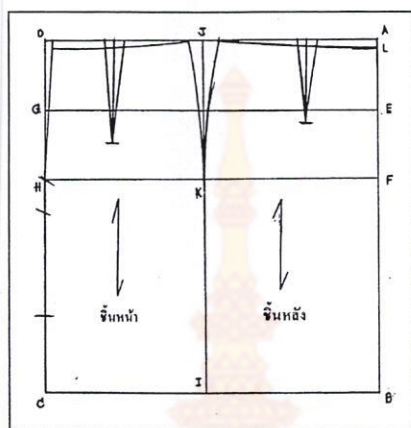

ภาพที่ ข9 แสดงการสร้างขอบเอวกางเกงสตรี

วิธีการสร้างความยาวของขอบเอวเท่ากับความยาวของรอบเอวความกว้างของขอบเอวเท่ากับ 1 นิ้ว (ดังแสดงในภาพที่ ข9)

กระโปรงสตรี

1. วิธีการสร้างกระโปรงชั้นหน้าและชั้นหลัง

ภาพที่ ข10 แสดงการสร้างกระโปรงสตรีชั้นหน้าและชั้นหลัง

$$A-B = 19 \text{ นิ้ว}$$

B-C = ชิดเส้นตั้งจากยาวครึ่งสะโพกล่าง ชิดเส้นตั้งจาก C-D, D-A

$$\text{วัด } A-E = E-F = 10$$

ชิดเส้นตั้งจาก E-G, F-H

$$\text{แบ่งครึ่ง } B-C = I$$

$$\text{แบ่งครึ่ง } A-D = J$$

ชิดเส้นตั้งจาก J-I

กระโปรงชั้นหน้า

A-L วัดต่ำลงมา 1 ซม. ชิดเส้น L-J

L-M = เอวหาร 4 บวกเกิ้ลิต 2 ซม.

โค้งสะโพก M-K

L-N = ครึ่งของอกห่าง ลบ 0.25

ชิดเส้นจากลงมา 12 ซม. เป็นความยาวเกิ้ลิต กว้างข้างละ 1 ซม.

ชิดเส้นเกิ้ลิตทั้งสองเส้น

กระโปรงชั้นหลัง

D-O วัดต่ำลงมา 1 ซม. ชิดเส้น O กับเส้น

O-P = เอวหาร 4 บวกเกิ้ลิต 2 ซม.

โค้งสะโพก P-K

D-Q= ครึ่งอกห่าง

ขีดเส้นจากลงมาเกิ้ลคยาว 14 ซม. กว้าง 1 ซม.

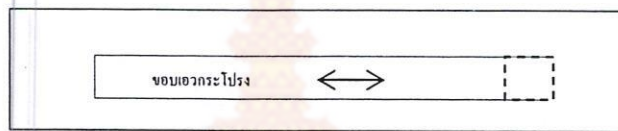
ขีดเส้นเกิ้ลคทั้งสองเส้น

จากชายกระโปรงขึ้นไป 3 นิ้ว เป็นรอยผ่าของกระโปรงด้านหลัง

จากเอวลงมาถึงเส้นสะโพกล่างเป็นตำแหน่งของซิป (ความยาวซิป)

(ดังแสดงในภาพที่ ข10)

2. วิธีการสร้างขอบเอวกระโปรง

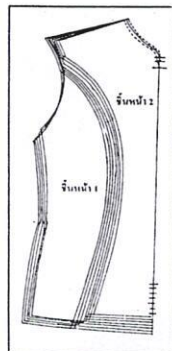

ภาพที่ ข11 แสดงการสร้างขอบเอวกระโปรงสตรี

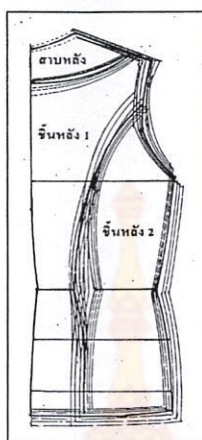
- ขอบเอว
- ขีดเส้นความกว้างรอบเอว หรือรอบเอวหารสอง เป็นความกว้างของ
 - ขีดเส้นตั้งจากขึ้นไป 1 นิ้ว เป็นความสูงของขอบเอว
 - วัดออกมาทางด้านซ้าย 1 นิ้วจากเส้นขอบเอว เป็นเส้นเกยไว้ติดตะขอ
 - ขีดเส้นตั้งจากขึ้นไป 1 นิ้ว เป็นความสูงของเกย และขีดเส้นทั้งหมด
- บรรจบกัน (ดังแสดงในภาพที่ ข11)

5. การเกรดไซส์ (Grand Size)

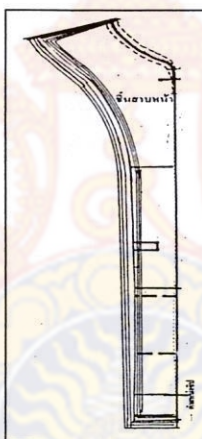
การเกรดไซส์เสื้อสตรี (ดังแสดงในภาพที่ ข12-ข14)

ภาพที่ ข12 การเกรดไซส์ชั้นหน้าเสื้อสตรี

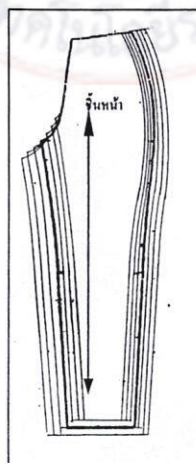

ภาพที่ ข13 การเกรดไซส์ชั้นหลังเสื้อสตรี

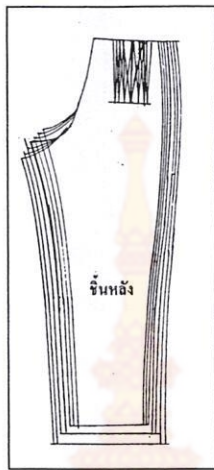

ภาพที่ ข14 การเกรดไซส์ชั้นสาคหน้าเสื้อสตรี

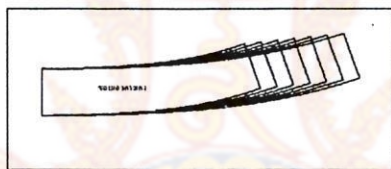
การเกรดไซส์กางเกงสตรี (ดังแสดงในภาพที่ ข15-ข17)

ภาพที่ ข15 การเกรดไชส์ขึ้นหน้า กางเกงสตรี

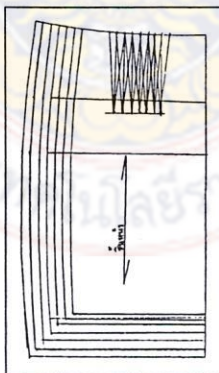

ภาพที่ ข16 การเกรดไชส์ขึ้นหลัง กางเกงขายาว

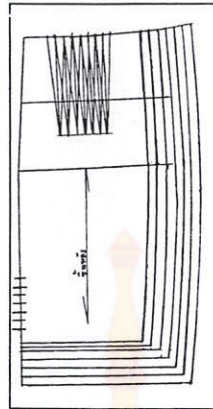

ภาพที่ ข17 การเกรดไชส์ขอบเอว กางเกงขายาว

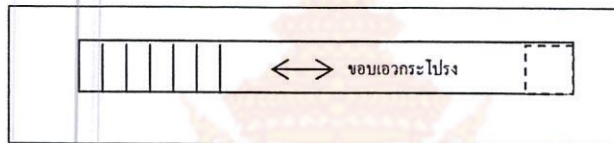
การเกรดไชส์กระโปรงสตรี (ดังแสดงในภาพที่ ข18-ข20)

ภาพที่ ข18 การเกรดไชส์ขึ้นหน้ากระโปรง

ภาพที่ ข19 การกรัดไช้ขึ้นหลังผ้าตัวกระโปรง

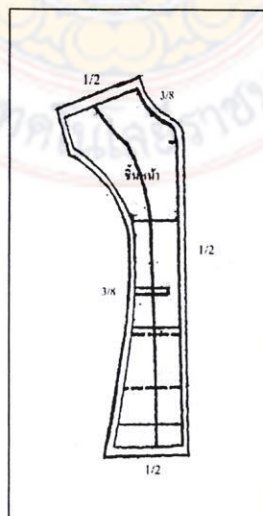

ภาพที่ ข20 การกรัดไช้คอเอวกระโปรง

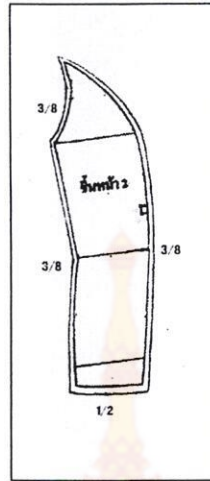
การเย็บตะเข็บ

การเย็บตะเข็บของเสื้อผ้าแต่ละแบบมีหลักเกณฑ์ต่าง ๆ คือ การเย็บตะเข็บจากเครื่องจักร การเย็บตะเข็บจากวิธีการเย็บ และลักษณะการเย็บจากลักษณะตะเข็บ เช่น ตะเข็บแบะ ตะเข็บคู่ ผู้จัดทำโครงการจึงได้สรุปไว้ดังนี้

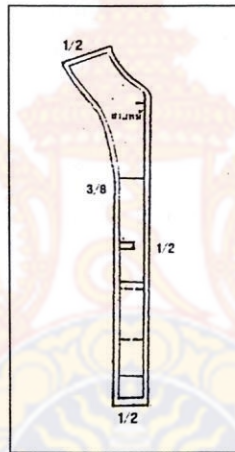
การเย็บตะเข็บเสื้อสตรี (ดังแสดงในภาพที่ ข21-ข28)

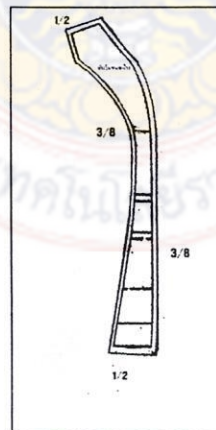
ภาพที่ ข21 แสดงการเย็บตะเข็บชั้นหน้า 1 เสื้อสตรี

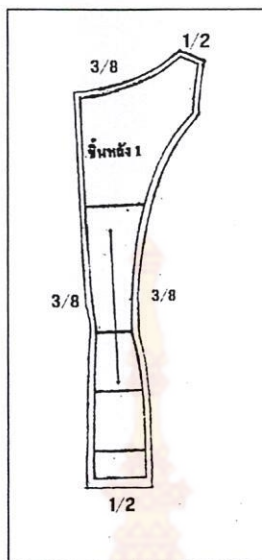
ภาพที่ ข22 แสดงการเผื่อตะเข็บชั้นหน้า 2 เส้นสตรี

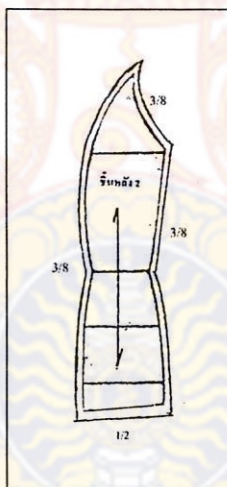
ภาพที่ ข23 แสดงการเผื่อตะเข็บชั้นส้นหน้าเส้นสตรี

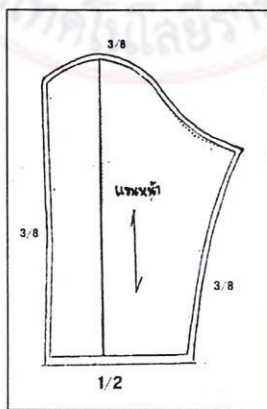
ภาพที่ ข24 แสดงการเผื่อตะเข็บชั้นหน้า 1 เส้นสตรี

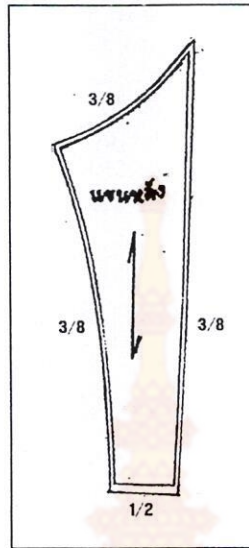
ภาพที่ ข25 แสดงการเผื่อตะเข็บซิ่นหลัง 1 เส้นสตรี

ภาพที่ ข26 แสดงการเผื่อตะเข็บซิ่นหลัง 2 เส้นสตรี

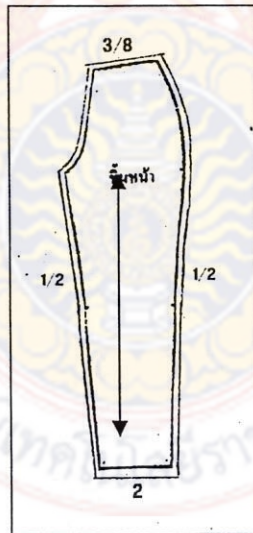

ภาพที่ ข27 แสดงการเผื่อตะเข็บซิ่นแขนหน้าเส้นสตรี

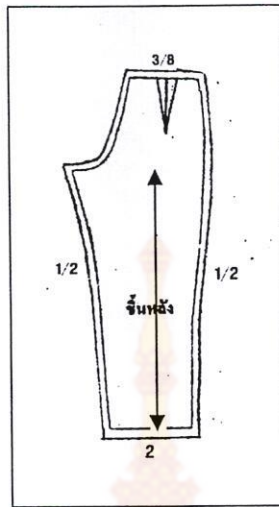

ภาพที่ ข28 แสดงการเผื่อตะเข็บขึ้นแขนหลังเสื้อสตรี

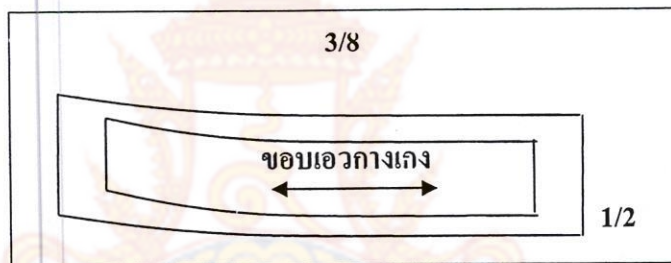
การเผื่อตะเข็บกางเกงสตรี (ดังแสดงในภาพที่ ค29-ค31)

ภาพที่ ข29 แสดงการเผื่อตะเข็บขึ้นหน้ากางเกงสตรี

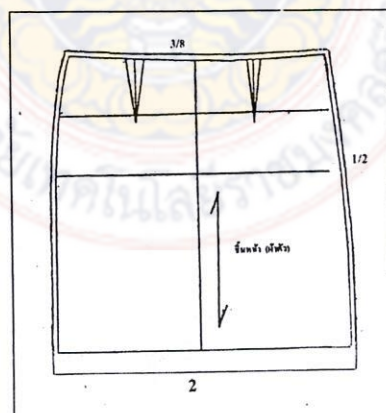

ภาพที่ ข30 แสดงการเผื่อตะเข็บจันทันหลังกางเกงสตรี

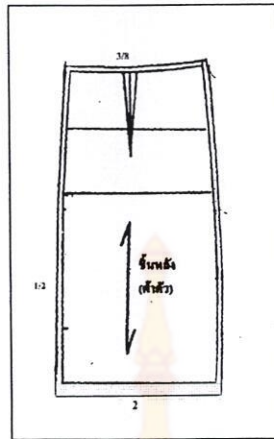

ภาพที่ ข31 แสดงการเผื่อตะเข็บขอบเอวกางเกงสตรี

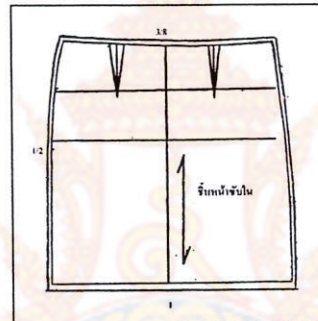
การเผื่อตะเข็บกระโปรงสตรี (ดังแสดงในภาพที่ ข32-ข36)

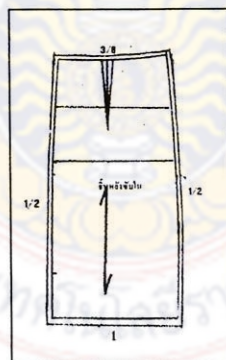
ภาพที่ ข32 แสดงการเผื่อตะเข็บจันทันหน้า (ผ้าตัว) กระโปรง

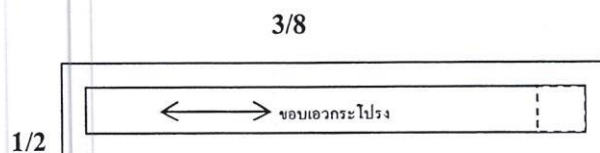
ภาพที่ ข33 แสดงการเผื่อตะเข็บซิ่นหลัง (ผ้าตัว) กระโปรง

ภาพที่ ข34 แสดงการเผื่อตะเข็บซิ่นหน้า (ซิ่นใน) กระโปรง

ภาพที่ ข35 แสดงการเผื่อตะเข็บซิ่นหลัง (ซิ่นใน) กระโปรง

ภาพที่ ข36 แสดงการเผื่อตะเข็บขอบเอวกระโปรง

6099/9698

